

การเปรียบเทียบความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอน
แบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1

พุดิพงษ์ เทียงตรง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพลศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

ตุลาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของสถาบันการพลศึกษา

The comparison of opinion concerning Teaching primary six students
Physical Education in compliance with the Active Learning Model within
Chachoengsao Primary Education Service Area Office 1.

Puttipong Thaingtrong

A theses submitted in partial fulfillment of the requirements
for Master of Education Program in Physical Education
Faculty of Education Institute of Physical Education
Chonburi Campus

Academic Year October 2016

Copyright by Institute of Physical Education

ชื่อเรื่อง การเปรียบเทียบความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้วย การสอนแบบกระตือรือร้น เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย สำหรับนักเรียน ประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1

ชื่อผู้วิจัย นายพุมพิงศ์ เทียงตรง

สาขาวิชา พลศึกษา

คณะอาจารย์ที่ปรึกษา

ผศ.ดร.เกรียงไกร รอดปัญญา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

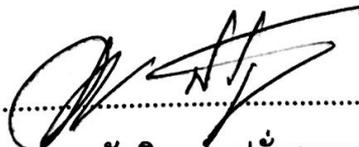
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

(นายเทพรักษ์ กั้นพุง)

รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ประจำวิทยาเขตชลบุรี

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

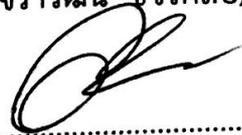
ประธานกรรมการ

(ผศ.ดร.สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ)

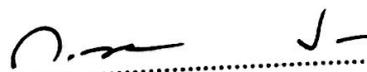
กรรมการ

(ดร. จิราวัฒน์ ขจรศิลป์)

กรรมการ

(ดร. สาโรจน์ สิงห์ชม)

กรรมการ

(ผศ.ดร.เกรียงไกร รอดปัญญา)

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์ ผศ.ดร. เกรียงไกร รอดปัญญา ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาถ่ายทอดความรู้ ติดตามการทำวิทยานิพนธ์อย่างใกล้ชิด และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์จนกระทั่งวิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ และคุณครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจากโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ เขต 1 ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าให้ข้อมูลพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์อย่างยิ่งเพื่อให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่ครบถ้วนในการทำวิทยานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่คอยห่วงใยและให้กำลังใจ ขอขอบพระคุณคณาจารย์ของสาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ที่มีส่วนร่วมให้การศึกษ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ช่วยวางรากฐานการศึกษา ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

พุดิพงษ์ เตียงตรง

พุดพิงศ์ เทียงตรง. (2559). การเปรียบเทียบความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1

คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก: ผศ.ดร. เกรียงไกร รอดปัญญา

วิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ได้รูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 2) ทราบความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 โดยกลุ่มประชากร คือ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 190 คน เครื่องที่ใช้ในการเก็บข้อมูล แบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดตอบด้วยตนเอง แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้ ส่วนที่1 สอบถามเกี่ยวกับสถานะภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน คำถามเป็นแบบสำรวจรายการ ส่วนที่2 ความคิดเห็นการสอนพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้การวิเคราะห์ค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1 ที่มีผลต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน สรุปได้ดังนี้ องค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น ชั้นเตรียม ชั้นสอน/สาธิต ชั้นสรุป อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วน สาธิต ชั้นฝึก/ลงมือปฏิบัติ ชั้นประเมิน ชั้นปรับปรุง ชี้นำไปใช้ และชั้นประเมินความคงทน อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 พบว่า องค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น ชั้นเตรียม ชั้นสอน/สาธิต ชั้นฝึก/ลงมือปฏิบัติ ชั้นประเมิน ชั้นปรับปรุง ชี้นำไปใช้ ชั้นสรุป และชั้นประเมินความคงทน จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: การสอนแบบกระตือรือร้น

Puttipong Thaingtrong (2559). The comparison of opinion concerning Teaching primary six students Physical Education in compliance with the Active Learning Model within Chachoengsao Primary Education Service Area Office 1.

Degree: Master of Education Program in Physical Education, Institute of Physical Education, Chonburi Campus.

Advisors: Asst. Prof. Dr. Kriangkrai Rodpanya

The objectives of this research are as follows; 1) Teaching primary six students Physical Education in compliance with the Active Learning Model within Chachoengsao Primary Education Service Area Office 1. 2) Record the comparisons in opinion of 190 Physical Education instructors who taught primary six students Physical Education in compliance with the Active Learning Model within Chachoengsao Primary Education Service Area Office 1. The survey used to gather the data was provided in 2 forms; The effectiveness of teaching Physical Education in compliance with the Active Learning Model. The status of the participants gender, age, education background and work Experience

The research findings are as follows; The census of the Physical Education Instructors within the Primary Education Service Area Office 1. Is that the positive effects Active Learning Model has on Physical Education is summarized as follows; The teaching Active learning, The preparation and The teaching/demonstration are at the highest end of the scale. While The training/practice, The assessment, The improvement, The deployment and The evaluation of retention hold a high level. The opinions of the Physical Education Instructors within the Primary Education Service Area Office 1. shows that The teaching active learning, The preparation and The teaching/demonstration, The training/practice, The assessment, The improvement, The deployment and The evaluation of retention has marginal differences. The level of statistical significance is 0.05

Keywords: Active Learning

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฎ

บทที่	หน้า
1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
สมมุติฐานของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
รูปแบบการเรียนการสอน.....	5
ความสำคัญของพลศึกษา.....	9
การเรียนรู้แบบกระตือรือร้น.....	20
ทฤษฎีการเรียนรู้.....	27
จิตวิทยาพัฒนาการ.....	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36
กรอบแนวคิดในการวิจัย	44

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	45
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
การสร้างเครื่องมือการวิจัย.....	46
วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย.....	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	70
สรุปผลการวิจัย	71
อภิปรายผลการวิจัย	74
ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย	76
บรรณานุกรม	77
ภาคผนวก	82
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม	83
ภาคผนวก ข รายนามโรงเรียนแบบสอบถามการวิจัย	85
ภาคผนวก ค หนังสือเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือวิจัย.....	91
ภาคผนวก ง หนังสือเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการในการหาค่าความเชื่อมั่น	93
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม	95

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ฉ แบบสอบถามวัดระดับความเหมาะสมของข้อความจากผู้ทรงคุณวุฒิ (IOC)	97
ภาคผนวก ช แบบสอบถามความคิดเห็น เรื่อง การเปรียบเทียบความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1	106
ประวัติย่อผู้วิจัย	112

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	55
ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น	56
ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1 ในขั้นเตรียม	57
ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1 ในขั้นสอน/สาธิต	58
ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1 ในขั้นปฏิบัติ	59
ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1 ชั้นประเมิน	60
ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1 ชั้นปรับปรุง	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอน แบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1 ชั้นนำไปใช้	61
ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอน แบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1 ชั้นสรุป	62
ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอน แบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1 ชั้นประเมินความคงทน	63
ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ต่อ องค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการเรียนการสอน พลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1 จำแนกตามเพศ	64
ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ต่อองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการเรียนการสอน พลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1 จำแนกตามอายุ	65
ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ต่อองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษา ตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ...	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

ตารางที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ต่อองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษา ตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน	68
ตารางที่ 15 สรุปผลการทดสอบสมมุติฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1 ต่อองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการสอนพลศึกษา ตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1	69

สารบัญภาพ

แผนภาพที่	หน้า
แผนภาพที่ 1 ความสำคัญของการเรียนรู้แบบใฝ่รู้มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ	23
แผนภาพที่ 2 องค์ประกอบของการเรียนการแบบ Active Learning	24
แผนภาพที่ 3 การวิเคราะห์ประกอบการเรียนรู้แบบกระตือรือร้น	50
แผนภาพที่ 4 การวิเคราะห์รูปแบบการสอนพลศึกษาด้วยการสอนแบบ กระตือรือร้น	52
แผนภาพที่ 5 ผลการสังเคราะห์รูปแบบการสอนพลศึกษาด้วยการสอย แบบกระตือรือร้น ขั้นตอนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ เขต	53

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กล่าวว่า การศึกษา หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลง ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และ ปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน ถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก ของการจัด การศึกษาของชาติถ้าผู้เรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพอย่างเต็มที่ ของแต่ละคนที่จะได้รับ ซึ่งจะก่อให้เกิดทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าในการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรา 6 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนามนุษย์ที่ สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการ ดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551ก : 1,3) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดจุดหมายของหลักสูตร เพื่อมุ่ง พัฒนาคนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และการ ประกอบอาชีพ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีความสำคัญต่อการส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตของผู้เรียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่จำเป็นต่อการ ประกอบอาชีพ โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็ม ตามศักยภาพ โดยให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุข นิสัย และรักการออกกำลังกาย โดยให้ผู้เรียนเกิดมีทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต และทันต่อการ เปลี่ยนแปลงของสังคมโลก มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ทำงานเป็นและครองชีวิตอย่างสงบ สุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551ข: 13)

หลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษาได้กำหนดไว้ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โดยมุ่งเน้นทักษะทางด้านกีฬา สุขศึกษา และกิจกรรมนันทนาการ แตกต่างแยกไปตามระดับอายุของ ผู้เรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเคลื่อนไหวที่เป็นทักษะพื้นฐาน จนไปถึงการพัฒนาทักษะด้าน ประเภทกีฬา กรีฑา และกิจกรรมนันทนาการเฉพาะ รวมทั้งเป็นพื้นฐานในการเล่นกีฬาในระดับสูง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 :27) และได้กำหนดในหลักสูตรของทุกโรงเรียนในทุกช่วงชั้น กิจกรรม พลศึกษาเป็นกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นสื่อในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ในการตอบสนองความ ต้องการเคลื่อนไหว การเล่น การออกกำลังกาย และการเคลื่อนไหว ปลูกฝังความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้

แพร์ซันนะ รู้จักการให้อภัย มีคุณธรรม มีความเอื้อเฟื้อ และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้เกิดขึ้นได้จากการทำกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งคุณภาพผู้เรียนที่ต้องมีหลังจบการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในวิชาพลศึกษา คือ ควบคุมการเคลื่อนไหวของตนเองได้ตามพัฒนาการในแต่ละช่วงอายุ มีทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และเกม ได้อย่างสนุกสนาน และปลอดภัย

การศึกษาในศตวรรษที่ 21 เป็นยุคของปฏิรูปการเรียนการสอน เป็นยุคแห่งการพัฒนาต่อยอดคิดค้น เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และยังสอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบันที่เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยให้เด็กเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ กระบวนการเรียนการสอนแบบกระตือรือร้น เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย โดยการร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ในการนี้ ครูต้องลดบทบาทในการสอนและการให้ข้อความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรงลง แต่ไปเพิ่มกระบวนการและกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการจะทำกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น และอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ โดยการพูด การเขียน การอภิปรายกับเพื่อน โดยหลักการนี้ก็จะไปสอดคล้องกับหลักการใหญ่ที่ว่า ถ้าเราให้ผู้เรียนรู้จากการอ่านอย่างเดียวผู้เรียนก็จะเรียนรู้ได้เพียง 20% ถ้าจากการฟังก็จะเพิ่มเป็น 30% แต่ถ้าได้มีโอกาสได้พบเห็นก็จะเพิ่มเป็น 40% ถ้าจากการพูดก็จะเพิ่มเป็น 50% และได้ลงมือปฏิบัติเองก็จะถึง 60% และถ้าได้เรียนรู้จากกิจกรรมหลายๆ อย่างที่หลากหลายก็จะเพิ่มโอกาสที่จะเรียนรู้ถึง 90% รวมไปถึงความรับผิดชอบต่อการเรียนของผู้เรียน คือ การที่ต้องพัฒนาลักษณะนิสัยทั้งด้านจิตใจและร่างกายให้มีความมุ่งมั่นไปสู่เป้าหมายทางการศึกษาของตนเองด้วย โดยสร้างนิสัยในการไปเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทำการบ้านที่ผู้สอนมอบหมายให้อย่างดี และเมื่อทราบผลสำเร็จก็พร้อมที่จะปรับปรุง และแก้ไขทำให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป จึงต้องเปลี่ยนจาก เด็กเป็นผู้รับ มาเป็น แบบกระตือรือร้นสอดคล้องกับแนวคิดของ ธัญสุดา จิรกิตติยากร ที่ระบุว่า การจัดการเรียนแบบกระตือรือร้น เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เด็กได้ลงมือทำและเห็นผลจริง โดยเด็กสามารถเรียนรู้อย่างตื่นตัว การจัดการเรียนแบบกระตือรือร้นน่าจะให้คำตอบสำคัญของการยกระดับคุณภาพการศึกษาไทย จึงต้องเปลี่ยนจากการที่เด็กเป็นผู้รับ มาเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างกระตือรือร้น

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทราบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น เพื่อทำการเปรียบเทียบความคิดเห็น ที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพการเรียนของผู้เรียนในวิชาพลศึกษาได้ดียิ่งขึ้น และช่วยในการพัฒนาการเรียนการสอน ในวิชาพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษาของประเทศไทยให้ดีขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนที่ปฏิบัติการสอนวิชาพลศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ครูผู้สอนที่ปฏิบัติการสอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำนวน 190 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 : 2558)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ

- 1.1 เพศ
- 1.2 อายุ
- 1.3 วุฒิการศึกษา
- 1.4 ประสบการณ์การทำงาน

2. ตัวแปรตาม

ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **องค์ประกอบของการสอนแบบกระตือรือร้น** หมายถึง องค์ประกอบที่ผู้วิจัย วิเคราะห์ ขึ้น จากการศึกษา ตำราเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. **รูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น** หมายถึง รูปแบบการสอนพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการสังเคราะห์ ตำราเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 8 ขั้น มีดังนี้ ขั้นเตรียม ขั้นสอน/สาธิต ขั้นฝึก/ลงมือปฏิบัติ ขั้นประเมิน ขั้นปรับปรุง ขั้นนำไปใช้ ขั้นสรุป และขั้นประเมินความคงทน
3. **การเรียนรู้แบบกระตือรือร้น** หมายถึง การเรียนแบบใฝ่รู้ การเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนโดยลงมือปฏิบัติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. เพศที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ที่แตกต่างกัน
2. อายุที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ที่แตกต่างกัน
3. วุฒิการศึกษาที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ที่แตกต่างกัน
4. ประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ที่แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้รูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1
2. ทราบความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษา ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 โดยการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่อไปนี้

- ประเด็นที่ 1. รูปแบบการเรียนการสอน
- ประเด็นที่ 2. ความสำคัญของพลศึกษา
- ประเด็นที่ 3. การเรียนรู้แบบกระตือรือร้น
- ประเด็นที่ 4. ทฤษฎีการเรียนรู้
- ประเด็นที่ 5. เทคนิคการสอนแบบต่างๆ
- ประเด็นที่ 6. จิตวิทยาพัฒนาการ
- ประเด็นที่ 7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่ 1 รูปแบบการเรียนการสอน

ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน

สมิท และ รากแรน (Smith and Ragan, 1993 : 12, 2005: 10) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการสอน หมายถึง เป็นกระบวนการ หรือระบบที่ได้จากการวางแผนการใช้สื่อ อุปกรณ์ในการเรียนรู้การสอนและกิจกรรมการเรียนการเรียนรู้ตลอดจนใช้การคิดค้นแก้ปัญหา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจในการออกแบบรูปแบบการสอนนั้น และรูปแบบการสอนจะประกอบด้วย 3 กิจกรรมหลักคือ การวิเคราะห์ กลยุทธ์ในการพัฒนา และการประเมินผล

จอยซ์ และ ไว (Joyce and Weil, 1996 : 7) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการสอน หมายถึง การอธิบายถึงการจัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ ซึ่งผลของการใช้รูปแบบการสอน ช่วยเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ และสามารถค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเอง และการจัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ได้ถูกนำมาใช้ในหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการออกแบบสื่อการเรียนการสอน

วิลเลียม ฮู (William Huitt, 2005 : 1-5) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการสอน หมายถึง รูปแบบที่ผู้สอนจะต้องทำงานร่วมกับผู้เรียน ใช้คำ ใช้เทคนิคการสอน และใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเป็นการ เพื่อการทำงานเป็นกลุ่ม รูปแบบจะประกอบด้วยเนื้อหา การป้อนเข้า

กระบวนการในห้องเรียน เช่น บรรยากาศในห้องเรียนในห้องเรียนหรือการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและผลผลิตหรือข้อมูลที่ส่งออก

ทิตานา แชมมณี (2545 : 220-221) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการสอน หมายถึง สภาพลักษณะของการเรียนการสอนครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือ ความเชื่อต่างๆ โดยประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนสำคัญในการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีการสอน และเทคนิคการสอนต่างๆ เข้ามาช่วยให้ภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการหรือแนวคิด ซึ่งได้รับการพิสูจน์ ทดสอบ หรือยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนในการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของรูปแบบนั้นๆ

อารีรักษ์ มีแจ่ง (2547 : 40-41) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการสอน หมายถึง แบบแผนหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างมีระบบระเบียบมี ปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด โดยอาศัยวิธีการสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ เข้ามาช่วยให้สภาพการเรียนการสอนเป็นไปตามหลัก สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการสอนของครูเพื่อเรียนรู้เกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

อรุณี เมืองมา (2554 : 21) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการสอน หมายถึง แบบแผนกลยุทธ์ หรือเทคนิคที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เป็นลำดับขั้นตอนประกอบด้วยแนวคิด และหลักการของรูปแบบ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัด และ ประเมินผล ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และสามารถค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเอง และรูปแบบการสอนนั้นจะต้องได้รับการทดสอบหรือยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้เป็นแบบแผนในการเรียนการสอนตามเป้าหมายที่วางไว้

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปความหมายของรูปแบบการสอน หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอน ที่นำหลักการ ปรัชญา ทฤษฎี และแนวคิด มาจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบที่มีระเบียบ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหากิจกรรมนั้นอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

ทิตานา แชมมณี (ม.ป.ป.) กล่าวว่ารูปแบบการเรียนการสอนโดยทั่วไปไม่มีองค์ประกอบที่สำคัญซึ่งผู้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงมีดังต่อไปนี้

1. หลักการของรูปแบบการสอน เป็นส่วนที่กล่าวถึงความเชื่อและแนวคิดของทฤษฎีที่รองรับรูปแบบการสอน หลักการของรูปแบบการสอนจะเป็นตัวชี้้นำการกำหนดจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินการในรูปแบบการสอน

2. จุดประสงค์ของรูปแบบการสอน เป็นส่วนที่ระบุถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการสอน

3. เนื้อหาเป็นส่วนที่ระบุถึงเนื้อหาและกิจกรรมต่างๆ ที่จะใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของรูปแบบการสอน

4. กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินการ เป็นส่วนที่บอกถึงวิธีการปฏิบัติในขั้นตอนนั้นๆ เมื่อใช้รูปแบบ

5. การวัดและการประเมินผล เป็นส่วนที่ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอน สมิท และ ราแกรน (Smith and Rangan,1993 : 5) กล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย จุดประสงค์ของการสอน กลยุทธ์หรือเทคนิคการสอนและการวัดประเมินผล

จอยซ์ และ ไว (Joyce and Weill,1996) กล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการคือ

1. แนวคิด และหลักการรูปแบบ จะเป็นตัวชี้้นำในการกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามรูปแบบการเรียนการสอนนั้น ซึ่งยึดหลักความเชื่อ ทฤษฎี แนวคิด ที่ใช้เป็นพื้นฐานในการออกแบบการเรียนการสอน

2. จุดมุ่งหมายของรูปแบบ เป็นความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

3. เนื้อหา เป็นเนื้อหาหรือสาระการเรียนรู้ที่จะใช้ในการเรียนการสอน

4. กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นกิจกรรม วิธีการ และขั้นตอนของการปฏิบัติในการนำรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

5. การวัดและการประเมินผล เป็นส่วนสำคัญที่จะบอกถึงการดำเนินการตามรูปแบบการเรียนการสอนที่บรรลุเป้าหมาย

สายสุนีย์ เต็มสินสุข (2548: 4, 10) ได้เสนอว่าในแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการสอน ประกอบด้วยหลักการ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดประเมินผล ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. หลักการ เป็นทิศทางในการสร้าง และพัฒนารูปแบบการสอน ได้แก่ แนวคิด ทฤษฎี และความเชื่อในการพัฒนาผู้เรียน

2. จุดประสงค์ เป็นเป้าหมายในการเรียนรู้ ที่บ่งบอกคุณลักษณะของผู้เรียนทางด้าน ความรู้สึก ความสามารถ และเจตคติ

3. เนื้อหาประกอบด้วย เนื้อหาสาระ และกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนวางแผนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

4. กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่ประกอบไปด้วย การเรียนรู้ และ ยุทธศาสตร์ต่างๆ ที่ผู้สอนนำมาใช้ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

5. การวัดและการประเมินผล เป็นกระบวนการวัด และประเมินความสามารถของ ผู้เรียน ว่าจะบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่

องค์ประกอบของรูปแบบตามแบบ ASSURE Model, Kemp Model, Dick and Carey Model (1996), The Robert Diamond Model (1998) และ The IDI Model โดย Remley (2002) มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน กล่าวถึงความเชื่อ และแนวคิดทฤษฎีเป็น พื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน โดยหลักการของรูปแบบการเรียนการสอนจะเป็นตัวชี้ นำ การ กำหนดจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนการดำเนินงานในรูปแบบการเรียนการสอน

2. เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ เป็นสิ่งที่ผู้สอนระบุถึงความคาดหวังที่ต้องการให้ เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

3. สารการเรียนรู้ ประกอบด้วยเนื้อหา และกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนจะใช้ในการ วางแผนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

4. การสอน สื่อ และ แหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ช่วยให้ปฏิบัติแต่ละขั้นตอนของการใช้ รูปแบบการสอนให้ประสบผลสำเร็จ สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้จริง และตรงตาม ที่ รูปแบบการเรียนการสอนนั้นๆ ได้กำหนด

5. การวัด และประเมินผล เป็นการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียน การสอนที่มีต่อการเรียนรู้ และกระบวนการทั้งหมดของรูปแบบการเรียนการสอน

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปองค์ประกอบรูปแบบการสอนที่สำคัญ คือ หลักการของ รูปแบบการเรียนการสอนที่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัด มีการจัดสาระการเรียนรู้และวิธีการสอน การสอน สื่อ และ แหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม และมีการวัดและประเมินผลเพื่อวัดผล ความสำเร็จของรูปแบบ

การสอนเป็นกระบวนการการทำงานที่ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือช่วยให้คนมีประสบการณ์ที่ดี มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดี จนสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างราบรื่น เป็นประโยชน์ ต่อส่วนรวม ซึ่งถือว่าเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดของการศึกษา ส่วนวิธีสอนนั้นมันมีทฤษฎีการได้กล่าวถึง ความหมายของวิธีการสอนดังนี้

กาญจนา เกียรติประวัติ (2534: 134) ให้ความหมายไว้ว่าวิธีการสอนหมายถึง วิธีการที่ครู จัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งการใช้เทคนิคการสอน เนื้อหาวิชา และสื่อการสอนเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของการสอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546: 136) อธิบายว่า วิธีการสอนเป็นวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนารบรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

ทิตินา แชนมณี (2555) ได้กล่าวว่า วิธีการสอน คือ ขั้นตอนที่ผู้สอนดำเนินการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ด้วยวิธีการต่างๆ ที่แตกต่างกันไปตามองค์ประกอบและขั้นตอนสำคัญอันเป็นลักษณะเด่น หรือลักษณะเฉพาะที่ขาดไม่ได้ของวิธีการนั้น ๆ

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า การสอนเป็นกระบวนการการทำงานผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ โดยใช้วิธีการสอน และเทคนิคการสอนต่าง ๆ ในการสอนกระบวนการสอน

ประเด็นที่2 ความสำคัญของพลศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545: 35) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ส่งเสริมพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาที่เหมาะสมเป็นสื่อทำให้เกิดสมรรถภาพทางกายและจิตใจ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเต็มใจ ควบคู่ไปกับการให้ความรู้และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมที่นำมาใช้ในการปฏิบัติต้องเป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ใช้กล้ามเนื้อและอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายทำงานมากกว่าการเคลื่อนไหวปกติที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน เพื่อการตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องออกกำลังกาย เพื่อรักษาไว้ซึ่งสมรรถภาพและสุขภาพที่ดี และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า กิจกรรมพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่ใช้ร่างกายเป็นสื่อในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ และมีผลต่อพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา กิจกรรมพลศึกษามีส่วนในการตอบสนองความต้องการของเด็กในด้านการเคลื่อนไหว รวมทั้งการประสานสัมพันธ์ของอวัยวะและการทรงตัว ให้เด็กเกิดความมั่นใจในการเคลื่อนไหว ซึ่งจะส่งผลถึงบุคลิกภาพของตัวเอง อีกทั้งยังสามารถปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้จักรการให้อภัย มีคุณธรรม มีความเอื้อเฟื้อให้เกิดขึ้นในตัวเด็กโดยผ่านกิจกรรมและการเล่นต่าง ๆ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2540: 80) ได้กล่าวว่า วิชากลศึกษาเป็นการศึกษาอย่างหนึ่ง ดังที่ปัจจุบันนี้นั้น ก็เนื่องมาจากการพลศึกษาได้มีการตัดสินใจในสิ่งที่สำคัญสองอย่างคือ การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงความหมายของการพลศึกษาเอง และการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโปรแกรมที่เกี่ยวกับการฝึกการบริหารที่เป็นแบบฝึกแบบหม่อออกไป การพลศึกษานั้นควรจะมุ่งความสนใจของตนเองและทำตัวเองให้มีความเกี่ยวข้องกับโปรแกรมของโรงเรียน หรือ มหาวิทยาลัย การตัดสินใจในสิ่งเหล่านี้เป็นการตัดสินใจบนพื้นฐานของความเข้าใจที่ว่า พลศึกษานั้นเป็นกระบวนการศึกษาที่มีประโยชน์ ที่จะช่วยทำให้เป็นการศึกษาเพื่อความเป็น เอกัตบุคคคลและพลเมืองดีได้ ประโยชน์เหล่านี้เกิดขึ้นจาก

พัฒนาการที่สามารถทำให้เกิดขึ้นได้ ใน 4 ประการคือ 1) พัฒนาการทางระบบอวัยวะต่างๆของร่างกาย 2) พัฒนาการทางด้านทักษะในการทำงานประสานระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท 3) พัฒนาการทางความสนใจในการเล่นและนันทนาการ และ 4) พัฒนาการในมาตรฐานของพฤติกรรม

สมาคมกีฬาและศึกษานานาชาติ (NASPRE) ได้สรุปเนื้อหาที่เป็นมาตรฐานของพลศึกษาในการพัฒนากีฬาและพลศึกษาของประเทศไว้ว่า “เคลื่อนที่ไปสู่อนาคต:มาตรฐานพลศึกษาระดับนานาชาติ (1995)” ซึ่งตัวชี้วัดมาตรฐานของเนื้อหาพลศึกษา คือ นักเรียนมีความรู้ มีคุณค่า และสามารถปฏิบัติได้ ประกอบด้วย 7 มาตรฐานด้วยกัน (Susan K. Kovar and others. 2004: 6-7) ได้แก่

มาตรฐานที่ 1 : นักเรียนมีความสามารถในการเคลื่อนไหวและมีทักษะการเคลื่อนไหว

มาตรฐานที่ 2 : นักเรียนประยุกต์ความคิดรวบยอดของการเคลื่อนไหวและหลักการของการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว

มาตรฐานที่ 3 : นักเรียนมีความสามารถในการใช้กิจกรรมทางกายในการดำเนินชีวิต

มาตรฐานที่ 4 : นักเรียนได้รับผลสำเร็จและดำรงไว้ซึ่งสุขภาพที่ดีในระดับของสมรรถภาพทางกาย

มาตรฐานที่ 5 : นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อบุคคลและพฤติกรรมทางสังคมในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย

มาตรฐานที่ 6 : นักเรียนมีความเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย

มาตรฐานที่ 7 : นักเรียนเข้าใจในกิจกรรมทางกายที่เหมาะสม เพื่อความสนุกสนานเพื่อความท้าทาย เหมาะสมกับความรู้สึกร่างกายของตนเอง และการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

สำหรับความหมายและความสำคัญของพลศึกษา นักการพลศึกษาได้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ ดังนี้

กู๊ด (Good,1956: 398) กล่าวว่า การพลศึกษาคือ โครงการเรียนการสอนและการเข้าร่วมในกิจกรรมโดยใช้กล้ามเนื้อใหญ่ เพื่อที่จะส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย ในด้าน ทักษะกลไก ทักษะคิด และสุขนิสัยที่ดี

บุชเชอร์ (Bucher,1975: 132) กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาแขนงอื่นๆ คือ เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้บุคคลได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยมีกิจกรรมทางพลศึกษาประกอบด้วย

1. โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน เป็นการสอนให้กับนักเรียนทุกคน

2. โปรแกรมบรรดิกการทางพลศึกษา เป็นการจัดการศึกษา ให้กับนักเรียนที่ไม่สามารถจะเข้าร่วมโปรแกรมพลศึกษาปกติได้

3. โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในและภายนอกโรงเรียน เป็นการจัดให้นักเรียนทุกคนได้ร่วมกันแข่งขันกีฬาซึ่งมีความสอดคล้องกับโปรแกรมพลศึกษาภายในโรงเรียน

4. โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เป็นการคัดเลือกเฉพาะนักกีฬาดีไปร่วมแข่งขันกับนักกีฬาโรงเรียนอื่น

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 14) กล่าวว่า หลักการดำเนินการสอนพลศึกษากำหนดขึ้นมา เพื่อให้ครูผู้สอนสร้างสภาพการณ์ของการเรียนรู้ที่ดีที่สุดให้เกิดขึ้นแก่นักเรียน โดยให้มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาทุกข้อ สอดคล้องกับลักษณะความต้องการและความแตกต่าง ของนักเรียนแต่ละระดับชั้น วัย เพศ วุฒิภาวะ และสอดคล้องกับวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก หลักการดำเนินการสอนจึงมีความเกี่ยวข้องกับวิธีสอนและการบริหาร การสอนพลศึกษาในชั้นเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรและแผนการศึกษาแห่งชาติ

ศักดิ์ชาย ทักษุวรรณ (2530: 15) กล่าวว่า พลศึกษาคือศาสตร์ที่มีความสำคัญที่ควรแก่การเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาด้านร่างกายและการทำงานของร่างกาย

จิราภรณ์ ศิริประเสริฐ (2540: 6) กระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งของการศึกษาทั่วไปที่สนับสนุนให้ผู้เรียนมีการเจริญงอกงาม และพัฒนาการหลายด้านพร้อมๆ กัน ได้แก่ ด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม อารมณ์ และจิตใจ โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายที่เลือกสรรแล้วเป็นสื่อในการเรียนรู้ซึ่งจะต้องมีส่วนร่วมหรือปฏิบัติโดยตรงด้วยตนเองเท่านั้นจึงจะเกิดผล

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2540: 2) กล่าวว่า พลศึกษาช่วยพัฒนาคุณสมบัติต่างๆ ของความเป็นมนุษย์ คือ พัฒนาคูณธรรม จริยธรรม ความมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้รู้ชนะ อดทน อดกลั้น เสียสละ สามัคคี เป็นผู้นำที่ดี รู้จักปฏิบัติตามกติกา ซึ่งเปรียบเสมือนการปฏิบัติตามกฎหมายในการดำรงชีวิตประจำวัน ทำให้คนเป็นคน มีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขทำให้สังคมไม่เต็มไปด้วยคนไร้ศีลธรรม จริยธรรม คนเห็นตัวมากมายดังเช่นปัจจุบัน

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) พลศึกษา หมายถึง กระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งที่ใช้กิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาที่ได้เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อของการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านสมรรถภาพ
2. ด้านทักษะการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ
3. ด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย
4. ด้านคุณธรรมประจำตัว
5. ด้านเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย

กุลธิดา เหมมาเพชร (2553: 38) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่มีความสำคัญ เช่นเดียวกับศาสตร์ทางการศึกษาอื่น ๆ ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีการพัฒนาเป็นองค์รวมนั่นคือ พัฒนาการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา คุณค่าและประโยชน์ของพลศึกษาจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลได้พัฒนาความซาบซึ้งของการเคลื่อนไหวจนถึงขั้นที่ระลึกได้ว่า กิจกรรมเหล่านั้น คือส่วนที่จำเป็นอย่างหนึ่งของชีวิตประจำวันของตน นั่นแสดงว่าบุคคลได้เห็นความสำคัญของการประกอบกิจกรรมพลศึกษาให้เป็นกิจนิสัยนั่นเอง

สรุปได้ว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้ทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อพัฒนาการทางด้านร่างกายให้เป็นไปตามวัย และปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความเป็นมนุษย์สมบูรณ์ คือการเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

หลักการสอนพลศึกษา

การสอนเป็นขั้นที่มีความสำคัญสูงสุดสำหรับการสอนพลศึกษา โดยเฉพาะการสอนทักษะ เป็นขั้นที่ต้องอาศัยกระบวนการของการใช้ความรู้และเทคนิคของครูเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงควรเลือก กิจกรรมการสอนทักษะมาปฏิบัติให้ถูกต้องมากที่สุด และควรใช้เวลาให้น้อยที่สุด โดยมีจุดหมาย หลักการสอนพลศึกษา คือ เพื่อให้นักเรียนได้รู้วิธีการและท่าทางที่ถูกต้องของการปฏิบัติทักษะต่าง ๆ และเกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2545: 55-56) หลักการสอนพลศึกษา มีดังนี้

1. ใช้เวลาสอนหรือแสดงอย่างรวบรัดและใช้เวลาน้อยที่สุด ประมาณ 5-8 นาที เพราะนักเรียนอยากเล่นหรือปฏิบัติอย่างเร็วมากกว่าการนั่งเฉย ๆ นาน ๆ
2. ต้องจัดรูปแบบของชั้น ให้นักเรียนสามารถได้ยินและได้เห็นครูอย่างชัดเจนและทั่วถึง เช่น ครึ่งวงกลม แถวหน้ากระดาน
3. ไม่ควรให้นักเรียนหันหน้าเข้าแสงแดด เพราะอาจทำให้ตาพร่ามัว มองไม่เห็น หรือไม่ชัดเจน แต่ก็อย่าให้แสงแดดส่องท่ายทอยเด็กมากเกินไปเพราะอาจทำให้เกิดอันตราย
4. ควรใช้อุปกรณ์ประกอบการอธิบายและสาธิต เพราะจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น ง่ายขึ้น ช่วยประหยัดเวลา และนักเรียนก็จะได้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ ของทักษะได้ชัดเจนขึ้น
5. ใช้วิธีสอนรวม - แยก - รวมในการสอนทักษะ ซึ่งเป็นการแยกแยะและแสดงถึงความสัมพันธ์ ส่วนย่อย ๆ ของทักษะให้นักเรียนเห็นอย่างชัดเจน
6. อธิบายหรือสอนทักษะจากง่ายไปยากตามลำดับ และอธิบายจุดเน้นสำคัญ ๆ ของทักษะแต่ละอย่าง
7. หลังการสอนควรให้นักเรียนปฏิบัติด้วยตนเอง

8. บางครั้งอาจให้นักเรียนช่วยสาธิต แต่ต้องตกลงและทำความเข้าใจกันก่อนเพื่อให้การสาธิตเป็นไปอย่างตรงจุด ไม่ควรให้นักเรียนช่วยสาธิตแทนครูบ่อยเกินไป เพราะนักเรียนอาจขาดความเชื่อถือในตัวครูได้

9. อย่าเน้นการสอนมากเกินไป เพราะจะทำให้ให้นักเรียนไม่มีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเองบ้าง อย่าใช้วิธีการสอนแบบอธิบายและสาธิตมากเกินไปทุก ๆ เรื่อง นักเรียนควรได้ทดลองหรือแก้ปัญหาเองบ้าง

10. ถ้าใช้ทฤษฎีของการเรียนรู้ จะทำให้ช่วยประหยัดเวลาและพลังงานลงไปได้อีกและนักเรียนก็จะเข้าใจง่ายขึ้นด้วย

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนพลศึกษาแบบต่าง ๆ ดังนี้

1. การสอนแบบบรรยาย (lecture method) วิธีการสอนแบบบรรยายนำมาใช้ในการสอนวิชาพลศึกษา เมื่อครูมีความประสงค์ที่จะให้นักเรียนได้เข้าใจในเรื่องต่าง ๆ เช่น ประวัติความเป็นมาของกีฬา กลวิธีการเล่น มารยาทการเล่น ระเบียบข้อบังคับ

2. การสอนแบบอธิบายและสาธิต (explanation and demonstration) ในการสอนแบบสาธิตนี้มีความต้องการได้ยินและได้เห็นลักษณะท่าทางต่าง ๆ ประกอบกันไปด้วย

3. การสอนแบบให้นักเรียนได้กระทำหรือฝึกหัดด้วยตนเอง การสอนแบบนี้เพื่อต้องการให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเองเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้

4. การสอนแบบอภิปราย (discussion) เป็นวิธีการสอนเพื่อกระตุ้นความคิดของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความคิดและประสบการณ์ในวิชาพลศึกษาอย่างกว้างขวาง

5. การสอนแบบมอบหมายงาน (assignment or project) เป็นการกระตุ้นความสนใจให้เห็นความสำคัญหรือประโยชน์ของวิชาพลศึกษาในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

6. การสอนแบบให้การบ้าน (homework) เป็นการสอนที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนพลศึกษาให้สามารถบรรลุถึงจุดหมายปลายทางได้เป็นอย่างดี เป็นการสอนให้นักเรียนได้นำประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ออกกำลังกายทุกวัน

7. การสอนแบบทดลอง (experiment) เป็นการสอนที่ทำให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญในวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง เช่น นักเรียนสามารถทดลองทฤษฎีว่า การออกกำลังกายทำให้ชีพจรเต้นเร็วขึ้น นักเรียนสามารถผลักดันจับชีพจรก่อนและหลังออกกำลังกาย

8. การสอนแบบคำถาม – คำตอบ (question and answers) เป็นการสอนที่ใช้ทบทวนสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว หรือบางครั้งเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน

9. วิธีการสอนแบบใช้ตำราเรียน (textbook) นักเรียนสามารถหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากสิ่งที่ได้เรียนในห้องเรียน เพราะเป็นแหล่งเนื้อหาที่ถูกต้อง

10. การสอนแบบแก้ปัญหา (problem solving) เป็นผลเนื่องมาจากการเห็นความสำคัญและต้องการให้นักเรียนรู้จักคิดอย่างสร้างสรรค์และเป็นอิสระ การสอนแบบนี้เป็นการสอนที่ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจ และสามารถหยั่งเห็นในทักษะต่าง ๆ ในสภาพการณ์ของการเล่นเป็นอย่างดีโดยเฉพาะประสบการณ์ของการเคลื่อนไหว ทำให้นักเรียนได้รู้จักสังเกตข้อผิดพลาดและสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดนั้น

หลักที่สำคัญที่สุดในการจัดการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเพื่อให้บรรลุผลได้มีดังนี้ คือ

1. โครงการสอนพลศึกษาที่ดี ต้องมีการวางความมุ่งหมายที่แน่นอนและชัดเจน และความมุ่งหมายเหล่านั้นควรเป็นความมุ่งหมายที่สามารถนำไปปฏิบัติได้และบรรลุผลได้อย่างแท้จริง ความมุ่งหมายนั้นจะต้องเป็นความมุ่งหมายที่ได้เขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษรและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วถึงกันในหมู่ผู้ร่วมงานเดียวกัน
2. พื้นฐานปรัชญาการสอนพลศึกษาอย่างหนึ่ง คือ การสอนนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาเป็นสื่อกลาง ฉะนั้นเพื่อให้โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนบรรลุผลตามที่ต้องการ โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนควรจะต้องประกอบด้วยความมุ่งหมายที่ครอบคลุมในทุกด้าน คือ ด้านประชาชนวิสัยหรือพุทธิวิสัย ด้านวิภาวิสัยหรือจิตวิสัย ด้านทักษะวิสัย ด้านสมรรถภาพทางกายวิสัย และด้านสังคมวิสัย
3. ความมุ่งหมายของการสอนพลศึกษาในแต่ละด้านต่าง ๆ ดังกล่าวเหล่านี้ควรจะเป็นความมุ่งหมายที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตประจำวันของนักเรียน
4. หลักการทางด้านสรีรวิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยา นับว่ามีความสำคัญต่อโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมาก ฉะนั้น ในการจัดโครงการสอนให้ได้ผลดีควรจะได้คำนึงถึงหลักการเหล่านี้ควบคู่กันไปด้วย
5. โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ควรจะได้คำนึงถึงการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมที่คุณค่าทางนันทนาการ หรือกิจกรรมที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในเวลาว่างได้ง่ายและสะดวกด้วย
6. การจัดโครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนประถมศึกษา ควรประกอบด้วยกิจกรรมพลศึกษาพื้นฐานหลาย ๆ อย่าง ต่าง ๆ กัน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสสำรวจและพัฒนาความสามารถและความสนใจ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
7. สำหรับระดับมัธยมศึกษา การจัดโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนควรจะต้องมีความต่อเนื่องและมีระดับสูงต่อจากระดับประถมศึกษา ทั้งนี้โดยมุ่งให้นักเรียนได้เรียนในกิจกรรมที่ตนเองมีความถนัดและความสนใจ สามารถนำไปใช้ในจิตประจำวันได้

8. การจัดโครงการสอนพลศึกษา ควรจะได้มีการวางแผนที่แน่นอนมีการวางแผนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และแผนเหล่านี้ควรจะได้มีการเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือครูพลศึกษาสามารถนำไปใช้ได้

9. ครูผู้สอนนั้นว่ามีความสำคัญมากการจัดโครงการสอนพลศึกษาจะมีความสำเร็จตามความมุ่งหมายมากน้อยเพียงใดนั้น จะขึ้นอยู่กับครูพลศึกษาเจ้าของโครงการนั้น ครูพลศึกษาจะต้องเป็นผู้มีอุดมคติ มีศรัทธาในวิชาพลศึกษามีความปรารถนาแรงกล้าในการดำเนินการโครงการสอนพลศึกษา ตลอดจนทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติตนตามอุดมคติของวิชาพลศึกษา เพื่อให้โครงการสอนพลศึกษา เพื่อให้โครงการสอนพลศึกษาได้เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างแท้จริงด้วยความบริสุทธิ์ใจ

10. เพื่อเป็นการช่วยเหลือและส่งเสริมให้นักเรียนได้มีความพร้อม ที่จะเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมระบอบประชาธิปไตยในโอกาสต่อไปข้างหน้า ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ครูพิจารณาเห็นเป็นการสมควร

11. ทักษะคตินักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษานั้นว่ามีความสำคัญอย่างมาก ในการที่นักเรียนจะนำความรู้ทักษะและประสบการณ์ต่าง ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ขั้นตอนสอนพลศึกษา ดังนี้

1. การอบอุ่นร่างกาย เพื่อกระตุ้นระบบต่างๆของร่างกายให้พร้อมที่จะทำการเคลื่อนไหวควรอบอุ่นร่างกายใช้เวลาอย่างน้อย 5-7 นาที เริ่มจากช้าๆเบาๆก่อน ทุกครั้งในการอบอุ่นร่างกาย ควรให้ส่วนต่างๆของร่างกายได้รับการบริหารอย่างทั่วถึง ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม

2. การอธิบายและสาธิต เป็นขั้นตอนการสอนที่จะให้นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียน เพื่อเป็นแนวทางในการฝึกหัด ในการสาธิต ครูควรเริ่มสาธิตจากง่ายไปยาก และให้เด็กมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามโดยไม่มีอุปสรรค จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดีขึ้น

3. การฝึกหัดให้มีทักษะ เป็นขั้นตอนที่สำคัญซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้มีความรู้และนำทักษะไปใช้ในการเล่นด้วยความสนุกสนาน การฝึกจะเกิดผลที่ดี ครูควรเตรียมอุปกรณ์ที่เพียงพอ เริ่มฝึกจากง่ายไปยาก และฝึกสำหรับกีฬาประเภทนั้นต่อไป ระหว่างการฝึกครูควรคอยดู และช่วยเหลือผู้เรียนอย่างทั่วถึง

4. การนำสิ่งที่เรียนและไปใช้เล่นด้วยความสนุกสนาน เป็นขั้นตอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำทักษะที่ได้เรียนไปแล้วไปใช้เล่นอย่างสนุกสนานด้วยกิจกรรมเกมหรือกีฬา ด้วยความสนุกสนาน

5. การสรุปและการปฏิบัติ เป็นการสรุปผลประเมินผลเกี่ยวกับบทเรียนที่สอน ก่อนหมดเวลาเรียน 5-8 นาที ครูควรสรุปผลและประเมินผลเรียนในช่วงเวลานั้นโดยครูอาจเตรียมแบบทดสอบมาให้นักเรียน เพื่อใช้ในการสังเกต และสรุปให้ผู้เรียนทราบ

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2527:196-197) ได้เสนอแนววิธีการสอนไว้ 3 แบบ คือ

1. วิธีการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง (Teach Centered Styles) เป็นการสอนที่เน้นครูเป็นสำคัญ ยึดเอาหลักปรัชญาพลศึกษามาใช้กำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรม และการวัดผล ตามความต้องการของครู

2. วิธีสอนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Centered Styles) เป็นการที่ยึดหลักประชาธิปไตยและหลักมนุษยนิยมเป็นแนวทาง โดยนำเอาปรัชญาพลศึกษามาใช้ให้สอดคล้อง และควบคู่ไปกับปรัชญาของการศึกษาวิชาอื่น ๆ โดยการมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดผลจะยึดถือเอามาจากความต้องการและความสนใจของนักเรียนเป็นสำคัญ

3. วิธีสอนแบบเป็นคณะ (Team teaching Styles) เป็นการสอนที่ใช้ครูตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป รับผิดชอบต่อนักเรียนกลุ่มเดียวกัน โดยใช้วิธีการสอนแบบง่าย ๆ หรือที่ตกลงกัน การสอนแบบเป็นคณะสามารถทำได้ในทุกระดับชั้น ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ นักเรียนไม่เบื่อครู สามารถนำมาใช้กับวิชาพลศึกษาได้เป็นอย่างดี ข้อเสียที่อาจเกิดขึ้นกับการสอนวิธีนี้คือ ถ้าครูไม่ได้เตรียมงานหรือวางแผนร่วมกันแล้ว การสอนแบบนี้จะไม่ได้ผลดี การสอนแบบเป็นคณะนี้ครูสามารถใช้วิธีการสอนได้หลายวิธีตามความยากง่ายของทักษะที่เรียน

ศุภชาติ พงษ์ขาว (2552: 10-11) กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่ง ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งการสอนสาระพลศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพที่ดี ครูพลศึกษาต้องมีการเตรียมแผนการสอน เอกสาร และสื่อต่างๆ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้อย่างถูกต้องและเข้าใจในความมุ่งหมายของการสอนพลศึกษา ครูควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมเป็นไปตามวัยและความสามารถของเด็ก การสอนพลศึกษาที่นิยมใช้โดยทั่วไปได้ดัดแปลงมาจากการสอนแบบ 5 ขั้น ของ แฮร์บาตร (Herbart) ซึ่งมีรายละเอียดในการสอนประกอบด้วย 5 ขั้นดังนี้

1. ขั้นเตรียม ได้แก่ การให้เด็กเข้าแถว สำนวณรายชื่อนักเรียนและให้อบอุ่นร่างกายให้พร้อมเพื่อจะให้ฝึกกิจกรรม

2. ขั้นอธิบายและสาธิต ได้แก่ ครูอธิบายสิ่งที่นักเรียนจะต้องทำเพียงสั้น ๆ แล้วแสดงตัวอย่างให้ดู การสาธิต ได้แก่ ครูอธิบายสิ่งที่นักเรียนเป็นผู้สาธิต ครูและนักเรียนร่วมกันสาธิต

3. ขั้นฝึกหัด แบ่งกลุ่มให้นักเรียนฝึกกิจกรรมต่าง ๆ โดยทั่วถึง การฝึกอาจกำหนดให้แต่ละกลุ่มฝึกทักษะแต่ละอย่างแล้วหมุนเวียนกันไป หรือจะใช้วิธีการเหมือนกันทั้งหมดก็ได้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของการสอนแต่ละชนิด

4. ชั้นใช้ ได้แก่การนำเอาทักษะต่าง ๆ จากที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วนั้นมาทดลองใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเล่นเกมส์แข่งขัน

5. ชั้นสรุปและประเมินผล ได้แก่ สรุปผลการเรียนจากบทเรียนที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติเองให้เกิดสุขนิสัย อาจจะมีการวัดผลประเมินผลหลังจากนักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมไปแล้วว่าได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์หรือไม่ สำหรับการสอนพลศึกษาในปัจจุบันอาจแบ่งชั้นตอน ต่าง ๆ ให้น้อยลงเหลือเพียง 4ชั้นตอน คือ ชั้นเตรียม ชั้นสอนฝึกหัดชั้นสรุปและประเมินผลอาจทำได้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครู

กิจกรรมพลศึกษา

หลักการดำเนินการสอนพลศึกษา เป็นกระบวนการที่จะต้องปฏิบัติให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งคาบเรียนเป็นกระบวนการ หรือขั้นตอนที่ต่อเนื่องสัมพันธ์กันและส่งเสริม ซึ่งกันและกันโดย ตลอดประสิทธิภาพของครูผู้สอนจึงแสดงออกมาให้เห็นได้ในประสิทธิภาพของการเชื่อมโยง ขั้นตอนในแต่ละชั้น ในขณะสอนด้วย นอกจากนั้นหลักการดำเนินการสอนยังกำหนดขึ้นโดยอาศัย พื้นฐานของปรัชญาสาขา ต่างๆ และทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆ การสอนในชั้นเรียนจึงสะท้อนให้ผู้อื่นเห็นถึงความรู้ ความเข้าใจใน หลักการและทฤษฎีที่ครูผู้สอนยึดถือหรือมีอยู่ในตัวเอง

การดำเนินการสอนพลศึกษาตามปกติจะแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน หรือ 5 กระบวนการคือ

1. การนำเข้าสู่บทเรียน
2. การสอน
3. การฝึกหัด
4. การนำไปใช้
5. การสรุป

ไพวัลย์ ต้นลาพุด (2530: 4)ได้กล่าวถึงกิจกรรมของพลศึกษาต้องเป็นกิจกรรมที่เคลื่อนไหว เพื่อพัฒนาการทรัพยากรธรรมชาติที่มีติดตัวเด็กมาแต่กำเนิด คือ การเดิน วิ่ง กระโดด ปีนป่าย ขว้างปา ห้อยโหน เป็นต้น ให้เจริญพัฒนาการอย่างถูกต้อง ถูกส่วน ด้วยเหตุนี้ข้อบ่งชี้ของกิจกรรมทางพลศึกษาจึงควรประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้ คือ

1. กิจกรรมเบ็ดเตล็ด (Low organization games)
2. กิจกรรมการเล่นเป็นนิยาย และการเล่นเลียนแบบ (Mimetics and Story Play)
3. กิจกรรมการเล่นเข้าจังหวะ (Rhythmic Activities)
4. กิจกรรมทดสอบสมรรถภาพตัวเอง (self-testing Activities)
5. กิจกรรมการเล่นนำไปสู่กีฬาใหญ่ หรือเกมนำ (Lead-up games)
6. กิจกรรมเกมกีฬา (Games and Sports)

7. กิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรมและกิจกรรมนอกเมือง (Camping and Outing Activities)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังพัฒนาของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ

มาตรฐานการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 8 กลุ่มสาระ 1) ภาษาไทย 2) คณิตศาสตร์ 3) วิทยาศาสตร์ 4) สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 5) สุขศึกษาและพลศึกษา 6) ศิลปะ 7) การงานอาชีพและเทคโนโลยี 8) ภาษาต่างประเทศ โดยสาระการเรียนรู้ประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในวิชาพลศึกษากำหนดให้ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ คือ ความรู้ด้านทักษะและเจตคติในการสร้างเสริมสุขภาพอนามัยของตนเองและผู้อื่น การป้องกันและปฏิบัติต่อ สิ่งต่างๆ ที่มีผลต่อสุขภาพอย่างถูกวิธีและทักษะในการดำเนินชีวิต

การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา

ในระดับประถมศึกษาพลศึกษาจะช่วยให้เด็กนักเรียนได้พัฒนาการไปตามศักยภาพสูงสุดของแต่ละบุคคล ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เช่นเดียวกับวัตถุประสงค์พื้นฐานทางการศึกษาทั่วไป ศักยภาพเหล่านี้ประกอบด้วย การให้นักเรียนได้พัฒนาในด้าน ทักษะ สติปัญญา การเรียนรู้ การรู้จักคิดอย่างสร้างสรรค์ การรู้จักสื่อสาร มีความคิดเป็นของตนเองการมีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นรวมถึงการพัฒนาด้านทักษะกลไกลเคลื่อนไหวร่างกาย อย่างมีประสิทธิภาพและสวยงาม

คำอธิบายรายวิชาและ โครงสร้างรายวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รู้และเข้าใจระบบอวัยวะภายในร่างกาย เช่น ระบบไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจและระบบสืบพันธุ์ พร้อมทั้งวิธีการดูแลรักษาที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและการ อธิบายถึงความสำคัญของการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นได้ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีการยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น รู้จักการเคลื่อนไหวร่วมกับผู้อื่นแบบผลัดในลักษณะผสมผสาน เช่น กิจกรรมประกอบเพลง ยืดหยุ่นขั้นพื้นฐาน มีการเคลื่อนไหวในเรื่องรับแรง การใช้แรงและความสมดุลในการเล่นกีฬาและกีฬาทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากล เช่น กรีฑา เปตอง วាយน้ำ เทเบิลเทนนิส ฟุตบอล ฟุตซอล วอลเลย์บอล ตะกร้อวง นำข้อมูลทักษะกลไกไปปรับปรุงและพัฒนาความสามารถและ

นำไปใช้เป็นฐานของการศึกษาความรู้เบื้องต้น อธิบายประโยชน์และหลักการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและบุคลิกภาพ การเล่นเกม การวางแผนในการออกกำลังกายและการเคลื่อนไหวอย่างเป็นระบบ จำแนกพฤติกรรมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาลักษณะแวดล้อมที่มีผลต่อสุขภาพ รู้วิธีสร้างเสริมและปรับปรุงสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพอย่างต่อเนื่อง ระบุวิธีปฏิบัติตนเพื่อความปลอดภัยจากธรรมชาติได้วิเคราะห์พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอชไอวีและการตั้งครภ์ก่อนวัยอันควร แสดงทักษะการเคลื่อนไหวแบบผลัดและแบบผสมผสานได้ตามลำดับ ทั้งอยู่กับที่ เคลื่อนที่และใช้อุปกรณ์ประกอบการเคลื่อนไหวประกอบเพลง ใช้ทักษะกลไกเพื่อปรับปรุงเพิ่มพูนความสามารถของตนและผู้อื่นในการเล่นกีฬา ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรม วิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดจากการระบาดของโรคและแนวทางป้องกันโรคที่พบในประเทศไทย วิเคราะห์ผลกระทบจากความรุนแรงของภัยธรรมชาติที่มีต่อร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม วิเคราะห์เหตุของการติดสารเสพติดและการหลีกเลี่ยงสารเสพติดเล่นกีฬาที่ตนชื่นชอบ รู้จัก กฎ กติกา การเล่นกีฬาไทยและกีฬาสากล กลวิธีการรุกและป้องกันและสามารถสร้างสามัคคี มีน้ำใจ นักกีฬา คำนึงถึงความปลอดภัยของตนและผู้อื่น สร้างเสริมและปรับปรุงสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพอย่างต่อเนื่อง

ในสาระการเรียนรู้ที่ 3 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา มี 2 มาตรฐาน และ 10 ตัวชี้วัด ดังนี้

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา ตัวชี้วัดที่ ป6/1. แสดงทักษะการเคลื่อนไหวร่วมกับผู้อื่นในลักษณะแบบผลัดและแบบผสมผสานได้ตามลำดับทั้งแบบอยู่กับที่เคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์ประกอบ และการเคลื่อนไหวประกอบเพลง

ตัวชี้วัดที่ ป6/2. จำแนกหลักการเคลื่อนไหวในเรื่องการรับแรงการใช้แรง และความสมดุลในการเคลื่อนไหวร่างกายในการเล่น เกม เล่นกีฬา และนำผลมาปรับปรุง เพิ่มพูนวิธีปฏิบัติของตนและผู้อื่น

ตัวชี้วัดที่ ป6/3. เล่นกีฬาไทยกีฬาสากลประเภทบุคคลและประเภททีมได้อย่างละ 1 ชนิด

ตัวชี้วัดที่ ป6/4. ใช้ทักษะกลไกเพื่อปรับปรุงเพิ่มพูนความสามารถของตนและผู้อื่นในการเล่นกีฬา

ตัวชี้วัดที่ ป6/5. ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรมแล้วนำความรู้และหลักการที่ได้ไปใช้เป็นฐานการศึกษาหาความรู้เรื่องอื่น ๆ

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย เล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมใน สุนทรียภาพของการเล่นกีฬา

ตัวชี้วัดที่ ๒6/1. อธิบายประโยชน์และหลักการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพสมรรถภาพ ทางกายและการสร้างเสริมบุคลิกภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๒6/2. เล่นเกม ที่ใช้ทักษะการวางแผน และสามารถเพิ่มพูนทักษะการออก กำลังกายและเคลื่อนไหวอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัดที่ ๒6/3. เล่นกีฬาที่ตนเองชื่นชอบและสามารถประเมินทักษะการเล่นของตน เป็นประจำ

ตัวชี้วัดที่ ๒6/4. ปฏิบัติตามกติกา ตามชนิดกีฬาที่เล่นโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของ ตนเองและผู้อื่น

ตัวชี้วัดที่ ๒6/5. จำแนกกลวิธีการรุกรการป้องกันและนำไปใช้ในการเล่นกีฬา

ตัวชี้วัดที่ ๒6/6. เล่นเกมและกีฬาด้วยความสามัคคีและมีน้ำใจนักกีฬา

ประเด็นที่3 การเรียนรู้แบบกระตือรือร้น

การเรียนรู้แบบกระตือรือร้น (Active learning) เป็นแนวการจัดการเรียนรู้ ตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ที่ต้องการให้ผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อสร้าง ศักยภาพสูงสุดแก่ผู้เรียน ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง ให้การจัดการ เรียนรู้มีความหมาย ผู้เรียนเป็นฝ่ายลงมือกระทำอยู่กับเนื้อหาที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ โดยการพูดคุย การ เขียน การอ่าน การสะท้อน หรือการตั้งคำถาม หรือ การเรียนการสอนที่มีความเคลื่อนไหว ใช้ได้ทั้ง กลุ่มเล็ก และห้องเรียนใหญ่ ๆ ผู้เรียนอาจทำงานคนเดียวหรือทำเป็นกลุ่มก็ได้ และอาจใช้เวลา 2-3 นาที หรือดำเนินการสอนตลอดทั้งหลักสูตรก็ได้ ซึ่งจะตรงกันข้ามกับการเรียนแบบปกติที่ผู้สอน เป็นฝ่ายกระทำ ผู้เรียนเป็นฝ่ายถูกกระทำ หรือถ้าเปรียบเทียบอีกอย่างคือ การเรียนการสอนแบบ ดั้งเดิมเป็นแบบเหยือกผู้สอนต้องรินน้ำใส่เหยือก แต่การเรียนรู้แบบกระตือรือร้น ผู้สอนต้องเปิด โอกาสให้ผู้เรียนเป็นฝ่ายสร้างเนื้อหาใหม่ ผู้สอนคอยนำทางเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและใช้ข้อมูล ข่าวสารนั้นให้เป็นประโยชน์ กล่าวคือ ช่วยจุดตะเกียงการเรียนรู้ของผู้เรียน จึงจะทำให้ผู้เรียนและการ เรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์คือต้องเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้แบบ กระตือรือร้นจึงช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดีขึ้น และสามารถเก็บข้อมูลข่าวสารไว้ในความทรงจำได้นานขึ้น นอกจากนี้ยังมีประสิทธิภาพในการพัฒนากระบวนการรับรู้ในลำดับที่สูงขึ้น เช่น การแก้ปัญหา และการ คิดวิเคราะห์ ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสบความสำเร็จจากการเรียนการสอนแบบนี้

มักจะพอใจและมีผลสะท้อนเชิงบวกมายังผู้สอนมากขึ้น ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของ การเรียนรู้แบบกระตือรือร้นไว้หลากหลาย ดังนี้

ชมเบิร์ก (Schomberg,1986) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบกระตือรือร้น คือกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนแสวงหาความรู้หาข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปสู่การแปลความและถ่ายทอดโดยมีกระบวนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินผล และเกิดผลสะท้อนกลับ

บอนเวลล์ (Bonwell. 1995) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบใฝ่รู้เป็นการเรียนการสอนที่มีลักษณะต่างๆต่อไปนี้อย่างน้อย 1 ลักษณะ คือ

1. ไม่เน้นเรื่องการสื่อสารข้อมูล แต่เน้นเรื่องพัฒนาการคิดวิเคราะห์และการคิด
2. ผู้เรียนทำมากกว่าฟัง
3. ผู้เรียนเข้าไปอยู่ในกิจกรรมนั้นๆ
4. เน้นมากเกี่ยวกับการสร้างเจตคติและค่านิยมต่อหลักสูตร
5. ผู้เรียนควรได้รับการประเมินด้านความคิดขั้นสูง คือการคิดวิเคราะห์และการคิด

วิจารณ์ญาณ

วิจารณ์ญาณ

6. ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับอย่างรวดเร็ว

สำหรับประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนแบบใฝ่รู้มีหลายประการคือ

1. เนื่องจากเป็นกระบวนการพัฒนาความสามารถทางสติปัญญา ผลคือผู้เรียนจะเรียนรู้แบบเข้าใจ มีความจำที่คงทนดีกว่า มีทักษะในการแก้ไขปัญหา มีเจตคติต่อการเรียนรู้ และเกิดแรงจูงใจต่อการเรียนต่อที่สูงขึ้น
2. ผู้เรียนสามารถพูดในสิ่งที่เรียนได้ และมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิม และสามารถนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวันได้ ผู้เรียนสามารถทำสิ่งต่างๆที่ได้ ในชีวิตประจำวัน
3. ผู้เรียนเพิ่มความสนใจและมีความตั้งใจเรียนมากขึ้น
4. ผู้เรียนจะรู้สึกเป็นสุขและสนุกสนานกับการเรียน

สิริฉันทน์ สติกรกุล และจรรยาตรี มาติลโกวิท (2542: 38) กล่าวว่า ธรรมชาติของการจัดการเรียนรู้แบบกระตือรือร้น (Active Learning) ประกอบด้วยลักษณะสำคัญต่อไปนี้

1. เป็นการเรียนรู้ที่มุ่งลดการถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนสู่ผู้เรียนให้น้อยลง และพัฒนาทักษะให้เกิดกับผู้เรียน
2. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนโดยลงมือกระทำมากกว่านั่งฟังเพียงอย่างเดียว
3. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม เช่น อ่าน เขียนและอภิปราย
4. เน้นการสำรวจเจตคติและคุณค่าที่มีอยู่ในผู้เรียน

5. ผู้เรียนได้พัฒนาการคิดระดับสูงในการวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินผลการนำไปใช้
6. ทั้งผู้เรียนและผู้สอนรับข้อมูลป้อนกลับจากการสะท้อนความคิดได้อย่างรวดเร็ว

บัญญัติ ชำนาญกิจ(2549: 4) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจและจดจำข้อมูลไว้ในความทรงจำได้นาน และยังมีประสิทธิภาพในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น โดยการเรียนการสอน ผู้เรียนจะศึกษาค้นคว้าเองเพื่อให้เกิดความรู้ โดยการพูด คยุ การเขียน การอ่าน การสะท้อนหรือการตั้งคำถาม อาจมีการเคลื่อนไหวใช้เวลา 2-3 นาที หรือตลอดหลักสูตร ให้ผู้เรียนทำงานคนเดียว หรือเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ทำทหายความรู้ความสามารถ นำตื่นเต้น สนุกสนาน โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติและคิดอย่างมีความหลากหลาย นำไปใช้ในชีวิตจริงได้ ซึ่งมีลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนการสอนแบบใฝ่รู้สรุปได้ดังนี้

1. ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน
2. ผู้เรียนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมการเรียนรู้
3. ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการแสวงหาความรู้
4. ผู้เรียนรู้หน้าที่ วิธีการศึกษาและการทำงานในวิชาที่เรียนได้สำเร็จ
5. ผู้เรียนต้องอ่าน พูด ฟัง คิด และเขียน อย่างกระตือรือร้น
6. ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง คือวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า
7. ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ กระตือรือร้นในการทำงาน
8. ผู้เรียนมีโอกาสประยุกต์ข้อมูลสารสนเทศมโนทัศน์ หรือทักษะใหม่ๆ ในการเรียนรู้
9. ความรู้เกิดจากประสบการณ์และการสร้างความรู้โดยผู้เรียน
10. ผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

สนั่น กัลปา (2551: 44) กล่าวว่า การเรียนแบบกระตือรือร้น หมายถึง การเรียนโดยการลงมือกระทำ ของจอห์น ดิวอี้ (John dewey) และเพียร์เจต์ (Piajet) เพราะการเรียนจากการลงมือทำ จะให้ประสบการณ์ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาสติปัญญา

พรเทพ ฐัฒน (2549: 8) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ เป็นการเรียนที่เน้นผู้เรียนได้ปฏิบัติได้คิดและได้ลงมือกระทำ (Learning by thinking and doing) เพื่อค้นหาความรู้ในสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ หรือมีข้อสงสัย เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบ

ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ (2549) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบเชิงรุกเป็นการเรียนที่เน้นผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้จากสิ่งที่ได้ลงมือปฏิบัติในระหว่างการสอน โดยพัฒนาทักษะความสามารถจากความรู้ที่มีอยู่เดิม ส่งผลให้ผู้เรียนได้มีการเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับข้อมูลเดิม

พนมพน เผ่าเจริญ (2549: 11) กล่าวว่า การเรียนแบบใฝ่รู้เป็นการเรียนที่ผู้เรียน ได้ลงมือปฏิบัติอย่างมีความกระตือรือร้น ซึ่งความสำคัญของการเรียนรู้ แบบใฝ่รู้มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

แผนภาพ 1 ความสำคัญของการเรียนรู้ แบบใฝ่รู้มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ

<p>เทคนิคการจัดกิจกรรม กิจกรรมภาครับ (รับข้อมูล) กิจกรรมภาคแสดงออก(แสดงออกผลการเรียนรู้)</p>	<p>ปัจจัยที่ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ ผู้เรียนสร้างระบบความเข้าใจด้วยตนเอง ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ประสบการณ์จริง,การปฏิบัติจริง</p>
<p>สื่อการเรียน สื่อที่เป็นเครื่องมือในการผลิตชิ้นงาน สื่อที่เป็นเครื่องมือในการกระตุ้นความคิด</p>	<p>ลักษณะกิจกรรมการเรียนในแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้สถานการณ์จริงหรือคล้ายจริง การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย การเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับสิ่งที่เรียน การใช้คำถาม การให้ผู้เรียนแสดงผลงาน การให้ผู้เรียนสะท้อนความคิด ความรู้สึก</p>

ที่มา: จอห์นสัน และ จอห์นสัน (Johnson and Johnson, 19987. Learning Together and Alone. P.29)

สนั่น กัลปา (2549: 44) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบใฝ่รู้เป็นการเรียนที่ผู้สอนจะคอยเตรียมประเด็น ที่จะพูดคุย การเขียน การอ่าน การสะท้อน โดยเน้นการพัฒนาทักษะ ความสามารถที่ตรงกับที่มีอยู่เดิมกับความรู้ใหม่ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและมีการพัฒนาการกระบวนกรรับรู้ในลำดับที่สูงขึ้น

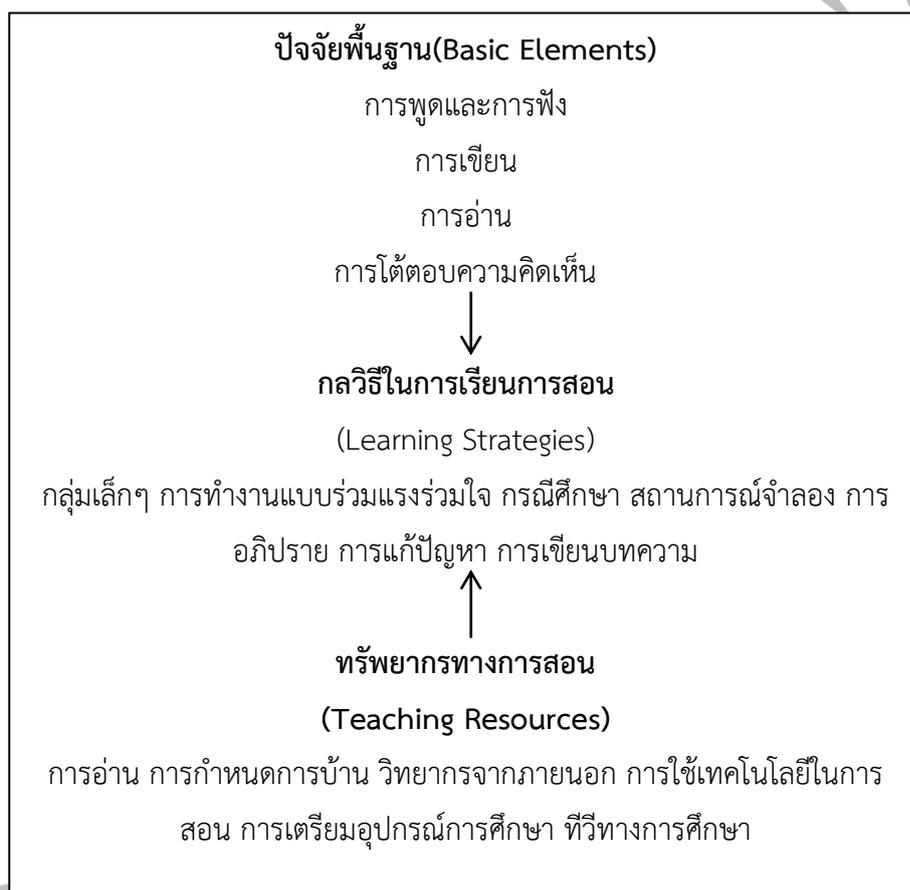
ธนสิทธิ์ คณหา (2551: 9) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบใฝ่รู้ คือ กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น สนุก และมีความสุขกับการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยลงมือปฏิบัติ ค้นคว้า อ่าน คิด เขียน และประเมินค่า นำไปประยุกต์ในชีวิตประจำวัน

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนกระตือรือร้น (Active learning) เป็นการเรียนโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้ขั้นสูง คือมีการ คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินผล และแก้ไขปัญหา มีการทำงานกันเป็นกลุ่ม มีการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิม เข้าร่วมกันในการบวนการคิดวิเคราะห์

ขั้นตอนการจัดการเรียนแบบกระตือรือร้น

เมเยอร์ส และ โจนส์ (Meyers and Jones,1993) ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบของการเรียนการสอนที่มีปัจจัยเกี่ยวข้องด้วยกัน 3 ประการ คือ ปัจจัยพื้นฐาน (Basic Elements) กลวิธีในการเรียนการสอน (Learning Strategies) และทรัพยากรทางการสอน (Teaching Resources) เสนอได้ดังแผนภูมิ ต่อไปนี้

แผนภาพ 2 องค์ประกอบของการเรียนการสอนแบบกระตือรือร้น

แหล่งที่มา Meyers and Jones(1993)

ในการศึกษาองค์ประกอบของการเรียนการสอนแบบกระตือรือร้น มีการรวบรวมในหนังสือเรื่อง Our View of Active Learning ประกอบด้วยลักษณะดังนี้

1. ประกอบด้วยกระบวนการของการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เกิดการศึกษาในสิ่งที่สนใจ มีการปฏิสัมพันธ์ และค้นหาสิ่งต่างๆ รอบตัว
2. ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับสังคม เพราะการเรียนรู้ต้องอยู่กับสภาพการณ์ที่เป็นจริง
3. องค์ประกอบคือตัวคน สติปัญญา อารมณ์ และประสาทสัมผัส
4. มีความร่วมมือกัน มีทักษะทางด้านสังคม

5. องค์ประกอบด้านกลยุทธ์ มีการพัฒนาเพื่อให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบ และมีการประเมินตนเอง

สเทิร์นส์ (Stearns: 1994) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนการสอนเชิงรุกไว้ดังนี้

1. บรรยาย (Lecture) คือการสอนอธิบายหัวข้อ คำจำกัดความ แนววิธีอ่านหนังสือ
2. การเรียนรู้รายบุคคล (Individual Learning) ผู้เรียนต้อง ค้นคว้าและหาคำตอบ เป็นการกระตุ้นให้เพื่อให้พร้อมที่จะเรียนรู้ในขั้นสูงคือ การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อเป็นขั้นการเตรียมไปมีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่ม
3. การเรียนแบบกลุ่มเล็กๆ (Small Group Learning) เมื่อเริ่มเข้ากลุ่ม ผู้สอนทำการสร้างความคุ้นเคยกับผู้เรียน มีการสร้างข้อตกลง มีกฎในการเรียน และขั้นที่สำคัญคือ ผู้สอนต้องไม่เป็นผู้ตอบคำถามเอง แต่เป็นผู้แนะนำและกระตุ้นความคิดให้กับผู้เรียน เพื่อช่วยกันหาคำตอบ
4. การเรียนแบบกลุ่มใหญ่ (Large Group Learning) จะเกิดขึ้นเมื่อ ผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้และความสามารถ คาดว่ากลุ่มจะสามารถช่วยกันตอบคำถามต่างๆ โดยใช้เทคนิค การอภิปรายกลุ่ม มีการตั้งตัวแทนเพื่อบันทึกการอภิปราย โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก และอาจให้เหตุผลประกอบให้แก่ผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้แบบกระตือรือร้น สามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้ทั้งในและนอกห้องเรียน รวมทั้งสามารถใช้ได้กับผู้เรียนทุกระดับทั้งการเรียนรู้เป็นรายบุคคล การเรียนแบบกลุ่มเล็ก การเรียนแบบกลุ่มใหญ่ การเรียนแบบกระตือรือร้น มีวิธีการสอนที่หลากหลาย การเลือกใช้วิธีการสอนแบบใดขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาวิชา บุคลิกของผู้สอน บุคลิกของผู้เรียน รวมทั้งสภาพแวดล้อม การเรียนรู้แบบกระตือรือร้น มีลักษณะที่เด่นในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญพอสรุปได้ดังนี้ (เทคนิคและวิธีการสอนเชิงรุก 2558: 3)

1. การจัดการเรียนรู้แบบกระตือรือร้น เป็นกิจกรรมการสอนที่ผู้สอนนำมาบูรณาการ เป็นที่เหมาะสมกับกิจกรรมที่ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น เช่น ได้คิด เป็นกระบวนการและขั้นตอน และได้มีการค้นคว้า ทดลองทำโครงการสัมภาษณ์ แก้ปัญหาเองได้ในบางครั้ง และได้ใช้ประสาทสัมผัสต่างๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง ผู้สอนทำหน้าที่ เตรียมการจัด บรรยากาศการเรียนรู้อ จัดสื่อสิ่งเร้าเสริมแรงให้คำปรึกษาและสรุปสาระการเรียนรู้ร่วมกัน
2. ในรายวิชาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติได้เกิดแลกเปลี่ยนเรียนรู้และลงมือปฏิบัติได้จริง ทำให้เกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ เห็นความสำคัญของการเรียนรู้ และผู้เรียนได้เรียนอย่างมีความสุข เป็นความสุข
3. ทำให้ผู้เรียนเป็นคนกล้าคิด กล้าตัดสินใจ แก้ปัญหาเป็น คิดอย่างรอบคอบมีเหตุผล มีวิจารณญาณในการคิด มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ที่ข้อมูลในการสร้าง

งานต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนสามารถแสดงความคิด แสดงออกการเป็นผู้นำ และผู้ตามเห็นออกได้อย่างชัดเจนและมีเหตุผลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน

แมคคินนีย์ (McKinney,2008) ได้เสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบกระตือรือร้นได้ดี ได้แก่

1. การเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนคิดเกี่ยวกับประเด็นที่กำหนดคนเดียว 2-3 นาที (Think) จากนั้นให้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนอีกคน 3-5 นาที (Pair) และนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด (Share)
2. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative learning group) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยจัดกลุ่ม ๆ ละ 3-6 คน
3. การเรียนรู้แบบทบทวนโดยผู้เรียน (Student-led review sessions) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้และพิจารณาข้อสงสัยต่าง ๆ ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูจะคอยช่วยเหลือกรณีที่มีปัญหา
4. การเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนนำเกมเข้าบูรณาการในการเรียนการสอน ซึ่งใช้ได้ทั้งในชั้นการนำเข้าสู่บทเรียน การสอน การมอบหมายงาน และหรือ ชั้นการประเมินผล
5. การเรียนรู้แบบวิเคราะห์วิดีโอ (Analysis or Reactions to Videos) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ดูวิดีโอ 5-20 นาที แล้วให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น หรือสะท้อนความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ดู อาจโดยวิธีการพูดโต้ตอบกัน การเขียน หรือ การร่วมกันสรุปเป็นรายการกลุ่ม
6. การเรียนรู้แบบโต้เถียง (Student debates) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์และการเรียนรู้ เพื่อยืนยันแนวคิดของตนเองหรือกลุ่ม
7. การเรียนรู้แบบผู้เรียนสร้างแบบทดสอบ (Student generated exam questions) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสร้างแบบทดสอบจากสิ่งที่ได้เรียนรูมาแล้ว
8. การเรียนรู้แบบกระบวนการวิจัย (Mini-research proposals or project) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่อิงกระบวนการวิจัย โดยให้ผู้เรียนกำหนดหัวข้อที่ต้องการเรียนรู้ วางแผนการเรียน เรียนรู้ตามแผน สรุปความรู้หรือสร้างผลงาน และสะท้อนความคิดในสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรืออาจเรียกว่าการสอนแบบโครงงาน (project-based learning) หรือการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning)
9. การเรียนรู้แบบกรณีศึกษา (Analyze case studies) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้อ่านกรณีตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จากนั้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือแนวทางแก้ปัญหาภายในกลุ่ม แล้วนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด

10. การเรียนรู้แบบการเขียนบันทึก (Keeping journals or logs) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจดบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้พบเห็น หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน รวมทั้งเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับบันทึกที่เขียน

11. การเรียนรู้แบบการเขียนจดหมายข่าว (Write and produce a newsletter) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนร่วมกันผลิตจดหมายข่าว ประกอบด้วย บทความ ข้อมูล สารสนเทศข่าวสาร และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วแจกจ่ายไปยังบุคคลอื่น ๆ

12. การเรียนรู้แบบแผนผังความคิด (Concept mapping) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนออกแบบแผนผังความคิด เพื่อนำเสนอความคิดรวบยอด และความเชื่อมโยงกันของกรอบความคิด โดยการใช้เส้นเป็นตัวเชื่อมโยง อาจจัดทำเป็นรายบุคคลหรืองานกลุ่มแล้วนำเสนอผลงานต่อผู้เรียนอื่น ๆ จากนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคนอื่นได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

ประเด็นที่ 4 ทฤษฎีการเรียนรู้

มีนักคิดและนักจิตวิทยาเกิดขึ้นจำนวนมากและมีแนวคิดที่หลากหลายขึ้น ทฤษฎีการเรียนรู้มีการนำแนวทางการเรียนรู้มาทดลองตามกระบวนการวิทยาศาสตร์มาใช้เป็นลำดับ สามารถจัดกลุ่มทฤษฎีการเรียนรู้ดังนี้

ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพุทธินิยม หรือกลุ่มความรู้ความเข้าใจ (Cognitivism)

เน้นกระบวนการทางปัญญาหรือความคิด ที่เน้นพฤติกรรมออกไปสู่กระบวนการทางความคิด ซึ่งเป็นกระบวนการภายในของสมอง การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางความคิดที่เกิดจากการสะสมข้อมูล การสร้างความหมาย และความสัมพันธ์ข้อมูล และการดึงข้อมูลออกมาใช้ในการกระทำ และการแก้ไขปัญหาต่างๆ การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสติปัญญา ของมนุษย์ในการที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ตนเอง ทฤษฎีกลุ่มนี้มีความสำคัญ มี 5 ทฤษฎี คือ(ทิตสนา แคมมณี.2547: 59)

1. ทฤษฎีเกสตันท์ (Gestalt Theory)
2. ทฤษฎีสนาม (Field Theory)
3. ทฤษฎีเครื่องหมาย (Sing Theory)
4. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Intellectual Development Theory)
5. ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (A Theory of Meaningful Verbal Learning)

Learning)

1. ทฤษฎีเกสตันท์ (Gestalt Theory)

แนวคิดหลักทฤษฎีนี้ก็คือ ส่วนรวมมีใช้เพียงผลรวมของกลุ่มย่อย ส่วนรวมเป็นสิ่งที่มากกว่าผลรวมของส่วนย่อย (The whole is more than the sun of the parts) กฎการเรียนรู้ทฤษฎีสรุปได้ดังนี้

(Bigge, 1982 อ้างถึงใน ทิศนา แชมมณี. 2547: 60)

1. การเรียนรู้ประกอบด้วยกระบวนการความคิดซึ่งเป็นกระบวนการภายใน
ตัวของมนุษย์
  2. บุคคลจะเรียนรู้จากสิ่งเร้าที่เป็นส่วนรวมดีกว่าส่วนย่อย
  3. การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ 2 ลักษณะคือ
    - 1) การรับรู้ (perception) การรับรู้เป็นกระบวนการที่คนใช้ประสาทสัมผัสรับสิ่งเร้าแล้วถ่ายโอนเข้าสู่สมอง เพื่อผ่านเข้าสู่กระบวนการคิดสมองหรือจิตจะใช้ประสาทการณืเติม ตีความหมายของสิ่งเร้าแล้วแสดงปฏิกิริยาตอบสนองออกไปตามที่สมอง/จิต ตีความ
    - 2) การหยั่งเห็น (insight) เป็นการค้นพบหรือการเกิดความเข้าใจในช่องทางการแก้ปัญหาอย่างฉับพลันทันทีอันเนื่องมาจากผลการพิจารณาปัญหาโดยส่วนรวม และการใช้กระบวนการทางความคิดและสติปัญญาของบุคคลนั้น
  4. กฎแห่งการจัดระเบียบการรับรู้ (perception) มีดังนี้
    - 1) กฎการรับรู้ส่วนรวมและส่วนย่อย (law of Pragnanz)

ประสบการณ์เดิมมีอิทธิพลต่อ
การรับรู้ของบุคคล การรับรู้ของบุคคลต่อสิ่งเร้าเดี่ยวอาจแตกต่างกันได้เพราะการใช้ประสบการณ์เดิมมารับรู้
ส่วนรวมและส่วนย่อยต่างกัน
    - 2) กฎแห่งความคล้ายคลึง (Law of similarity) สิ่งเร้าได้มีลักษณะเหมือนกันคล้ายคลึงกัน บุคคลมักรับรู้ว่าเป็นพวกเดียวกัน
    - 3) กฎแห่งความใกล้เคียง (Law of Proximity) สิ่งเร้าที่มีความใกล้เคียงกับบุคคลมักรับรู้เป็นพวกเดียวกัน
    - 4) กฎแห่งความสมบูรณ์ (Law of Closure) แม้สิ่งเร้าที่บุคคลจะรับรู้ยังไม่สมบูรณ์แต่บุคคลสามารถรับรู้ลักษณะสมบูรณ์ได้ถ้าบุคคลมีประสบการณ์เดิมในสิ่งเร้านั้น
    - 5) กฎแห่งความต่อเนื่อง สิ่งเร้าที่มีความต่อเนื่องกันหรือมีทิศทางไปในทางเดียวกัน กับบุคคลมักรับรู้เป็นพวกเดียวกัน หรือเรื่องเดียวกัน
    - 6) บุคคลมักมีความคงที่ในความหมายของสิ่งที่รับรู้ตามความจริง เมื่อบุคคลรับรู้สิ่งเร้าในภาพรวมแล้วจะมีความคงที่ในสิ่งที่รับรู้ลักษณะเป็นภาพรวม ถึงแม้ว่าสิ่งเร้านั้นจะเปลี่ยนแปลงไป
2. ทฤษฎีภาคสนาม (Field Theory)

การเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีแรงจูงใจ หรือมีแรงขับที่จะกระทำไปสู่จุดหมายปลายทาง
3. ทฤษฎีเครื่องหมาย (sing Theory)

ในการเรียนรู้ต่างๆ ผู้เรียนมีการคาดหวังรางวัล (reward expectancy) หากรางวัลที่คาดว่าจะได้รับไม่ตรงกับความต้องการก็จะแสวงหารางวัลหรือสิ่งที่ต้องการต่อไป ขณะที่พยายามไปถึงจุดหมายปลายทางที่ต้องการ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความสามารถปรับการเรียนรู้ของตนไปตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป

4. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Intellectual Development Theory)

1. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ การเรียนรู้ของเด็กเป็นไปตามการพัฒนาสติปัญญา ซึ่งมีการพัฒนาตามวัยที่แตกต่างกันออกไป ไม่ควรเร่งเด็กจากขั้นหนึ่งไปสู่อีกขั้นหนึ่งเพราะจะทำให้เกิดผลเสียกับเด็ก แต่การจัดประสบการณ์ส่งเสริมให้กับเด็กตามพัฒนาการสามารถช่วยให้เด็กสามารถพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว

2. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของบรุนเนอร์ มนุษย์สามารถเลือกที่จะรับรู้สิ่งที่ตนสนใจ และการเรียนรู้เกิดจากกระบวนการค้นพบด้วยตัวเอง (discovery leaning)

5. ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (A Theory of Meaningful Verbal Learning)

การเรียนรู้จะมีความหมายแก่ผู้เรียน หากการเรียนรู้นั้นสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เรียนรู้มาก่อน (Ausubel. 1963)

ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มมนุษยนิยม (Humanism)

ให้ความสำคัญของความเป็นมนุษย์ และมองมนุษย์ว่ามีคุณค่า มีความดีงาม มีความสามารถ มีความต้องการ และมีแรงจูงใจภายในที่พัฒนาศักยภาพของตน หากบุคคลได้รับอิสรภาพและเสรีภาพ มนุษย์จะพยายามพัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

1. ทฤษฎีเรียนรู้ของมาสโลว์

มนุษย์ทุกคนมีความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติเป็นลำดับขั้น คือ ขั้นความต้องการทางร่างกาย ขั้นความต้องการยอมรับและการยกย่องจากสังคม ขั้นความต้องการความรัก ขั้นความต้องการความมั่นคงและปลอดภัย ขั้นความต้องการที่จะพัฒนาศักยภาพอย่างเต็มที่ หากความต้องการขั้นพื้นฐานได้รับตอบสนองอย่างพอเพียง และประสบการณ์ของบุคคลที่อยู่ในภาวะดีมาจากการรู้จักตัวเองตามสภาพความเป็นจริง มีลักษณะน่าตื่นเต้น เป็นความรู้สึกรัก เป็นช่วงเวลาที่คุณค่าจากการรู้จักตนเองอย่างแท้จริง ซึ่งมนุษย์จะสามารถพัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

2. ทฤษฎีเรียนรู้ของรอเจอร์ส

มนุษย์จะสามารถพัฒนาตนเองได้ดีหากอยู่สถานการณ์ที่ค่อนข้างและเป็นอิสระ การจัดบรรยากาศการเรียนที่ผ่อนคลายและเอื้อต่อการเรียนรู้และเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยครูใช้

วิธีการสอนแบบชี้แนะ และทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนและการเรียนรู้ จะเน้นกระบวนการเป็นสำคัญ

ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มผสมผสาน

ทฤษฎีเชื่อว่าความรู้มีหลายประเภท บางประเภทสามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องใช้ความคิดที่ลึกซึ้ง บางประเภทมีความซับซ้อนมากจำเป็นต้องใช้ความสามารถในขั้นสูง ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มผสมผสานมีดังนี้

1. ทฤษฎีประมวลสารสนเทศ (Information Processing Theory)
2. ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligent)
3. ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)
4. ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (Constructionism)
5. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Theory of Cooperative or Collaborative Learning)
6. ทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยสมอง (Brain-Based Learning Theory)

1. ทฤษฎีประมวลสารสนเทศ (Information Processing Theory)

ทฤษฎีประมวลสารสนเทศหรือ ทฤษฎีกระบวนการทางสมองในการประมวลผลข้อมูล เป็นทฤษฎีที่จัดอยู่ในกลุ่มพุทธินิยม (Cognitivism) ซึ่งเป็นกลุ่มที่ให้ความสนใจกับกระบวนการคิด และการให้เหตุผลของผู้เรียน เป็นทฤษฎีที่เกิดขึ้นประมาณช่วงกลางของปี ค.ศ. 1950 ทฤษฎีนี้เกิดขึ้นเนื่องจากนักจิตวิทยารู้สึกไม่พอใจ เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มพฤติกรรมนิยมที่ไม่ได้พูดถึงกระบวนการคิดของคน ทฤษฎีประมวลสารสนเทศ จึงเป็นทฤษฎีที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาสติปัญญา โดยให้ความสนใจเกี่ยวกับกระบวนการทำงานสมองของมนุษย์

มิลเลอร์ (Miller, 1983 อ้างถึงใน พรณิเจนจิต. 2538: 356) ได้กล่าวถึงจุดกำเนิดของทฤษฎีประมวลผลสารสนเทศว่า สืบเนื่องมาจากการศึกษาค้นคว้าของนักจิตวิทยาในระหว่างปี 1950-1960 ส่วนใหญ่มักจะทดลองให้หนูวิ่งในทางเดินเขาวงกต หรือไม่ก็ให้คนเรียงคำที่ไม่มี ความหมาย โดยการนำพยัญชนะ-สระ-พยัญชนะ มาเรียงต่อ ๆ กัน ทำให้นักจิตวิทยาหลาย ๆ คน มองเห็นว่า การทดลองเช่นนั้นไม่สามารถอธิบายการเรียนรู้ที่ยุ่งยากซับซ้อนของคนได้ ซึ่งความคิดของนักจิตวิทยากลุ่มนี้ ได้รับการสนับสนุนอย่างน้อย ๆ จากตัวแปร 3 ตัว คือ

1. จากการที่นักจิตวิทยาหลาย ๆ คนได้รับการร้องขอให้เข้าไปมีส่วนร่วมในการทำงานระหว่างเหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่ 2 เกี่ยวกับการซ่อมอาวุธยุทโธปกรณ์ และเครื่องจักรกลต่าง ๆ การตรวจสอบผลจากเครื่องเรดาร์ หรือแม้แต่การคิดคำนวณระยะทางในการโจมตีข้าศึก นักจิตวิทยาเหล่านั้นมีความคิดว่า มนุษย์เป็นทั้งเครื่องส่ง และเครื่องรับ ที่มีลักษณะซับซ้อน และยังเป็นผู้สามารถตัดสินใจด้วยตนเอง

2. จากงานวิจัยของนักจิตวิทยาบางคนที่ทำในระหว่าง และหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เกี่ยวกับการทำงานของวิศวกร ในเรื่องระบบการสื่อสาร การโทรคมนาคม การโทรเลข โทรศัพท์ ทำให้เกิดข้อสงสัยว่า ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ส่งผ่านระบบเหล่านี้ไปได้อย่างไร หรือการแปลงสิ่งเร้าในรูปแบบหนึ่งไปสู่อีกรูปแบบหนึ่งได้อย่างไร เป็นต้น

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้

คลอสเมียร์ (Klausmeier, 1985 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี. 2547: 81) ได้อธิบายกระบวนการประมวลข้อมูลโดยเริ่มต้นจากการที่มนุษย์รับสิ่งเร้าเข้ามาทางประสาทสัมผัสทั้ง 5 (การมองเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การลิ้มรส การรับสัมผัส) สิ่งเร้าที่เข้ามาจะได้รับการบันทึกไว้ในความจำระยะสั้นซึ่งการบันทึกนี้จะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 2 ประการ คือ การรู้จัก (recognition) และความใส่ใจ (attention) ของบุคคลขณะที่รับสิ่งเร้า เมื่อบุคคลรับสิ่งเร้าที่ตนรู้จักหรือมีความใส่ใจ สิ่งเร้านั้นจะได้รับการบันทึกลงในความทรงจำระยะสั้น (short-term memory (STM)) ซึ่งจะดำรงคงอยู่ในระยะเวลาที่จำกัดมาก แต่แต่ละบุคคลมีความสามารถในการจำระยะสั้นที่จำกัด คนส่วนมากจะสามารถจำสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกันได้เพียงครั้งละ 7 ± 2 อย่างเท่านั้น การทำงานที่จำเป็นต้องเก็บข้อมูลไว้ใช้ชั่วคราว อาจจำเป็นต้องใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการจำช่วย เช่น การจัดกลุ่มคำ การท่องซ้ำ ๆ กัน หลายครั้ง ซึ่งจะสามารถช่วยให้จดจำสิ่งนั้นไว้ใช้งานได้ การเก็บข้อมูลไว้ในภายหลังสามารถทำได้ โดย ข้อมูลนั้นจำเป็นต้องได้รับการประมวลผลและเปลี่ยนรูปโดยการเข้ารหัส (encoding) เพื่อนำไปเก็บไว้ในความจำระยะยาว (Long term memory (LTM)) ซึ่งอาจต้องใช้เทคนิคต่าง ๆ เข้าช่วย เช่น การท่องซ้ำหลาย ๆ ครั้ง หรือการทำให้ข้อมูลมีความหมายกับตนเอง โดยการสัมพันธ์สิ่งที่ยังไม่รู้ใหม่ กับสิ่งเก่าที่เคยเรียนรู้มาก่อน ซึ่งเรียกว่าเป็นกระบวนการขยายความคิด (elaborative operations process) ความจำระยะยาวนี้มี 2 ชนิด คือ ความจำเกี่ยวกับภาษา (semantic) และความจำเกี่ยวกับเหตุการณ์ (episodic) นอกจากนั้นยังอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ความจำประเภทกลไกที่เคลื่อนไหว (motoric memory) และความจำประเภทอารมณ์ความรู้สึก (affective memory) เมื่อข้อมูลข่าวสารได้รับการบันทึกไว้ในความจำระยะยาวแล้ว บุคคลจะสามารถเรียกข้อมูลต่าง ๆ ออกมาได้ ซึ่งในการเรียกข้อมูลออกมาใช้ บุคคลจำเป็นต้องถอดรหัสข้อมูล (decoding) จากความจำระยะยาวนั้น และส่งต่อไปสู่ตัวกำเนิดพฤติกรรมตอบสนอง ซึ่งจะเป็นแรงขับหรือกระตุ้นให้บุคคลมีการเคลื่อนไหว หรือการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

2.ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligent)

แนวคิดเกี่ยวกับเชาว์ปัญญา (Intelligent) ที่มีมาตั้งแต่ดั้งเดิมนั้น จำกัดอยู่ที่ความสามารถทางด้านภาษาความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์ และการคิดเชิงตรรกะหรือเชิงเหตุผลเป็นหลัก การวัดเชาว์ปัญญาของผู้เรียนจะวัดจากคะแนนที่ได้ทำแบบทดสอบทางสติปัญญา ซึ่งประกอบด้วยทดสอบความสามารถทั้ง 2 ด้านดังกล่าว คะแนนจากการวัดเชาว์ปัญญาจะเป็น

ตัวกำหนดเขาวัวปัญญาของบุคคลนั้นไปตลอด เพราะมีความเชื่อว่า องค์ประกอบของเขาวัวปัญญาจะไม่เปลี่ยนแปลงไปตามวัยหรือประสบการณ์มากนัก แต่เป็นคุณลักษณะที่ติดตัวมาแต่กำเนิด การ์ดเนอร์ ได้นิยามคำว่า “เขาวัวปัญญา” ไว้ว่าหมายถึงความสามารถในทางการแก้ปัญหาในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ หรือการสร้างสรรค์ผลงานต่าง ๆ ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมแต่ละแห่ง รวมทั้งความสามารถในการตั้งปัญหาเพื่อจะหาคำตอบและเพิ่มพูนความรู้(ทึคณา เขมมณี. 2547: 86)

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้

การ์ดเนอร์ มีความเชื่อพื้นฐานสำคัญ 2 ประการ คือ

1. เขาวัวปัญญาของบุคคลมิได้มีเพียงความสามารถทางภาษาและทางคณิตศาสตร์เท่านั้น แต่มีอยู่อย่างหลากหลายถึง 8 ประเภทด้วยกัน และอาจมีมากกว่านี้ คนแต่ละคนจะมีความสามารถเฉพาะด้านแตกต่างกันไปจากคนอื่น และมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ไม่เท่ากัน ความสามารถที่ผสมผสานกันออกมาทำให้บุคคลแต่ละคนมีแบบแผนซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน

2. เขาวัวปัญญาของแต่ละบุคคลจะไม่คงที่ แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ หากได้รับการส่งเสริมอย่างเหมาะสม

3. เขาวัวปัญญาของบุคคลประกอบด้วยความสามารถ 3 ประการ คือ

3.1 ความสามารถในการแก้ปัญหาในสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นไปตามธรรมชาติและบริบททางวัฒนธรรมของบุคคลนั้น

3.2 ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีประสิทธิภาพและสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรม

3.3 ความสามารถในการแสวงหาหรือตั้งปัญหาเพื่อหาคำตอบ และเพิ่มพูนความรู้

3.ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)

เพียเจต์ อธิบายว่า พัฒนาการทางเขาวัวปัญญาของบุคคลมีการปรับตัวผ่านทางกระบวนการซึมซับและดูดซึม (assimilation) และกระบวนการปรับโครงสร้างทางปัญญา (accommodation) พัฒนาเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับและซึมซับข้อมูลหรือประสบการณ์ใหม่ เข้าไปสัมพันธ์กับความรู้หรือโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม หากไม่สัมพันธ์กันได้จะเกิดภาวะไม่สัมพันธ์กันขึ้น (disequilibrium) บุคคลจะพยายามปรับสภาวะให้อยู่ในสภาวะสมดุล (equilibrium) โดยใช้กระบวนการปรับโครงสร้างทางปัญญา (accommodation) เพียเจต์ เชื่อว่า คนทุกคนจะมีพัฒนาการเขาวัวปัญญาไปตามลำดับขั้น จากการมีปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ และประสบการณ์เกี่ยวกับความคิดเชิงตรรกะและคณิตศาสตร์ (logic- mathematic experience) รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้ทางสังคม (social transmission) วุฒิภาวะ (maturity) และกระบวนการพัฒนาความสมดุล (equilibration) ของบุคคลนั้น ส่วน วีโกทสกี (Vygotsky) ให้

ความสำคัญกับวัฒนธรรมและสังคม โดยมีแนวคิดที่ว่า มนุษย์ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมตั้งแต่แรกเกิด ซึ่งนอกจากสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติแล้วก็มีสิ่งแวดล้อมทางสังคมซึ่งก็คือวัฒนธรรมที่แต่ละสังคมสร้างขึ้น ดังนั้น สถาบันสังคมต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่สถาบันครอบครัวจะมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ ภาษายังเป็นเครื่องมือสำคัญของการคิดและการพัฒนาเชาว์ปัญญาขั้นสูงพัฒนาการทางภาษาและทางความคิดของผู้เรียนเริ่มด้วยการพัฒนาที่แยกจากกัน แต่เมื่ออายุมากขึ้น พัฒนาการทั้ง 2 ด้านจะไปด้วยกัน (ทิสนา แชมมณี. 2547: 91)

โจแนสเซน (Jonassen, 1992 อ้างถึงใน ทิสนา แชมมณี. 2547: 93) กล่าวว่า ทฤษฎีการสร้างความรู้จะให้ความสำคัญกับกระบวนการและวิธีการของบุคคลในการสร้างความรู้ความเข้าใจจากประสบการณ์รวมทั้งโครงสร้างทางปัญญาและความเชื่อที่ใช้ในการแปลความหมายเหตุการณ์สิ่งต่างๆ เขาเชื่อว่าคนทุกคนมีโลกของตนเอง ซึ่งเป็นโลกที่สร้างขึ้นด้วยความคิดของตน และคงไม่มีใครกล่าวได้ว่า โลกไหนจะเป็นจริงไปกว่ากัน เพราะโลกของใครก็คงเป็นจริงสำหรับคนนั้น ดังนั้น โลกนี้จึงไม่มีความจริงเดียวที่จริงที่สุด ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มนี้ ถือว่า สมองเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุด ที่เราสามารถใช้ในการแปลงความหมายปรากฏการณ์ เหตุการณ์ และสิ่งต่าง ๆ บนโลก ซึ่งในการแปลความหมายดังกล่าว เป็นเรื่องที่เป็นส่วนตัว (personal) และเรื่องเฉพาะตัว (individualistic) เพราะการแปลความหมายของแต่ละบุคคลขึ้นกับการเรียนรู้ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ ความสนใจ และภูมิหลังของแต่ละบุคคล ซึ่งมีความแตกต่างกัน ดังนั้น การเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้เป็นกระบวนการในการจัดทำ (action on) ไม่ใช่เพียงการรับเข้ามา (taking in) จึงเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนจะต้องจัดกระทำกับข้อมูล ไม่ใช่เพียงรับข้อมูลเข้ามา และนอกจากกระบวนการเรียนรู้จะเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ภายในสมอง (internal mental interaction) แล้ว ยังเป็นกระบวนการทางสังคมอีกด้วย การสร้างความรู้จึงเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยทั้งองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาและองค์ประกอบทางสังคมควบคู่กัน

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปแนวคิดสำคัญของทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองได้ว่า ทฤษฎีนี้เชื่อว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในบุคคล บุคคลเป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม เกิดเป็นโครงสร้างปัญญา โดยผู้สอนไม่สามารถปรับเปลี่ยนปัญญาของผู้เรียนได้ แต่สามารถช่วยให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาได้ โดยจัดสภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความขัดแย้งทางปัญญา ซึ่งเป็นสภาวะที่ประสบการณ์ใหม่ไม่สอดคล้องกับประสบการณ์เดิม ผู้เรียนต้องพยายามปรับข้อมูลใหม่กับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่แล้วสร้างเป็นความรู้ใหม่

4.ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Theory of Cooperative or Collaborative Learning)

ในการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไป เรามักจะให้ความสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเป็นมิติที่มักจะถูกกละเลยหรือมองข้ามไปทั้งๆที่มีผลการวิจัยชัดเจนว่า ความรู้สึกของผู้เรียนต่อตนเอง ต่อโรงเรียน ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน มีผลต่อการเรียนรู้มาก

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้

การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน (heterogeneous group) แต่ทุกคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของกลุ่มโดยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันทรัพยากร เป็นกำลังใจให้กันและกัน และร่วมรับผิดชอบการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1994 : 31-32) กล่าวว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนมี 3 ลักษณะ คือ

- 1) ลักษณะการแข่งขันกันในการศึกษาเรียนรู้ ผู้เรียนแต่ละคนจะพยายามเรียนให้ได้ดีกว่าคนอื่น เพื่อให้ได้คะแนนดี ได้รับการยกย่อง หรือได้รับการตอบแทนในลักษณะต่าง ๆ
- 2) ลักษณะต่างคนต่างเรียน คือ แต่ละคนก็รับผิดชอบดูแลตนเองให้เกิดการเรียนรู้ไม่ยุ่งเกี่ยวกับผู้อื่น
- 3) ลักษณะร่วมมือกันหรือช่วยกันเรียนรู้ คือแต่ละคนต่างก็รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง และในขณะเดียวกันก็ต้องช่วยให้สมาชิกคนอื่นเรียนรู้ด้วย

ประเด็นที่5 จิตวิทยาพัฒนาการ

พัฒนาการของเด็กแต่ละช่วงวัยนั้นก็มีความแตกต่างกันออกไปทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีนักจิตวิทยาได้กล่าวถึงพัฒนาการของแต่ละช่วงวัยไว้หลากหลายดังนี้ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud 1856-1939) ได้กล่าวว่า พัฒนาการของมนุษย์ไว้ว่า ในแต่ละช่วงวัยของมนุษย์มีการใช้อวัยวะส่วนต่างๆของร่างกายในการแสดงความพึงพอใจแตกต่างกัน ซึ่งแบ่งพัฒนาการออกเป็น 5ขั้น(Pass and Smith 2007: 446 อ้างใน สรรเสริญ หุ่นแสน: 2552)ดังนี้

ขั้นปาก (Oral stage) เป็นช่วงระยะแรกเกิดถึง1ปี เด็กจะมีความพอใจของเด็กอยู่ที่ การได้ดูด กัด ขบเคี้ยว แทะอาหารและสิ่งของต่าง แต่ถ้าหากเด็กไม่ได้รับการตอบสนองความพอใจทางปาก เมื่อโตขึ้นเด็กจะเกิด(Fixation) เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่จะแสวงหาความสุขทางปากเช่น ชอบกิน จุกจิบ ชอบพูดคุย ชอบขีปน ชอบสูบบุหรี่ เป็นต้น

ขั้นทวารหนัก (Anal Stage) เด็กอายุ 1-2 ปีจะมีความสุขจากการขับถ่าย ทั้งการปลดปล่อยและการ กลั้นไว้ หากช่วงเวลานี้มีการพัฒนาที่ไม่สมบูรณ์ เมื่อโตมาเป็นผู้ใหญ่ จะเป็นคนเจ้าระเบียบ จู้จี้ พิถีพิถัน

ขั้นอวัยวะสืบพันธุ์(Phallic Stage) เกิดกับเด็กช่วงอายุ 3-5 ปี เด็กระยะนี้จะมีความสุขกับการได้เล่นอวัยวะเพศ ได้ลูบค่า แต่หากถูกห้ามเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่จะส่งผลให้ เกิดการเบี่ยงเบนทางเพศได้

ขั้นระยะแฝง (Latency Stage) เกิดกับเด็กช่วงอายุ6-12 ปี ช่วงนี้เป็นระยะที่พัฒนาทักษะใหม่ พัฒนาการทางด้านร่างกายก็จะเป็นไปอย่างช้าๆ เด็กเริ่มสนใจบทบาททางสังคมมากขึ้น

ขั้นเพศ (Genital Stage) เป็นวัยที่มีลักษณะพฤติกรรมทางเพศบรรลุภาวะสมบูรณ์ เป็นวัยที่แสดงลักษณะทางเพศที่ชัดเจน

อีริก อีริกสัน (Erik H. Erikson : 1902-1994) กล่าวว่า พัฒนาการของมนุษย์นั้นมิได้เป็นเพียงเพื่อสนองความสุข ความพึงพอใจทางด้านสรีระเท่านั้น แต่จะต้องขึ้นอยู่กับสภาพทางจิตใจ และสังคม (พรณิษฐัย เจนจิต. 2550:50) ซึ่งพัฒนาการทางสังคมแบ่งได้ 8 ขั้นดังนี้

ความไว้วางใจ-ความไม่ไว้วางใจ (Trust VS Mistrust) เป็นวัยช่วงอายุ 0-1 ปี เป็นวัยที่ยังช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ สัมพันธภาพที่ีระหว่างพ่อแม่ จึงเป็นสิ่งสำคัญมาก ซึ่งจะส่งผลต่อประสบการณ์ของเด็กในพัฒนาการด้านความไว้วางใจ แต่ถ้าไม่ได้รับการตอบสนอง จะส่งผลให้เด็กโตมาเป็นผู้ใหญ่ รับรู้ว่โลกใบนี้เป็นไปด้วยความโหดร้าย ความอันตราย

ความเป็นตัวของตัวเอง ความไม่มั่นใจในตนเอง (Autonomy VS Doubt) ช่วงอายุ 2-3 ปีเป็นวัยแห่งการฝึกกล้ามเนื้อส่วนต่างๆของร่างกายเพื่อให้ความแข็งแรงและเป็นวัยที่ควรให้เกิดภาวะสมดุลระหว่างการเลี้ยงดูแบบปกป้องและแบบไม่เอาใจใส่ แต่ถ้าพ่อแม่ไม่ให้โอกาสเด็กหรือทำแทนเด็กทุกอย่าง โตมาจะเป็นผู้ใหญ่ที่ เกิดความสงสัยในความสามารถของตนเอง

ความคิดริเริ่ม-ความรู้สึกล้ม (Initiative VS Guilt) ช่วงอายุ 4-5 ปี เด็กวัยนี้มีความสามารถในการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างตลอดจนใช้ภาษา ถ้าได้รับการใส่ใจ จะส่งผลให้เด็ก ชอบการเรียนรู้ คิดค้น สำรวจ ตรงกันข้าม จะทำให้เด็กจะรู้สึกผิดจะคิดทำสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง และอันตรายสำหรับขั้นนี้ คือ ความรู้สึกผิดว่า ตนเองไม่มีความสามารถในการทำสิ่งใหม่

ความขยันหมั่นเพียร-ความรู้สึกต่ำต้อย(Industry VS Inferiority) ช่วงอายุ 6-11 ปี เป็นวัยที่เด็ก มีความต้องการเป็นที่ยอมรับของคนอื่น โดยการพยายามคิดทำคิดผลิตสิ่งต่างๆ อันตรายสำหรับพัฒนาการของเด็กในช่วงนี้ คือ ความรู้สึกต่ำต้อย ช่วยตนเองไม่ได้

ความเป็นเอกลักษณ์-ความสับสนในบทบาท(Identity vs Role Confusion) ช่วงอายุ 12-18 ปี เป็นวัยของการแสวงหาเอกลักษณ์ ของตนเอง และในช่วงนี้เด็กโตพอที่จะสามารถ วิเคราะห์ตนเอง รู้ว่าตนเองต้องการอะไร มีความเชื่อหรือเจตคติอย่างไร ตลอดจนมีเป้าหมายอะไรในอนาคต

ความผูกพันใกล้ชิด-การอยู่อย่างโดดเดี่ยว(Intimacy VS Isolation) วิทยนี้เป็นวัยที่รู้ว่าตนเองคือใคร มีความเชื่ออย่างไร ต้องการอะไรในชีวิต ตรงกันข้าม จะกลายเป็นคนที่มีความรู้สึกชิงดีชิงเด่น ชอบมีเรื่องทะเลาะกับคนอื่น

การทำประโยชน์ให้สังคม-การคิดถึงแต่ตนเอง (Generativity VS Self absorption) พร้อมทั้งจะทำประโยชน์ต่างๆให้กับสังคม ตรงกันข้ามคือ จะเป็นคนที่ประโยชน์เพื่อตนเองเท่านั้น

บูรณาภาพ-ความสิ้นหวัง (Integrity VS Despair) เป็นวัยที่รู้จักความพอใจในชีวิต รู้จักหาความสุข ความสงบ พึงพอใจกับชีวิตที่เป็นอยู่

ประเด็นที่7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อุษณีย์ เทพวรชัย(2542) ได้ทำการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเชิงรุกทางการศึกษาพยาบาลในระดับปริญญาตรี และเพื่อเปรียบเทียบผลการสอนนักศึกษา ระหว่างกลุ่มที่สอนเชิงรุกทางการศึกษาพยาบาลในระดับปริญญาตรี กับกลุ่มที่สอนตามปกติ ในด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ด้านความสามารถในการวิเคราะห์และสรุปเหตุผล ด้านความภูมิใจในตนเอง และความสามารถด้านการติดต่อสื่อสารในที่ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ปีที่ 1 จำนวน 144 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 57 คน และกลุ่มควบคุม 57 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบบทดสอบความสามารถในการคิดซึ่งพัฒนาโดยศูนย์ทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร แบบประเมินความภูมิใจในตนเอง และแบบประเมินความสามารถด้านการติดต่อสื่อสาร

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการเรียนการสอนเชิงรุกทางการศึกษาพยาบาลในระดับปริญญาตรี มีโครงสร้างประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ส่วน คือ แนวคิดการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก วิธีการสอนตามแนวคิดเชิงรุกกระบวนการเรียนการสอนเชิงรุก และการประเมินผลการเรียนการสอนเชิงรุก
2. นักศึกษาที่สอนตามรูปแบบการเรียนการสอนแบบเชิงรุกทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีคะแนนเฉลี่ยความแตกต่างกับนักศึกษาที่สอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 ในด้านความสามารถและความคิดวิเคราะห์และสรุปผล ด้านความภูมิใจในตนเอง และสามารถด้านการติดต่อสื่อสารในที่ แต่ไม่แตกต่างกันในด้านผลสัมฤทธิ์
3. ภายหลัง 8 สัปดาห์ นักศึกษาที่สอนตามรูปแบบการเรียนการสอนเชิงรุกทางการศึกษาพยาบาลในระดับปริญญาตรี มีคะแนนเฉลี่ยหลักสอนแตกต่างกับก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 ในด้านความสามารถในการคิด วิเคราะห์และสรุปเหตุผล ด้านความภาคภูมิใจในตนเอง และความสามารถด้านกาติดต่อสื่อสาร

4. ในการทำงานเป็นทีม นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม แสดงบทบาทในลักษณะเน้นการสนับสนุนมากกว่าการเน้นงาน

อรุณี เมืองมา(2554) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดการเรียนการสอนแบบลงมือปฏิบัติจริงในงานวิชาชีพสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาในการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น 2) เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจโดยใช้แนวคิดการเรียนการสอนแบบลงมือปฏิบัติจริง 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดการปฏิบัติจริง 4) เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการเรียนการสอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันและปัญหาในการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจคือ นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชานี้ เนื่องจากไม่ได้ใช้วิชาหลักที่นักเรียนจะนำความรู้ไปใช้ในการสอบ

2. รูปแบบการเรียนการสอนที่สำคัญ คือหลักการ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล ผลการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจมีความสามารถในการแก้ไขปัญหามากขึ้น

3. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับธุรกิจและมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับงานธุรกิจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด

ธนสิทธิ์ คณหา(2551) การศึกษาการสอนแบบใฝ่รู้เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่ลงเรียนในรายวิชาบัณฑิตอุดมคติไทย การวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ชั้นปีที่ 1-2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 42 คน ที่ลงเรียนในรายวิชาบัณฑิตอุดมคติไทย ใช้หลักทฤษฎีการเรียนแบบใฝ่รู้ และการเรียนแบบร่วมมือพร้อมด้วยคุณธรรมจริยธรรมทางพระพุทธศาสนา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ (1) แผนการสอนรายวิชาบัณฑิตอุดมคติไทย โดยใช้ การจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิค ที่หลากหลาย เช่นการร่วมกันคิดร่วมกันทำ แสดงบทบาทสมมติ ทำโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และกิจกรรมนอกสถานที่บำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วอยู่ในระดับเหมาะสมมาก (2) แบบวัดคุณธรรมจริยธรรมจำนวน 45 ข้อ มีความตรงเชิงโครงสร้างและมีความเที่ยง .94 (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน

20 ข้อ มีอำนาจจำแนกระหว่าง .25-.63 ความยากง่ายระหว่าง .13-.94และความเที่ยง .43 และ (4) แบบสอบถามคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ จำนวน 90 ข้อ มีความเที่ยง .66

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาแผนการสอนรายวิชาบัณฑิตอุดมคติไทย โดยใช้การจัดการเรียนแบบ ใฝ่รู้ด้วยเทคนิคที่หลากหลาย จำนวนแผน 10 แผน มีคุณภาพในระดับเหมาะสมมาก

2. ผลการศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วย เทคนิคที่หลากหลายได้ค่าเฉลี่ย 3.752 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.784 อยู่ในระดับดีมาก

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาบัณฑิตอุดมคติไทยก่อนเรียน และหลังเรียนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วย เทคนิคที่หลากหลายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการศึกษาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคที่หลากหลาย ในภาพรวมได้ค่าเฉลี่ย 3.91 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.03 อยู่ในระดับดีมาก5 .

5. ผลการศึกษาความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning) ด้วยเทคนิคที่หลากหลายโดยภาพรวมได้ค่าเฉลี่ย 4.14 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.72 อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

ดร.ณภาพ เพียรจัด(2551) การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาภาษาไทยด้วย วิธีการเรียนรู้ร่วมกันและการเรียนรู้ด้วยกรณีศึกษาเพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีเหตุผลตามปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนและ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการเรียนการสอนบนเว็บวิชาภาษาไทยด้วยวิธีการเรียนรู้ร่วมกัน และการเรียนรู้ด้วยกรณีศึกษาเพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีเหตุผลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) ศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนบนเว็บ วิชาภาษาไทยด้วยวิธีการเรียนรู้ร่วมกันและการเรียนรู้ด้วยกรณีศึกษาเพื่อสร้างค่านิยมด้านการมี เหตุผลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่1

3) ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอน และ 4) นำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บ วิชาภาษาไทยด้วยวิธีการเรียนรู้ร่วมกันและการเรียนรู้ด้วยกรณีศึกษาเพื่อสร้างค่านิยมด้านการมี เหตุผลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูผู้สอนและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่1 มีความคิดเห็นว่า ควรนำเสนอกรณีศึกษาในลักษณะคลิปวิดีโอ ครูผู้สอนส่วนมากนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสอนเป็นหน่วยการเรียนรู้บูรณาการเนื้อหาวิชาภาษาไทยและร่วมกับกลุ่มสาระอื่นๆ นักเรียนส่วนมากมีความรู้เรื่องปรัชญาแต่ไม่สามารถตอบนิยามและเงื่อนไขได้ถูกต้องตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่1 จะสามารถนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตรประจำวัน วิธีการสอนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 คือ อธิบายให้นักเรียนเข้าใจโดยตรงและสอดแทรกในเนื้อหาวิชาที่สอนและจัดทำเป็นหน่วยการเรียนรู้บูรณาการ คำถามในแบบวัดค่านิยมควรเป็นคำถามตามสถานการณ์ปัจจุบันที่เกิดขึ้นจริง การให้ผลป้อนกลับ ควรให้หลังจากที่นักเรียนทำแบบทดสอบครบหมดทุกข้อ

3. กลุ่มตัวอย่างที่เรียนวิชาภาษาไทยด้วยรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บด้วยวิธีการเรียนรู้ร่วมกันและการเรียนรู้ด้วยกรณีศึกษา มีคะแนนค่านิยมด้าน การมีเหตุผลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาภาษาไทยด้วยวิธีการเรียนรู้ร่วมกันและการเรียนรู้ด้วยกรณีศึกษาเพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีเหตุผลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 มี 10 ชั้น คือ 1) ครูปฐมนิเทศนักเรียนและครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนการเรียน 2) ครูบอกจุดประสงค์ของบทเรียน 3) นักเรียนทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 4) นักเรียนศึกษาเนื้อหาบทเรียนและกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5) นักเรียนวินิจฉัยปัญหาด้วยการสำรวจค้นคว้าความรู้จากแหล่งต่าง ๆ โดยยึดหลักค่านิยมตามความพอเพียง 6) นักเรียนระดมสมองโดยใช้เครื่องมือบนเว็บเพื่อหาวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้แนวคิดการมีเหตุผลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 7) ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปผลความคิดตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและนำเสนอความรู้ที่ได้ในชั้นเรียน 8) นักเรียนทดสอบความรู้และครูประเมินผล 9) ครูให้ผลป้อนกลับยึดหลักการมีเหตุผลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ 10) นักเรียนจดจำและนำหลักการการมีเหตุผลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตรประจำวัน

รุ่งระวี สมะวรรณนะ(2553) การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษา โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามแนวคิดการเรียนบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการสื่อสาร 2) เพื่อประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น การดำเนินการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน แบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 ดำเนินการโดยศึกษา

ข้อมูลพื้นฐาน ค้นคว้าวิเคราะห์และนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบการเรียนการสอน ระยะที่ 2 เป็นการพัฒนาเครื่องมือการวิจัย การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ระยะที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ

ผลการวิจัย

1. รูปแบบมีองค์ประกอบหลัก 5 ประการได้แก่แนวคิดทฤษฎี หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสู่ศึกษาและภาษาอังกฤษในเนื้อหาเฉพาะ กระบวนการเรียนการสอน และวัดประเมินผล โดยมีขั้นตอนในการจัดกระบวนการเรียนการสอนรวม 3 ขั้นตอนหลักได้แก่ 1) ขั้นเตรียมการวางแผนการเรียนรู้อ 2) ขั้นจัดระบบการเรียนการสอน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นนำและรับประสบการณ์ (2) ขั้นรวบรวมข้อมูลความรู้โดยการสังเกต (3) ขั้นสรุปความรู้ (4) ขั้นทดลองและประยุกต์องค์ความรู้

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน โดยการเปรียบเทียบผลการทดลอง ก่อนเรียนและหลังเรียน ดังนี้ 1) ผลการทดลองประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน โดยคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 60 ซึ่งสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการประเมินพฤติกรรมการเรียนและการปฏิบัติโดยภาพรวม โดยใช้แบบสอบถามในช่วงคะแนน 5 ผลการประเมินทั้งด้านเจตคติและการปฏิบัติของผู้เรียนหลังการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย สูงกว่า การประเมินก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างจากนักเรียนและผู้ปกครอง พบว่าสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ 3) การเปรียบเทียบคะแนนการประเมินความสามารถภาษาอังกฤษที่ได้จากการทดลองระหว่างเรียนรวม 5 ครั้ง พบว่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนมีค่าความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุพร แสงรักษา(2543) สภาพปัญหาการจักและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนโครงการ ขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการสอนพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติและเปรียบเทียบปัญหาการสอนพลศึกษา ระหว่างครูผู้สอน พลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนพลศึกษาจำนวน 45 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 40 ฉบับ คิด เป็นร้อยละ 89.00 นำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ สอนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการสอนพลศึกษา โรงเรียนส่วนใหญ่ครูผู้สอนพลศึกษาเป็นครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ได้รับการพัฒนาการสอนพลศึกษาน้อย ด้านการสอนพบว่าส่วนใหญ่สอนตามจุดประสงค์ และ

เนื้อหาของหลักสูตร มีอุปกรณ์ สถานที่ ไม่เพียงพอ สวนการวัดและประเมินผลมีการวัดและ ประเมินผลครบทุกด้าน

2. ปัญหาการสอนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย คือปัญหาด้านจุดประสงค์และเนื้อหา, ด้านการสอน, อุปกรณ์ สนาม สถานที่ และการวัดและประเมินผล ปัญหาที่อยู่ในระดับมาก คือ ขาดความรู้ และทักษะสำหรับ เด็กพิเศษ การจัดทำโครงการสอนระยะยาว สนามกีฬากลางแจ้งและสนามกีฬา ในร่มไม่ได้มาตรฐาน จำนวนอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ขาดความรู้ในการใช้ เครื่องมือ โสตทัศนูปกรณ์ ไม่รู้แหล่งอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน งบประมาณประจำปีไม่เพียงพอ และการสร้างแบบวัดเจตคติทางพลศึกษา

3. การเปรียบเทียบปัญหาการสอนระหว่างครูมีวุฒิกับครูไม่มีวุฒิทางพลศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านจุดประสงค์ และเนื้อหาที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สามารถ อินละมุ(2554) การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริโภคต่อการซื้ออาหารสดในตลาดและร้านค้าปลีกขนาดใหญ่ในเขต อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี. มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริโภคต่อการเลือกซื้ออาหารสดในตลาดสดและร้านค้าปลีกขนาดใหญ่ในเขต อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริโภคที่เลือกซื้ออาหารสดที่ตลาดสดรุ่งเจริญชุมชนเคหะรังสิต กับ บิ๊กซี สาขาคลอง 6 และโลตัส สาขาคลอง 7 จำนวน 400 คน เก็บข้อมูลโดยวิธีการเจาะจง ซึ่งกำหนดตัวอย่างในอัตราส่วนเท่ากัน คือ ประเภทละ 200 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ (Independent Samples t-test, One-Way ANOVA) และวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Last Significance Difference(LSD)

ผลการวิจัยพบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ของตลาดสด และร้านค้าปลีกขนาดใหญ่ เป็นเพศ หญิงมีระดับการศึกษาปริญญาตรี และมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 4-5 คนเหมือนกัน แต่มีอายุ สถานภาพอาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายในการซื้อต่อสัปดาห์แตกต่างกัน คือ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ของตลาดสด มีอายุ 30-40 ปี สถานภาพโสด อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000-15,000 บาทและค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหารสดต่อสัปดาห์ 500 – 1,000 บาท ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ของร้านค้าปลีกขนาดใหญ่มีอายุ 20 -30 ปี สถานภาพแต่งงาน อาชีพรัฐวิสาหกิจ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000 – 20,000 บาท และค่าใช้จ่ายในการซื้อ 1,000 – 1,500 บาท ทัศนคติการเลือกซื้ออาหารสดในร้านค้าปลีกโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ส่วนทัศนคติการเลือกซื้ออาหารสดในตลาดสดโดยภาพรวมอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า อาชีพจำนวนสมาชิกในครัวเรือน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายในการซื้อ แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการ

เลือกซื้ออาหารสดแตกต่างกันในด้านสินค้า ด้านราคา ด้านสถานที่ ด้านการนำเสนอกายภาพ และ ด้านกระบวนการ

พระสัมฤทธิ์ เตชบุณโย (2554) ความคิดเห็นของครูในโรงเรียนต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 (กรุงเทพมหานคร) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูในโรงเรียนต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน เขตบางกอกใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 (กรุงเทพมหานคร) ซึ่งครอบคลุมงาน 5 ด้านคือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน ด้านการบริหารงานธุรการและการเงิน และด้านการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม ซึ่งส่งให้ครูในโรงเรียนเขตบางกอกใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 (กรุงเทพมหานคร) จำนวน 165 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 51-60 ปี มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 30 ปี
2. ความคิดเห็นของครูในโรงเรียน เขตบางกอกใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 (กรุงเทพมหานคร) การบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ตามภาระงาน 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านและทุกข้อ คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน ด้านการบริหารงานธุรการและการเงิน และด้านการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหาร สถานศึกษา จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ พบว่า ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมความประพฤติระเบียบวินัย และจริยธรรมในโรงเรียน, ผู้บริหารครูอาจารย์และบุคลากรเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องความประพฤติระเบียบวินัยและจริยธรรม, มีคณะกรรมการติดตามประเมินครูอาจารย์และบุคลากร และนำผลการประเมินไปพัฒนา และผู้บริหารครูและคณะกรรมการสถานศึกษาร่วมกันจัดกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ส่วนการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความ

คิดเห็นของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลด้านอายุ พบว่า ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวม และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อายุ ต่ำกว่า 25 ปี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนการใช้และพัฒนาสื่อวัตกรรมการจัดการกิจกรรม การเรียนการสอน , การจัดการกิจกรรมให้ความรู้ความเข้าใจให้เห็นประโยชน์ ความจำเป็น การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนและงานธุรการ การเงิน และพัสดุของโรงเรียนเป็นระบบถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน

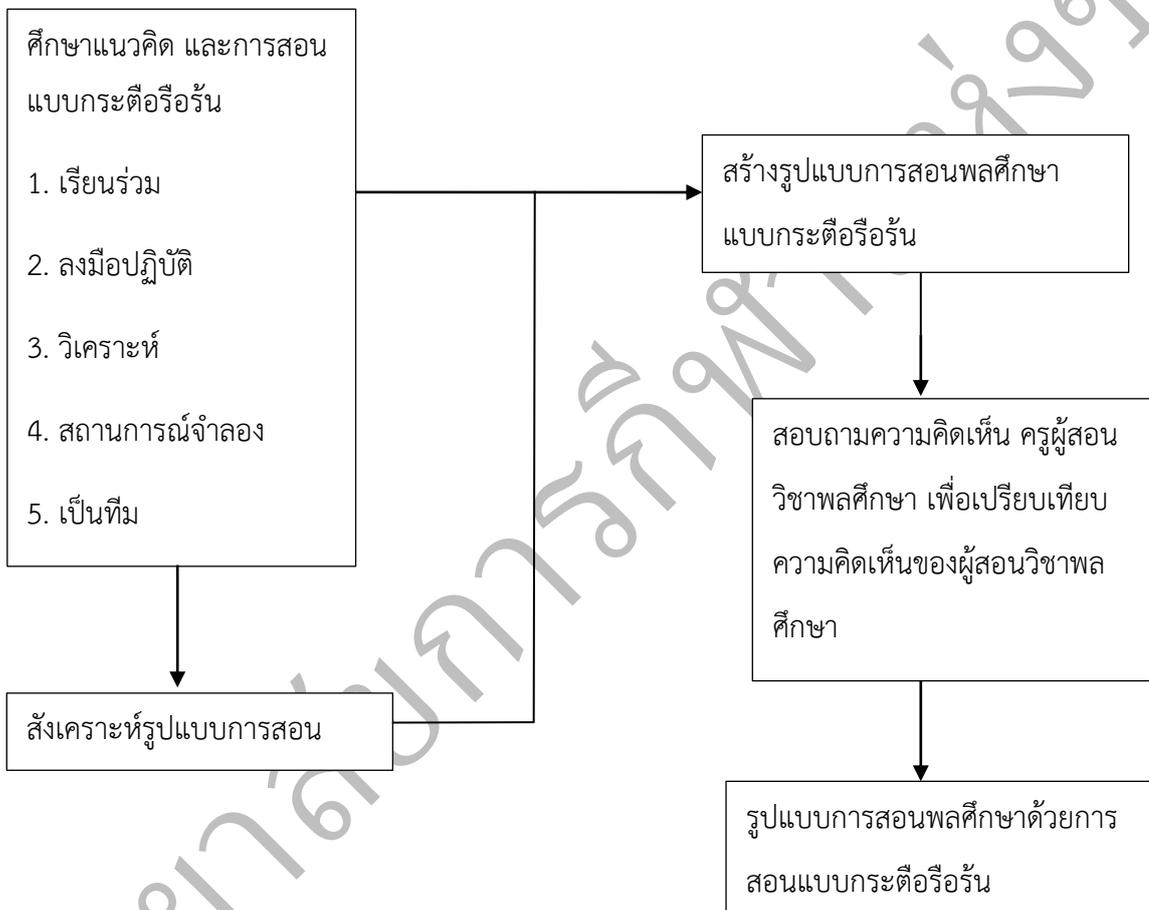
งานวิจัยต่างประเทศ

บาลาซารุบรามานีเยน (Balasubramanian,2007) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลของการเรียนแบบกระตือรือร้นโดยใช้แบบวัดคุณลักษณะภายในของผู้เรียน ศึกษาวิเคราะห์และเปรียบเทียบประสิทธิภาพที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอนแบบกระตือรือร้นกับการสอนแบบบรรยาย กำหนดการประเมินตามแนวคิดของ โบนเวล (Bonwell) กับทฤษฎีการรับรู้ของบลูม (Bloom) มี 3 วิธีการ คือ 1) จะทำประเมินอย่างไรเพื่อให้รู้ว่่านักเรียนเกิดการเรียนรู้ 2) จะประเมินอย่างไรเพื่อให้รู้ว่่านักเรียนกำลังทำอะไร 3) จะประเมินอย่างไรเพื่อให้รู้ว่่านักเรียนรู้สึ้อย่างไร ซึ่งมีการทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยการออกแบบวัดการวิเคราะห์ (IDA) การฝึกฝนลักษณะการเว้นช่องว่างและการเปิดเผยลักษณะภายในโดยใช้คำถาม (IDL) การออกแบบโครงการของเนื้อหา (DP) การวิจารณ์และผลสะท้อนที่เกิดกับนักเรียน (SR) และการเขียนซึ่งเป็นลักษณะการประเมินการเรียนความรูแบบกระตือรือร้นผลการศึกษาปรากฏว่่ากลุ่มการเรียนแบบกระตือรือร้นหลังการวิจัยสามารถตอบคำถาม 3 วิธีการได้ดีกว่าการสอนแบบบรรยาย การเรียนแบบกระตือรือร้นทำให้เกิดการคิดอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนมากกว่า ทำให้เกิดเจตคติและความสามารถในการคิดเพิ่มขึ้น สามารถตอบสนองและปฏิบัติตามต่อการเรียน มีการเรียนรู้ที่เข้าใจอย่างลึกซึ้งในเนื้อหา การวิจัยพิสูจน์ผลของความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างสรรค์ความรู้กับการแลกเปลี่ยนความรู้ วิธีการสอนแบบกระตือรือร้นแสดงให้เห็นความสัมพันธ์มากขึ้นในการปฏิบัติงานมากกว่าการสอนแบบบรรยายเป็นการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ และเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 ของครูผู้สอนที่ปฏิบัติการสอนวิชาพลศึกษา ระดับชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานฉะเชิงเทราเขต 1 จาก การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยสามารถจัดทำเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยสังเคราะห์มา จาก พนมพน เฝ้าเจริญ (2549: 11) และ ศุภชาติ พงขาว (2552:10-11) ได้ดังนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น และเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนที่ปฏิบัติการสอนวิชาพลศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 เป็นวิจัยประเภทสำรวจ เชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ครูผู้สอนที่ปฏิบัติการสอนวิชาพลศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำนวน 190 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 : 2558)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งข้อมูลที่ต้องการศึกษาและให้มีความสอดคล้องกับเรื่องวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานะภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน คำถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ลักษณะคำถามเป็นแบบ Rating Scale 5 ระดับ ลักษณะแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ลักษณะข้อความประกอบด้วยข้อความที่เป็นการให้ความสำคัญในแต่ละเรื่องแต่ละคำตอบมีคำตอบ ให้เลือก 5 ระดับ ของ Likert Scale ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์องค์ประกอบจากการ ศึกษา เอกสาร ตำรา ทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้นและรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาเขต 1 เพื่อนำมาสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ทฤษฎี หลักการ เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่2 สร้างข้อคำถามแบบสอบถามความคิดเห็นสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาเขต 1 นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำชี้แนะและปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามในประเด็นที่เหมาะสมในการถามและการใช้ภาษาและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

วิธีการหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่านเพื่อตรวจสอบความตรงในเนื้อหา (Content validity) ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (Index of item-objective congruence: IOC) โดยพิจารณาคุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิดังต่อไปนี้

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนพลศึกษาและ/หรือ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนการสอน จะต้องเป็นผู้เคยมีประสบการณ์ในด้านนั้น ไม่น้อยกว่า10ปีและ/หรือ เคยเป็นผู้เขียนตำราเรียนหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบความตรงในเนื้อหา (Content validity) ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (Index of item-objective congruence: IOC) ดังนี้

ค่าดัชนีความสอดคล้อง +1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ค่าดัชนีความสอดคล้อง 0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ค่าดัชนีความสอดคล้อง -1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าคำถามไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขั้นที่2 นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (Index of item-objective congruence: IOC) ได้ค่าระหว่าง 0.20 – 1.00 (ค่า 0.20 จำนวน 4 ข้อ ค่า 0.06 จำนวน 4 ข้อ 0.08 จำนวน 20 ข้อ และค่า1.00 จำนวน 42 รวม 70 ข้อ) คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า .05 เป็นข้อคำถามของการวิจัย ได้ 66 ข้อ

ขั้นที่3 นำแบบสอบถามที่ได้จากการขั้นตอนที่2 ไปทดลองใช้ (Try-out) กับครูผู้สอน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษา และความเข้าใจในการตอบคำถาม

ขั้นที่4 ตรวจสอบความถูกต้องและความเข้าใจในการตอบแบบสอบถาม นำแบบสอบถามหาค่าจำแนก (Discrimination) และหาค่าความเที่ยงตรง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha) ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามได้ค่า .94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ขั้นที่1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จากสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

ขั้นที่2 จัดส่งแบบสอบถามพร้อมกับหนังสือขอความร่วมมือให้กับครูผู้สอนที่ปฏิบัติการสอนวิชาพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์

ขั้นที่3 โทรศัพท์ติดต่อเพื่อติดตามแบบสอบถามที่ยังไม่ได้รับคืน หลังจากส่งแบบสอบถามเป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์

ขั้นที่4 คัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยมีขั้นตอนดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อการวิจัย โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

ขั้นที่1 นำเสนอสถานะภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ขั้นที่2 นำข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1 เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ยมา และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย โดยกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ของ เบสท์ (Best) ดังนี้

4.50 – 5.00 หมายความว่า มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายความว่า มีความคิดเห็นในระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายความว่า มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายความว่า มีความคิดเห็นในระดับน้อย

1.00 – 1.49 หมายความว่า มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

ขั้นที่3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนพลศึกษาต่อ รูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1 เพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบค่าที(t-test) และค่าเอฟ (F-test) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ ด้วยวิธีการต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย ($\bar{\mu}$)

$$\bar{\mu} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{\mu}$ = ค่าเฉลี่ยของประชากร

$\sum X$ = ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม

N = จำนวนประชากร

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

$$\sigma = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N - 1)}}$$

σ = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum fx$ = ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละระดับ

N = จำนวนประชากร

3. ค่าที (T-test independent)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

- t = ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน
 $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
 S_1^2, S_2^2 = ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
 n_1, n_2 = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2

4. ค่าเอฟ (One-way ANOVA)

$$F = \frac{MSB}{MSW}$$

- F = ค่าความแปรปรวนทางเดียว
 MSB = ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MSW = ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนภายในกลุ่ม

ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
ฉะเชิงเทรา เขต1

ผู้วิจัยได้สร้างรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 โดยการศึกษา ทฤษฎี หลักการ เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนและเทคนิคการสอนแบบกระตือรือร้น ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 3 การวิเคราะห์ประกอบการเรียนรู้แบบกระตือรือร้น

รูปแบบการสอน	การเรียนรู้ร่วม	การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ	การเรียนรู้แบบกระบวนการณ์วิเคราะห์	การเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง	การเรียนรู้เป็นทีม
องค์ประกอบรูปแบบ					
1. ผู้เรียนทุกคนมีความสำคัญเท่ากัน	/		/	/	/
2. ผู้เรียนต้องรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง	/		/	/	/
3. ผู้เรียนมีการช่วยเหลือกัน	/		/	/	/
4. ผู้เรียนมีเป้าหมายเดียวกัน	/	/	/	/	/
5. ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	/	/	/	/	/
6. จัดกลุ่มการเรียนรู้เป็น กลุ่มเล็กๆ	/	/		/	/
7. ผู้เรียนมีทักษะทางสังคม	/	/	/	/	/
8. ผู้เรียนมีการแก้ไขปัญหา/คิดวิเคราะห์	/	/	/	/	/
9. ผู้เรียน เรียนจากง่ายไปหายาก			/	/	

แผนภาพที่ 3 การวิเคราะห์ประกอบการเรียนรู้แบบกระตือรือร้น (ต่อ)

รูปแบบการสอน องค์ประกอบรูปแบบ	การเรียนรู้ ร่วม	การเรียนรู้ แบบลงมือ ปฏิบัติ	การเรียนรู้ แบบ กระบวน การณ์ วิเคราะห์	การเรียนรู้ ด้วย สถานการณ์ จำลอง	การเรียนรู้ เป็นทีม
10. ครูเป็นผู้จัด ระเบียบขั้นตอนการ เรียนให้แก่ผู้เรียน	/		/	/	
11. ครูจัดเตรียม บทบาท แก่ผู้เรียน	/		/	/	/
12. ครูมีการประเมิน ผู้เรียน	/	/	/	/	/
13. ครูมีการจัดจำลอง สถานการณ์ ให้แก่ ผู้เรียน	/		/	/	/
14. ครูสอนจากง่ายไป ยาก	/		/	/	/
15. ผู้เรียนมีการ เคลื่อนไหวร่างกาย	/	/		/	
16. ผู้เรียนเกิดการ รับรู้จากการลงมือทำ	/	/	/	/	/
17. ผู้เรียนใช้ ประสบการณ์เดิมเพื่อ สร้างประสบการณ์ใหม่	/	/	/	/	/

แผนภาพ 4 การวิเคราะห์รูปแบบการสอนพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น

วิธีการสอนพลศึกษา	วิธีการสอนแบบกระตือรือร้น				
	การเรียนรู้ร่วม(TAI)	แบบลงมือปฏิบัติ	กระบวนการวิเคราะห์	สถานการณ์จำลอง	การเรียนรู้เป็นทีม
ขั้นเตรียม	การจัดกลุ่ม	ขั้นนำกระตุ้น	สังเกต	เตรียมสถานการณ์	กำหนดเป้าหมาย
ขั้นสอน/สาธิต	รับฟังสาระการเรียนรู้		อธิบาย	นำเสนอสถานการณ์	
ขั้นฝึก/ปฏิบัติ	จับคู่ฝึก	ขั้นปฏิบัติ		เลือกบทบาท	แลกเปลี่ยนความรู้
ขั้นนำไปใช้	ทดสอบ/สรุป		เชื่อมโยงประสบการณ์เดิม รับฟังประสบการณ์ใหม่	เล่นตามกติกา	ประยุกต์ความรู้ไปใช้
ขั้นสรุป			ประเมินและวิเคราะห์การปฏิบัติ เสริมความรู้	วิเคราะห์โดย ใช้วิจารณ์ญาณ	อภิปรายร่วมกัน สรุป
		ปรับปรุงจาก การวิเคราะห์		ประเมิน	ประเมิน
		ประเมิน			
		ประเมินความคงทน			

แผนภาพที่ 5 ผลการสังเคราะห์รูปแบบการสอนพลศึกษาด้วยการสอยแบบกระตือรือร้น ขั้นตอนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ เขต 1

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{\mu}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของประชากร
σ	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน
F	แทน	ค่าความแปรปรวนทางเดียว
P	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอต่อไปนี้

ตอนที่1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ที่มีผลต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1

ตอนที่3 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่6 มีผลต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1

ตอนที่1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลทั่วไปของครู ผู้สอนพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1 จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ผลวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	109	57.4
หญิง	81	42.6
อายุ		
20 – 30 ปี	32	18.4
31 – 41 ปี	41	21.6
41 – 50 ปี	38	20.0
50 ปีขึ้นไป	76	40.0
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	135	71.1
ปริญญาโทขึ้นไป	55	28.9
ประสบการณ์การสอน		
1 - 15 ปี	85	44.7
16 - 35 ปี	69	36.3
36 ปีขึ้นไป	36	18.9

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำนวน 190 คน เป็นเพศชาย จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 57.4 และเพศหญิง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 42.6 และครูส่วนใหญ่มี มีอายุ 50 ปีขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมามีอายุ 31-40ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 อายุ 41-50ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และ อายุ 20-30ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 และครูส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 71.1 ปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 55 คิดเป็นร้อยละ 28.9 และครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน ตั้งแต่ 1 – 15 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 ตั้งแต่ 16 – 35 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 และตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไปจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีผลต่อรูปแบบการเรียนการสอน พลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 คือ องค์ประกอบการสอนแบบ กระตือรือร้น และรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 โดยแสดงรายละเอียดในตารางที่ 2 – 10

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อ องค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น

องค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น	$\bar{x}$	σ	แปลผล	อันดับ
1. ผู้เรียนทุกคนมี ความสำคัญเท่ากัน	4.76	0.43	มากที่สุด	1
2. ผู้เรียนต้องรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง	4.68	0.5	มากที่สุด	2
3. ผู้เรียนมีการช่วยเหลือกัน	4.46	0.57	มาก	8
4. ผู้เรียนมีเป้าหมายเดียวกัน	4.2	0.78	มาก	15
5. ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.36	0.59	มาก	12
6. จัดกลุ่มการเรียนรู้เป็นกลุ่มเล็กๆ	4.24	0.62	มาก	14
7. ผู้เรียนมีทักษะทางสังคม	4.28	0.69	มาก	13
8. ผู้เรียนมีการแก้ไขปัญหา/คิดวิเคราะห์	4.09	0.81	มาก	16
9. ผู้เรียนเรียนจากง่ายไปหายาก	4.58	0.56	มากที่สุด	7
10. ครูเป็นผู้จัดระเบียบขั้นตอนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน	4.44	0.67	มาก	9
11. ครูจัดเตรียมบทบาทแก่ผู้เรียน	4.36	0.69	มาก	11
12. ครูมีการประเมินผู้เรียน	4.64	0.53	มากที่สุด	5
13. ครูมีการจัดจำลองสถานการณ์ให้แก่ผู้เรียน	4.42	0.59	มาก	10
14. ครูสอนจากง่ายไปยาก	4.66	0.53	มากที่สุด	3
15. ผู้เรียนมีการเคลื่อนไหวร่างกาย	4.63	0.49	มากที่สุด	6
16. ผู้เรียนเกิดการรับรู้จากการลงมือทำ	4.64	0.52	มากที่สุด	4
รวม	4.46	0.6	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.46$) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้านความคิดเห็นต่อองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น ในระดับมากที่สุดเรียงไปหาน้อย ดังนี้ คือ ผู้เรียน

ทุกคนมี ความสำคัญเท่ากัน ($\bar{\mu}=4.76$) ผู้เรียนต้องรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง ($\bar{\mu}=4.68$) และครูสอนจากง่ายไปยาก ($\bar{\mu}=4.66$) ตามลำดับ ส่วนในระดับมาก ผู้เรียนมีการช่วยเหลือกัน ($\bar{\mu}=4.46$) ครูเป็นผู้จัดระเบียบขั้นตอนการเรียนให้แก่ผู้เรียน ($\bar{\mu}=4.44$) และครูมีการจัดจำลองสถานการณ์ให้แก่ผู้เรียน ($\bar{\mu}=4.42$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ในชั้นเตรียม

ชั้นเตรียม	$\bar{\mu}$	σ	แปลผล	อันดับ
1. ผู้สอนควรจัดกลุ่มโดยแบ่งเป็นกลุ่มเล็ก 2-4 คน ความสะดวกสามารถ	4.3	0.71	มาก	9
2. แจ้งวัตถุประสงค์การเรียน	4.51	0.62	มากที่สุด	6
3. ผู้สอนทำการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจ กระตุ้นให้เกิดความรู้เดิม	4.59	0.57	มากที่สุด	2
4. ผู้สอนสังเกตความพร้อมของผู้เรียน	4.46	0.61	มาก	8
5. ผู้เรียนต้องเตรียมความพร้อมทั้งด้านจิตใจ	4.52	0.57	มากที่สุด	5
6. อารมณ์ ร่างกาย โดยพร้อมที่จะเคลื่อนไหวร่างกาย	4.58	0.59	มากที่สุด	3
7. ผู้สอนมีการนำเสนอเนื้อหาสาระ/ชี้แจงจุดประสงค์ก่อนเรียนหรือปฏิบัติ	4.57	0.6	มากที่สุด	4
8. ผู้สอนจัดเตรียมอุปกรณ์และสถานที่ให้เหมาะสมกับการเรียน	4.62	0.52	มากที่สุด	1
9. ผู้สอนจัดประสบการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับรู้ในค่านิยม	4.47	0.6	มากที่สุด	7
รวม	4.51	0.59	มากที่สุด	

จากตารางที่ 3 พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ชั้นเตรียม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{\mu}=4.51$) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้านความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น ในชั้นเตรียม ในระดับมากที่สุดเรียงไปหาน้อยดังนี้ คือ ผู้สอนจัดเตรียมอุปกรณ์และ

สถานที่ให้เหมาะสมกับการเรียน ($\bar{\mu}=4.62$) ผู้สอนทำการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจ ($\bar{\mu}=4.59$) และผู้เรียนต้องเตรียมความพร้อมทั้งด้านจิตใจ อารมณ์ ร่างกาย โดยพร้อมที่จะเคลื่อนไหวร่างกาย ($\bar{\mu}=4.58$) ข้อที่ครูมีความคิดเห็นในระดับมาก คือผู้สอนทำการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจ ($\bar{\mu}=4.46$) และผู้สอนควรจัดกลุ่มโดยแบ่งเป็นกลุ่มเล็ก 2-4 คน คณะความสามารถ ($\bar{\mu}=4.30$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ในชั้นสอน/สาธิต

ชั้นสอน/สาธิต	$\bar{\mu}$	σ	แปลผล	อันดับ
1. ผู้สอนใช้วิธีการอธิบาย/บรรยายก่อนให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ	4.55	0.56	มากที่สุด	3
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนถาม	4.63	0.54	มากที่สุด	1
3. ผู้สอนอธิบาย สอน สาธิต เป็นรายกลุ่ม	4.39	0.6	มาก	9
4. ผู้ที่สาธิตต้องตั้งใจปฏิบัติอย่างเต็มที่	4.55	0.59	มากที่สุด	2
5. ผู้สอนมีการกระตุ้นความคิดขณะที่สอนหรือสาธิต	4.46	0.58	มาก	7
6. ผู้เรียนสามารถบอกขั้นตอนหลักในการปฏิบัตินั้นๆ	4.4	0.61	มาก	8
7. ผู้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสอน / สาธิต	4.47	0.59	มาก	6
8. ผู้สอนแทรกทักษะออกเป็นทักษะย่อยๆ	4.34	0.65	มาก	11
9. ผู้สอนให้ผู้เรียนปฏิบัติตามขณะสาธิตไปพร้อมกัน	4.37	0.75	มาก	10
10. ผู้สอนและผู้เรียนมีการสนทนากันระหว่างสอน/สาธิต	4.48	0.6	มาก	4
11. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกการสังเกตการณ์ปฏิบัติ	4.48	0.62	มาก	5
รวม	4.65	0.61	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4 พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ชั้นสอน/สาธิต โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{\mu}$ =4.65) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้านความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น ในขั้นเตรียม ในระดับมากที่สุดเรียงไปหาน้อยที่สุด ดังนี้ คือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนถาม($\bar{\mu}$ =4.63) ผู้ที่สาธิตต้องตั้งใจปฏิบัติอย่างเต็มที่($\bar{\mu}$ =4.55) ผู้สอนใช้วิธีการอธิบาย/บรรยายก่อนให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ($\bar{\mu}$ =4.55) ข้อที่ครูมีความคิดเห็นในระดับมาก คือผู้สอนและผู้เรียนมีการสนทนากันระหว่างสอน/สาธิต($\bar{\mu}$ =4.48) ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกการสังเกตการณ์ปฏิบัติ($\bar{\mu}$ =4.48) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1 ในขั้นปฏิบัติ

ขั้นปฏิบัติ	$\bar{\mu}$	σ	แปลผล	อันดับ
1. ผู้สอนจัดประสบการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดคุณค่าของค่านิยม	4.43	0.63	มาก	5
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่มย่อย	4.46	0.65	มาก	4
3. ผู้เรียนเป็นผู้เลือกที่จะปฏิบัติเอง	4.26	0.75	มาก	8
4. ระหว่างฝึกผู้สอนคอยแนะนำผู้เรียน	4.59	0.53	มากที่สุด	1
5. ให้ผู้เรียนฝึกลองผิดลองถูกจนกระทั่งถูกต้อง	4.3	0.78	มาก	7
6. ผู้เรียนฝึกทักษะย่อยก่อน	4.41	0.66	มาก	6
7. ผู้สอนแนะนำเทคนิควิธีสำหรับผู้ที่ได้แล้ว	4.47	0.63	มาก	3
8. ผู้เรียนมีการเชื่อมโยงทักษะต่างๆ ร่วมกันจนกลายเป็นทักษะที่สมบูรณ์	4.52	0.62	มากที่สุด	2
รวม	4.43	0.65	มาก	

จากตารางที่ 5 พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ขั้นปฏิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{\mu}$ =4.43) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้านความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น ในขั้นปฏิบัติ ในระดับมากที่สุดเรียงไปหาน้อยที่สุด ดังนี้คือ ระหว่างฝึกผู้สอนคอยแนะนำผู้เรียน ($\bar{\mu}$ =4.59) ผู้เรียนมีการเชื่อมโยงทักษะต่าง ๆ ร่วมกันจนกลายเป็นทักษะที่สมบูรณ์ ($\bar{\mu}$ =4.52) ข้อที่ครูมีความคิดเห็นในระดับมาก คือ ผู้สอนแนะนำเทคนิควิธีสำหรับผู้ที่ได้แล้ว

($\bar{\mu}=4.47$) ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่มย่อย($\bar{\mu}=4.46$) และผู้สอนจัดประสบการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดคุณค่าของค่านิยม($\bar{\mu}=4.43$) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1 ชั้นประเมิน

ชั้นประเมิน	$\bar{\mu}$	σ	แปลผล	อันดับ
1. ประเมินเป็นรายบุคคล	4.59	0.56	มากที่สุด	3
2. ประเมินเป็นรายกลุ่ม	4.41	0.64	มาก	7
3. การประเมินครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้, ทักษะ, เจตคติ โดยเน้นด้านทักษะเป็นหลัก	4.65	0.49	มากที่สุด	1
4. มีการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน และ หลังเรียน	4.56	0.61	มากที่สุด	4
5. ผู้เรียนเป็นตัวตั้งในการประเมิน ไม่ใช่วิชาเป็นตัวตั้ง	4.45	0.63	มาก	6
6. ผู้สอนประเมินด้วยการสังเกต	4.47	0.64	มาก	5
7. ผู้สอนประเมินตามสภาพจริง ประเมินจากการปฏิบัติ	4.61	0.55	มากที่สุด	2
รวม	4.53	0.58	มากที่สุด	

จากตารางที่ 6 พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต1 ชั้นประเมิน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด($\bar{\mu}=4.53$) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้านความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น ในชั้นประเมิน ในระดับมากที่สุดเรียงไปหาน้อยที่สุด ดังนี้ คือ การประเมินครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้, ทักษะ, เจตคติ โดยเน้นด้านทักษะเป็นหลัก($\bar{\mu}=4.65$) ผู้สอนประเมินตามสภาพจริง ประเมินจากการปฏิบัติ($\bar{\mu}=4.61$) และประเมินเป็นรายบุคคล($\bar{\mu}=4.59$) ข้อที่ครูมีความคิดเห็นในระดับมาก คือ ผู้สอนประเมินด้วยการสังเกต($\bar{\mu}=4.47$) ผู้เรียนเป็นตัวตั้งในการประเมิน ไม่ใช่วิชาเป็นตัวตั้ง($\bar{\mu}=4.45$) และประเมินเป็นรายกลุ่ม ($\bar{\mu}=4.41$) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ชั้นปรับปรุง

ชั้นปรับปรุง	$\bar{\mu}$	σ	แปลผล	อันดับ
1. ผู้สอนแนะนำแก่ผู้เรียนว่าต้องปรับปรุงส่วนไหน	4.55	0.56	มากที่สุด	1
2. สมาชิกในกลุ่มช่วยกันดูและแก้ไขข้อผิดพลาดภายในกลุ่ม	4.35	0.67	มาก	3
3. ผู้สอนมอบหมายภาระงานนำกลับไปทำที่บ้าน	4.22	0.71	มาก	4
4. ผู้สอนมีการกระตุ้นให้มีการปรับปรุง โดยการเสริมแรง	4.52	0.57	มากที่สุด	2
รวม	4.41	0.62	มาก	

จากตารางที่ 7 พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ชั้นปรับปรุง โดยรวมอยู่ในระดับมาก($\bar{\mu}$ =4.41) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้านความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น ในชั้นปรับปรุง ในระดับมากที่สุดเรียงไปหาน้อยที่สุดดังนี้ คือ ผู้สอนแนะนำแก่ผู้เรียนว่าต้องปรับปรุงส่วนไหน($\bar{\mu}$ =4.55) ผู้สอนมีการกระตุ้นให้มีการปรับปรุง โดยการเสริมแรง($\bar{\mu}$ =4.52) และข้อที่ครูมีความคิดเห็นในระดับมาก คือ สมาชิกในกลุ่มช่วยกันดูและแก้ไขข้อผิดพลาดภายในกลุ่ม($\bar{\mu}$ =4.35) ผู้สอนมอบหมายภาระงานนำกลับไปทำที่บ้าน($\bar{\mu}$ =4.22) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ชั้นนำไปใช้

ชั้นนำไปใช้	$\bar{\mu}$	σ	แปลผล	อันดับ
1. ผู้สอนจำลองสถานการณ์จริงในการเรียน	4.44	0.6	มาก	3
2. ผู้เรียนจะเกิดความคิดใหม่ ๆ ในการกระทำ	4.40	0.61	มาก	5

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ชั้นนำไปใช้ (ต่อ)

ขั้นนำไปใช้	$\bar{\mu}$	σ	แปลผล	อันดับ
3. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการปฏิบัติจนเป็นนิสัย	4.51	0.57	มากที่สุด	1
4. ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย	4.44	0.65	มาก	2
5. ผู้เรียนสามารถกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ	4.36	0.67	มาก	6
6. ผู้สอนจำลองสถานการณ์จริงในการเรียน	4.43	0.62	มาก	4
รวม	4.44	0.6	มาก	3

จากตารางที่ 8 พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ชั้นนำไปใช้โดยรวม อยู่ในระดับมาก($\bar{\mu}$ =4.43) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้านความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น ในขั้นนำไปใช้ ในระดับมากที่สุดเรียงไปหาน้อยที่สุดดังนี้ คือ ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการปฏิบัติจนเป็นนิสัย($\bar{\mu}$ =4.51) ข้อที่ครูมีความคิดเห็นในระดับมาก คือ ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย($\bar{\mu}$ =4.44) ผู้สอนจำลองสถานการณ์จริงในการเรียน($\bar{\mu}$ =4.4) และผู้เรียนสามารถกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ($\bar{\mu}$ =4.36) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ชั้นสรุป

ขั้นสรุป	$\bar{\mu}$	σ	แปลผล	อันดับ
1. ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนพิจารณาถึงคุณค่าจากสิ่งที่ได้เรียน	4.54	0.55	มากที่สุด	2
2. ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ	4.56	0.58	มากที่สุด	1
3. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปความสำคัญจากเรื่องที่เรียน	4.53	0.55	มากที่สุด	3
รวม	4.54	0.56	มากที่สุด	

จากตารางที่ 9 พบว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ชั้นสรุป โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด($\bar{\mu}=4.54$) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้านความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น ในชั้นประเมิน ในระดับมากที่สุดเรียงไปหาน้อยที่สุดดังนี้ คือผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ($\bar{\mu}=4.56$) ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนพิจารณาถึงคุณค่าจากสิ่งที่ได้เรียน($\bar{\mu}=4.54$) และผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปความสำคัญจากเรื่องที่เรียน ($\bar{\mu}=4.53$) ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ชั้นประเมินความคงทน

ชั้นประเมินความคงทน	μ	σ	แปลผล	อันดับ
1. ผู้สอนมีการสอบแบบรวบยอด	4.3	0.74	มาก	2
2. มีการทดสอบสมรรถภาพก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบเดียวกัน	4.44	0.64	มาก	1
รวม	4.37	0.69	มาก	

จากตารางที่ 10 พบว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ชั้นประเมินความคทน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด($\bar{\mu}=4.37$) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้านความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น ในชั้นประเมินความคทน ในระดับมากที่สุดเรียงไปหาน้อยที่สุดดังนี้ คือ มีการทดสอบสมรรถภาพก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบเดียวกัน ($\bar{\mu}=4.44$) และผู้สอนมีการสอบแบบรวบยอด ($\bar{\mu}=4.3$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายละเอียดของรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{\mu}=4.48$)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1

ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีผลต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 คือ องค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 โดยแสดงรายละเอียดในตารางที่ 11 - 14

ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อ องค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามเพศ

องค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น	เพศชาย		เพศหญิง		t	P
	μ	σ	μ	σ		
1. องค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น	75.64	6.67	76.27	6.88	-0.35	0.526
2. ชั้นเตรียม	40.23	4.24	41.23	4.05	-1.63	0.105
3. ชั้นสอน/สาธิต	48.59	4.81	49.97	5.27	-1.87	0.063
4. ชั้นฝึก/ลงมือปฏิบัติ	35.18	4.00	49.97	5.27	-1.09	0.275
5. ชั้นประเมิน	31.58	3.01	32.01	3.27	-0.95	0.342
6. ชั้นปรับปรุง	17.59	1.91	17.72	2.22	-0.43	0.661
7. ชั้นนำไปใช้	22.11	2.55	22.23	2.78	-0.29	0.767
8. ชั้นสรุป	13.64	1.43	13.64	1.64	0.001	0.999
9. ชั้นประเมินความคงทน	8.66	1.24	8.86	1.32	-1.08	0.281
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	32.58	3.32	34.66	3.63	-0.85	0.45

จากตารางที่ 11 แสดงว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็น ในด้านองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และ

รูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามเพศ ในภาพรวมพบว่า เพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	แหล่งข้อมูล	SS	Df	MS	F	P
1. องค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น	ระหว่างกลุ่ม	163.19	3	54.39	1.197	.312
	ภายในกลุ่ม	8450.28	186	45.43		
	รวม	8613.47	189			
2. ชั้นเตรียม	ระหว่างกลุ่ม	33.12	3	11.04	.627	.598
	ภายในกลุ่ม	3273.31	186	17.59		
	รวม	3306.44	189			
3. ชั้นสอน/สาธิต	ระหว่างกลุ่ม	50.56	3	16.85	.657	.579
	ภายในกลุ่ม	4769.98	186	25.64		
	รวม	4820.55	189			
4. ชั้นฝึก/ลงมือปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	31.83	3	6.089	.617	.604
	ภายในกลุ่ม	3363.53	186	9.855		
	รวม	3395.36	189			
5. ชั้นประเมิน	ระหว่างกลุ่ม	18.26	3	6.08	.618	.607
	ภายในกลุ่ม	1833.00	186	9.85		
	รวม	1851.26	189			
6. ชั้นปรับปรุง	ระหว่างกลุ่ม	6.56	3	2.18	.518	.670
	ภายในกลุ่ม	784.51	186	4.21		
	รวม	791.07	189			

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามอายุ (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	แหล่งข้อมูล	SS	Df	MS	F	P
7. ชื่อนำไปใช้	ระหว่างกลุ่ม	16.26	3	5.42	.771	.512
	ภายในกลุ่ม	1308.34	186	7.03		
	รวม	1324.61	189			
8. ชั้นประเมิน	ระหว่างกลุ่ม	4.74	3	1.58	.676	.568
	ภายในกลุ่ม	434.92	186	2.33		
	รวม	439.66	189			
9. ชั้นประเมินความคงทน	ระหว่างกลุ่ม	3.06	3	1.02	.614	.607
	ภายในกลุ่ม	308.81	186	1.66		
	รวม	311.87	189			

จากตาราง 12 แสดงว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมมีความคิดเห็น ในด้านองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา

องค์ประกอบการสอนแบบ กระตือรือร้น และรูปแบบ การเรียนการสอนพลศึกษา ตามแนวทางการสอนแบบ กระตือรือร้น	ปริญญาตรี		ปริญญาโทขึ้นไป		t	P
	μ	σ	μ	σ		
1. องค์ประกอบการสอน แบบกระตือรือร้น	75.61	7.15	76.63	5.63	-0.946	0.346

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา (ต่อ)

องค์ประกอบการสอนแบบ กระตือรือร้น และรูปแบบ การเรียนการสอนพลศึกษา ตามแนวทางการสอนแบบ กระตือรือร้น	ปริญญาตรี		ปริญญาโทขึ้นไป		t	P
	μ	σ	μ	σ		
	2. ชั้นเตรียม	40.48	4.42	41.09		
3. ชั้นสอน/สาธิต	49.06	5.12	49.47	4.88	-0.502	0.617
4. ชั้นฝึก/ลงมือปฏิบัติ	35.28	4.38	35.92	3.84	-0.941	0.348
5. ชั้นประเมิน	31.76	3.19	31.8	2.99	-0.074	0.941
6. ชั้นปรับปรุง	17.54	2.10	17.92	1.89	-1.182	0.239
7. ชั้นนำไปใช้	22.08	2.72	22.38	2.46	-0.708	0.48
8. ชั้นสรุป	13.62	1.55	13.67	1.45	-0.176	0.86
9. ชั้นประเมินความคงทน	8.72	1.31	8.72	1.22	0.137	0.891
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	75.61	7.15	76.63	5.63	-0.946	0.346

จากตารางที่ 13 แสดงว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยภาพรวมมีความคิดเห็นในด้านองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	แหล่งข้อมูล	SS	df	MS	F	P
1. องค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น	ระหว่างกลุ่ม	3.75	2	1.87	.041	.916
	ภายในกลุ่ม	8609.72	187	46.04		
	รวม	8613.47	189			
2. ชั้นเตรียม	ระหว่างกลุ่ม	7.18	2	1.89	.204	.816
	ภายในกลุ่ม	3299.25	187	25.75		
	รวม	3306.44	189			
3. ชั้นสอน/สาธิต	ระหว่างกลุ่ม	16.245	2	8.96	0.611	0.544
	ภายในกลุ่ม	3379.12	187	9.8		
	รวม	1851.26	189			
4. ชั้นฝึก/ลงมือปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่ม	17.92	2	8.96	0.914	0.403
	ภายในกลุ่ม	1833.34	187	9.8		
	รวม	1851.26	189			
5. ชั้นประเมิน	ระหว่างกลุ่ม	5.13	2	2.56	0.611	0.544
	ภายในกลุ่ม	785.93	187	4.2		
	รวม	791.07	189			
6. ชั้นปรับปรุง	ระหว่างกลุ่ม	8.49	8	4.24	0.603	0.548
	ภายในกลุ่ม	1316.11	187	7.03		
	รวม	1324.61	189			
7. ชั้นนำไปใช้	ระหว่างกลุ่ม	0.935	2	0.468	0.199	0.819
	ภายในกลุ่ม	438.78	187	2.34		
	รวม	439.66	189			
8. ชั้นสรุป	ระหว่างกลุ่ม	1.35	2	0.67	0.408	0.665
	ภายในกลุ่ม	310.51	187	1.66		
	รวม	311.87	189			

ตารางที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	แหล่งข้อมูล	SS	Df	MS	F	P
9. ชั้นประเมินความคงทน	ระหว่างกลุ่ม	16.245	2	8.96	0.611	0.544
	ภายในกลุ่ม	3379.12	187	9.8		
	รวม	1851.26	189			

จากตาราง 14 แสดงว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมมีความคิดเห็น ในด้านองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ต่อองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล นำไปสู่การตอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ตารางที่ 15

ตารางที่ 15 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ต่อองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1

ปัจจัยส่วนบุคคล	ผลการทดสอบ	
	ยอมรับสมมติฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน
เพศ		✓
อายุ		✓
วุฒิการศึกษา		✓
ประสบการณ์การทำงาน		✓

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนที่ปฏิบัติการสอนวิชาพลศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1

สมมุติฐานการวิจัย

1. เพศที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ที่แตกต่างกัน
2. อายุที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ที่แตกต่างกัน
3. วุฒิการศึกษาที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ที่แตกต่างกัน
4. ประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ที่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ดำเนินการวิจัยโดยวิธีการสำรวจ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับประชากรที่เป็นครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำนวน 190 คน แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยมีการหาคุณภาพ โดยการหาความตรงในเนื้อหา (Content validity) ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (Index of item-objective congruence: IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out)

กับครูผู้สอนครูผู้สอนวิชาอื่นๆ จำนวน 30 คน มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.946
วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยมา (μ) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ค่าที (t-test)
และค่าเอฟ (F-test)

สรุปผลการวิจัย

วิจัยการเปรียบเทียบความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบ
กระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ฉะเชิงเทรา เขต 1 จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษา
ตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่ง
ผู้วิจัยสรุปนำเสนอ 3 ด้าน คือ

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 109 คน
คิดเป็นร้อยละ 57.4 มีอายุ 50ปีขึ้นไป จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 40 มีวุฒิการศึกษา ระดับ
ปริญญาตรี จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 71.1 และมีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 1 – 15 ปี
จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7

2. ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ที่มีผลต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนว
ทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน สรุปได้ดังนี้

- 2.1 ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีต่อ องค์ประกอบการสอนแบบ
กระตือรือร้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อ พบว่า ความคิดเห็นต่อ
องค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น ผู้เรียนทุกคนมีความสำคัญเท่ากัน ผู้เรียนต้องรับผิดชอบใน
หน้าที่ของตนเอง ครูสอนจากง่ายไปยาก ผู้เรียนเกิดการรับรู้จากการลงมือทำ ครูมีการประเมินผู้เรียน
ผู้เรียนมีการเคลื่อนไหวร่างกาย ผู้เรียนเรียนจากง่ายไปหายากผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด และ
ผู้เรียนมีการช่วยเหลือกัน ครูเป็นผู้จัดระเบียบขั้นตอนการเรียนให้แก่ผู้เรียน ครูมีการจัดจำลอง
สถานการณ์ให้แก่ผู้เรียน ครูจัดเตรียมบทบาทแก่ผู้เรียน ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ผู้เรียนมีทักษะ
ทางสังคม จัดกลุ่มการเรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ ผู้เรียนมีเป้าหมายเดียวกัน และผู้เรียนมีการแก้ไขปัญหา/
คิดวิเคราะห์ อยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ

- 2.2 ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนว
ทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ในขั้นเตรียม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณา

รายละเอียดในแต่ละข้อ พบว่า ผู้สอนจัดเตรียมอุปกรณ์และสถานที่ที่เหมาะสมกับการเรียน ผู้สอนทำการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจกระตุ้นให้เกิดความรู้เดิม อารมณ์ ร่างกาย โดยพร้อมที่จะเคลื่อนไหวร่างกาย ผู้สอนมีการนำเสนอเนื้อหาสาระ/ชี้แจงจุดประสงค์ก่อนเรียนหรือปฏิบัติ ผู้เรียนต้องเตรียมความพร้อมทั้งด้านจิตใจ แจ่มชัดจุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้สอนจัดประสบการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับรู้ในค่านิยม อยู่ในระดับมากที่สุด และผู้สอนสังเกตความพร้อมของผู้เรียน ผู้สอนควรจัดกลุ่มโดยแบ่งเป็นกลุ่มเล็ก 2-4 คน คละความสามารถ อยู่ในระดับมาก

2.3 ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ในชั้นสอน/สาธิต โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อ พบว่า เปิดโอกาสให้ผู้เรียนถาม ผู้ที่สาธิตต้องตั้งใจปฏิบัติอย่างเต็มที่ ผู้สอนใช้วิธีการอธิบาย/บรรยายก่อนให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก และผู้สอนและผู้เรียนมีการสนทนากันระหว่างสอน/สาธิต ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกการสังเกตการณ์ปฏิบัติ ผู้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสอน / สาธิต ผู้สอนมีการกระตุ้นความคิดขณะที่สอนหรือสาธิต ผู้เรียนสามารถบอกขั้นตอนหลักในการปฏิบัตินั้นๆ ผู้สอนอธิบาย สอน สาธิต เป็นรายกลุ่ม ผู้สอนให้ผู้เรียนปฏิบัติตามขณะสาธิตไปพร้อมกัน ผู้สอนแตกทักษะออกเป็นทักษะย่อยๆ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2.4 ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ในชั้นปฏิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อ พบว่า ระหว่างฝึก ผู้สอนคอยแนะนำผู้เรียน ผู้เรียนมีการเชื่อมโยงทักษะต่างๆ ร่วมกันจนกลายเป็นทักษะที่สมบูรณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด และผู้สอนแนะเทคนิควิธีสำหรับผู้ที่ทำได้แล้ว ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่มย่อย ผู้สอนจัดประสบการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดคุณค่าของค่านิยม ผู้เรียนฝึกทักษะย่อยก่อน ให้ผู้เรียนฝึกลองผิดลองถูกจนกระทั่งถูกต้อง และผู้เรียนเป็นผู้เลือกที่จะปฏิบัติเอง อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2.5 ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ในชั้นประเมิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อ พบว่า การประเมินครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้านได้แก่ ความรู้, ทักษะ, เจตคติ โดยเน้นด้านทักษะเป็นหลัก ผู้สอนประเมินตามสภาพจริง ประเมินจากการปฏิบัติ ประเมินเป็นรายบุคคล มีการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด และผู้สอนประเมินด้วยการสังเกต ผู้เรียนเป็นตัวตั้งในการประเมิน ไม่ใช่ผู้สอนเป็นตัวตั้ง ประเมินเป็นรายกลุ่ม อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2.6 ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ในขั้นปรับปรุง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อ พบว่า ผู้สอนแนะนำแก่ผู้เรียนว่าต้องปรับปรุงส่วนไหน ผู้สอนมีการกระตุ้นให้มีการปรับปรุง โดยการเสริมแรง อยู่ในระดับมากที่สุด และสมาชิกในกลุ่มช่วยกันดูและแก้ไขข้อผิดพลาดภายในกลุ่ม ผู้สอนมอบหมายภาระงานนำกลับไปทำที่บ้าน อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2.7 ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ในขั้นนำไปใช้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อ พบว่า ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการปฏิบัติจนเป็นนิสัย อยู่ในระดับมากที่สุด และผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย ผู้สอนจำลองสถานการณ์จริงในการเรียน ผู้สอนจำลองสถานการณ์จริงในการเรียน ผู้เรียนจะเกิดความคิดใหม่ ๆ ในการกระทำ ผู้เรียนสามารถกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2.8 ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ในขั้นสรุป โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อ พบว่า ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนพิจารณาถึงคุณค่าจากสิ่งที่ได้เรียน ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปความสำคัญจากเรื่องที่เรียน อยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ

2.9 ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ในขั้นประเมินความคงทน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อ พบว่า มีการทดสอบสมรรถภาพก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบเดียวกัน ผู้สอนมีการสอบแบบรวบยอด อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สรุปได้ดังนี้

3.1 เพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 อายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.4 วุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.5 ประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบการสอนแบบกระตือรือร้น และรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ครูเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ไม่แตกต่าง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากความคิดเห็นของเพศชายและเพศหญิง ไม่ส่งผลต่อรูปแบบการสอนรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมรรชัย คันธมาพันธ์ (2556) เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีการสอนตามหลักสูตรของสถาบันพลศึกษา ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2555 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2555 ระหว่างนักศึกษาชาย กับนักศึกษาหญิง ไม่แตกต่างกัน

2. ผลการวิจัยพบว่า ช่วงอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากช่วงอายุของความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้นไม่ส่งผลต่อความคิดเห็น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สามารถ อินละมุ (2554) เรื่อง การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริโภคต่อการซื้ออาหารสดในตลาดสด และร้านค้าปลีกขนาดใหญ่ ในเขต อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ต่อส่วนประสมทางการตลาดของตลาดสด

3. ผลการวิจัยพบว่า วุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากวุฒิการศึกษา ไม่ส่งผลต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมจิตร ไข่มุก (2555) เรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองสระบุรี ผลการศึกษาพบว่า วุฒิการศึกษาย่อมมีความรู้สึกรู้สึกความคิดเห็นที่ไปในทิศทางเดียวกัน จึงไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

4. ผลการวิจัยพบว่า ประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากประสบการณ์การทำงานไม่ส่งผลต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พระสัมฤทธิ์ เตชปุณโญ (2554) พบว่า ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน มีคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาจะเชิงเทรา เขต 1 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอ ดังนี้

1. เปิดโอกาสให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเชิงเทรา เขต 1
2. จัดโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้ เรื่องรูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเชิงเทรา เขต 1 เพื่อกระตุ้นให้เกิดการยอมรับ เห็นประโยชน์ และนำไปใช้ต่อไป
3. เตรียมครูผู้สอนวิชาพลศึกษาโดย การจัดโครงการอบรมเพื่อให้เกิดความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบกระตือรือร้น และนำรูปแบบการสอนพลศึกษา ตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้

ข้อเสนอแนะสำหรับวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลการเรียนการสอน รูปแบบการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ จากการใช้รูปแบบ
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหาร และผู้ปกครองที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอน

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551) **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2546 และ(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าวสำนักงานคณะกรรมการ
- _____. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- กุลธิดา เหมเพชร. (2533). **การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีปัญหาเป็นฐาน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนระดับประถมศึกษาสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**
- กรรวิ บุญชัย. (2542). **สมรรถภาพทางกาย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิตภาควิชาพลศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**
- กาญจนา เกียรติประวัติ . (2534). **หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)**. กรุงเทพฯ : คุรุสภา.
- จิรากรณ์ ศิริประเสริฐ. (2535). **การสร้างชุดฝึกอบรมทักษะกระบวนการเรียนรู้สำหรับครูผู้สอนประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4.วิทยาลัยครุครุอุดิตถ์**
- จิรากรณ์ ศิริประเสริฐ. (2540). **จรรยาวิชาชีพพลศึกษา ในคู่มือฝึกสอนและฝึกงาน : ภาควิชาพลศึกษาและสหนาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา,**
- ดร.ณภ เพียรจัด. (2551). **การพัฒนาแบบการเรียนการสอนบนเว็บวิชาภาษาไทยด้วยวิธีการเรียนรู้ร่วมกันและการเรียนรู้ด้วยกรณีศึกษาเพื่อสร้างค่านิยมด้านการมีเหตุผลตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต.(โสตทัศนศึกษา). คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**
- ทวีวัฒน์ กุลเจริญ. (2549). **การเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ม.ท.ป.: ม.ป.พ.**
- ทีศนา แคมมณี. (2540). **การคิดและการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิด. เอกสารประกอบการนำเสนอแนวคิดและแนวทาง โครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนกลุ่มการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ**
- _____. (2545). **การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียน : กรณีศึกษาโรงเรียนราชวินิต (ประถมศึกษา)**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- _____. (2547). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้ เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ:**

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

_____ (ม.ป.ป.). แนวคิดสำคัญเกี่ยวกับระบบและรูปแบบการจัดการเรียนการสอน.:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัญญัติ ชำนาญกิจ. (2551). การออกแบบการจัดการเรียนแบบใฝ่รู้. เอกสารประกอบการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ธัญสุดา จิรกิตติยากร. (2555). การจัดการเรียนแบบเชิงรุก สืบค้น วันที่ 1 สิงหาคม 2558, จาก <http://www.pr-network.in.th,2555>

ธนสิทธิ์ คนทา. (2551). การศึกษาการสอนแบบ Active Learning เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่ลงเรียนในรายวิชาบัณฑิต อุดมคติไทย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

พรรณิ ชูทัยเจนจิต. (2550). จิตวิทยาการเรียนการสอน. นนทบุรี: เกรทเอ็ดดูเคชั่น.

พนมพร เผ่าเจริญ. (2551). การพัฒนากระบวนการเครือข่ายการพัฒนาครูด้านการจัด สิ่งแวดล้อมใน ชั้นเรียนที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยการสร้างองค์ความรู้ด้วย ตนเองสำหรับโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดนครสวรรค์. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

พระสัมฤทธิ์ เตชปฎุญญ. (2554). ความคิดเห็นของครูในโรงเรียนต่อการบริหารงานของผู้บริหาร สถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1(กรุงเทพมหานคร). บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

พรเทพ รุ่งแผน. (ม.ป.ป.). KM กับ Active Learning : วารสารการจัดการ. 1(1): 8

ไพวัลย์ ต้นลาพุด. (2530). พลศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

รุ่งระวี สมะวรรณนะ. (2555) การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กับ ภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการสื่อสารเป็น ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรปริญญาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วุทธิศักดิ์ โภชนกุล. (2552). Active Learning สู่: Action Research. สืบค้น วันที่ 1 สิงหาคม 2558 http://pochanukul.com/doc/Active_Learning_to_Action_Research.pdf.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2540). หลักการสอนพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ครูสภา

_____ (2548). ปรัชญา หลักการ วิธีการสอนและการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). **หลักการและวิธีการสอนพลศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ : ไทย
วัฒนาพานิช
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2527). **ปัญหาการจัดและการสอนพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาของ
โรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา12**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
_____. (2537,3 กรกฎาคม). **รูปแบบการสอนพลศึกษาในยุคโลกาวัตตร**. วารสาร
สุศึกษาและพลศึกษา และสันตนาการ. ฉบับที่3-4: 85 – 86
- _____. (2539). **การสอนพลศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดีจำกัด
- _____. (2540, มกราคม). **การออกกำลังกาย**. วารสารวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย
และกีฬา. ปีที่1(ฉบับที่1): 2
- สิริฉันท สิริกุล และจรรยาตรี มาติลกโกวิท. (2542). **การวิเคราะห์สภาพ ปัญหา และแนวทางการ
พัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาธุรกิจโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร**.
กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวพร แสงรักษา. (2543). **สภาพและปัญหาการสและปัญหาการสอนพลศึกษา ในโรงเรียน
ประถม ศึกษาแห่งชาติ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ**. วิทยา
นิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมจิตร ไช้มุก. (2555). **ความคิดเห็นของครูที่มีต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน โรงเรียน
สังกัดเทศบาลเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัย. มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- สมรรถ คันธมาทน์. (2556). **ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรของ
สถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2555**. ปริญญาโท การศึกษา
มหาบัณฑิต (พลศึกษา). มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- สรเสรีญ หุ่นแสง. (2557). **จิตวิทยาสำหรับครู เอกสารประกอบการเรียน
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชคริน**
- สามารถ อินละม. (2554). **การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริโภคต่อการซื้ออาหารสดในตลาดและ
ร้านค้าปลีกขนาดใหญ่ในเขต อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี**. วิทยานิพนธ์ คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- สายสุนีย์ เต็มสินสุข. (2548). **การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้วยการถ่ายโอนยุทธศาสตร์
เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา**.
วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น

- สุพิช ชัยมงคล. (2556). กลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนเชิงรุกของครูผู้สอนระดับ
ประถมศึกษาในพื้นที่สูง วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
 สัมพันธ์ เมฆอาภา. (2544). **แบบทดสอบสมรรถภาพที่เกี่ยวข้องกับทักษะสำหรับนักเรียนอายุ
 10-12ปี โรงเรียนกีฬากรุงเทพมหานคร** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ศุภชาติ พงษ์ขาว. (2552). **ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้น
 ที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551.** มหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ศรีลักษณ์ พลวัฒน์. (2548). **การพัฒนานวัตกรรมสื่อการเรียนรู้แบบหน่วยสมบูรณ์แบบที่เน้น
 การเรียนรู้แบบกระตือรือร้น.** กรุงเทพฯ:แม่เ็ด.
- ศักดิ์ชาย ทักษสุวรรณ. (2530,2-31 พฤษภาคม). **ความหมายของคำว่า พลศึกษา กับ แนวคิดใหม่ใน
 การเรียนการสอน** วารสารสุขศึกษาพลศึกษาและ สันทนาการ.ปีที่13 ฉบับที่2
- อารมณ์ ใจเที่ยง. (2546). **หลักการสอน.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อารีรักษ์ มีแจ้ง. (2547). **การพัฒนาเรียนรู้แบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการ
 เรียนรู้แบบร่วมงาน เพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา.**วิทยานิพนธ์
 การศึกษาดุษฎีบัณฑิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,กรุงเทพฯ
- อุษณีย์เทพวรชัย. (2542). **การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเชิงรุกทางพยาบาลในระดับ
 ปริญญาตรี** วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย
- อรุณี เมืองมา. (2554). **การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดการเรียนการสอนแบบ
 ลงมือปฏิบัติจริงในวิชางานธุรกิจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น** วิทยานิพนธ์
 การศึกษาดุษฎีบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
- Aranda, E.K., Aranda, L. and Colon, K. (2003). **Tems: Structure, process, culture,
 and politics.** Singapore: Prentice hall
- Baguley, P. (2002). **Tems and team-working.** England: Transet.
- Balasubramanian, G. n.d. **The Effect of Active Learning in an Interior Design
 Daylighting Module.** Masters Abstracts International.
- Bloom, S, Ed. (1956). **Taxonomy of education objectives. The Classification of
 Education Goals.** New York: McGraw Hill.
- Bonewll, Chartes C. (1995). **Active Learning : Creating Excltment In the
 Classroom.** Center of teacher and Learning, St.LoiousCoolege of Pharmacy

Diamond, M. and J. Hopson. (1998). **Magic Trees of the Mind: How to Nurture Your Child Intelligence, Creativity and Healthy Emotions from Birth Through Adolescence.** New York: Dutton

Good C.V. (1956). **Dictionary of Education** New York: McGraw Hill Book

Hammersley, M. (1990). **Classroom Ethnography** Milton Kwynes, Open University Press,

William G. Huitt. (2005). **Direct instruction : a transactional model.** Voldosta State Unviersity.

Johnson and Johnson. (2222). **COOPERATION AND THE USE OF TECHNOLOGY** University of Minnesota

Joyce, B. and Weim, M. (1996). **models of teaching (5ed.).** Boston: alyn and Bacon

Kathleen, M. (2008). **Sociology Through Active Learning.** San Francisco: Pine Forge Press.

Meyer, C., & Jones, T. B. (1993). **Promoting active learning:** Strategies for the college classroom. San Francisco: Jossey-Bass.

McKinney, K. (2008). **Sociology Through Active Learning.** Thousand Oaks: SAGE/PineForge Press.

Schomerg S. (1986). **Strategies for active teaching and learning in university classrooms. Mineapolis.** University of Minnesita Communication Services

Smith & Ragan. (1994). **Opening the black box:** Instructional strategies examined. Association for Educatonal Communications and Technology.

_____. (2005). **Instructionl design.** Oklahoma: The University of Oklahoma, Courier Companie

Susan K. Kovar. (2004). **A Sense of Connection and Direction.** Alliance for Health, Physical Education, Recreation, and Dance. Reston, Virginia.

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	พุดมพิงศ์ เทียงตรง
วัน เดือน ปีเกิด	5 กรกฎาคม 2533
สถานที่เกิด	จังหวัดฉะเชิงเทรา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	59 หมู่ 2 ตำบลดอนเกาะกา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ครูอัตราจ้าง โรงเรียนวัดดอนทอง
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียน เซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 สำเร็จปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา การออกกำลังกายและกีฬาศึกษา จากมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2555

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล
ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล
ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

1. นางสกุลพร ทองไพจิตร
ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานการประถมศึกษาฉะเชิงเทราเขต 1
2. นายณรงค์ จุนเจริญวงศา
ศึกษานิเทศก์ ครูชำนาญการ
สำนักงานการประถมศึกษาฉะเชิงเทราเขต 1
3. นายฉัตร มีอนันต์
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนสุเหร่าคลอง19
4. นายสำเนา คงประพันธ์
ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนวัดดอนทอง (สุวรรณะศรี ตันติกุล ราษฎร์ศึกษาลัย)
5. นายสมปอง จักขุจันทร
ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนเกตสโมสร

ภาคผนวก ข

รายชื่อโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถามการวิจัย

รายชื่อโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถามการวิจัย

โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา ฉะเชิงเทราเขต 1

1. โรงเรียนวัดจุกแฉอด
2. โรงเรียนวัดชนะสงคราม
3. โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณ
4. โรงเรียนวัดจรเข้หน้า
5. โรงเรียนสุเหร่าลาดน้ำขาว
6. โรงเรียนสุเหร่าสมอเซ
7. โรงเรียนสุเหร่าคลองใหญ่
8. โรงเรียนบ้านเกาะดอน
9. โรงเรียนตลาดเปรี้ง
10. โรงเรียนแพ่งพิทยาภูมิ
11. โรงเรียนบ้านคลองเจ้า
12. โรงเรียนสุเหร่าหลวงแพ่ง
13. โรงเรียนวัดคู์เกษมสโมสร
14. โรงเรียนวัดไชยธารา
15. โรงเรียนวัดเทพนิมิต
16. โรงเรียนวัดประตุน้ำท่าไผ่
17. โรงเรียนวัดนิโครธาราม
18. โรงเรียนวัดบ้านนา
19. โรงเรียนบ้านบางแก้ว
20. โรงเรียนวัดเกาะจันทาราม
21. โรงเรียนวัดสมานรัตนาราม
22. โรงเรียนวัดเที่ยงพิมลมุข
23. โรงเรียนวัดราษฎร์ศรัทธาทำ
24. โรงเรียนวัดดอนทอง
25. โรงเรียนบ้านวนท่าแครง
26. โรงเรียนวัดเกาะ
27. โรงเรียนวัดแพรกนกเอี้ยง
28. โรงเรียนบ้านแขวงกลั่น

29. โรงเรียนวัดบางปลานัก
30. โรงเรียนวัดทต
31. โรงเรียนวัดโพธาราม (จิต น้อยใจบุญบำรุง) มิตรภาพที่ 62
32. โรงเรียนวัดบางปรอง
33. โรงเรียนวัดบางพระ
34. โรงเรียนวัดนครเนื่องเขต
35. โรงเรียนบ้านวังตะเคียน
36. โรงเรียนวัดหนามแดง
37. โรงเรียนอนุบาลวัดปิตุลาธิราชรังสฤษฎิ์
38. โรงเรียนบ้านคลอง 21
39. โรงเรียนบ้านปลายคลอง 20
40. โรงเรียนวัดโพธิ์เฉลิมรักษ์
41. โรงเรียนวัดราชบุรย์บำรุงศักดิ์
42. โรงเรียนสุเหร่าดอนเกาะกา
43. โรงเรียนวัดบึงตาหอม
44. โรงเรียนบ้านดอนเกาะกา
45. โรงเรียนบ้านบึงพระอาจารย์
46. โรงเรียนวัดสุวรรณแตมีย
47. โรงเรียนสุเหร่าลำชะล่า(ลำชะล่าประชาสรรค์
48. โรงเรียนสุเหร่าสมอเอก
49. โรงเรียนตลาดคลอง 16
50. โรงเรียนเฉลิมช่วงวิทยาทาน
51. โรงเรียนวัดรามัญ
52. โรงเรียนสุเหร่าปากคลอง 20
53. โรงเรียนสุเหร่าดอนกลาง
54. โรงเรียนสุเหร่าคู้
55. โรงเรียนปากคลองบางขนาก
56. โรงเรียนวัดเกตุสโมสร
57. โรงเรียนวัดประชาบำรุง
58. โรงเรียนประชาฤกษ์สมบูรณ์
59. โรงเรียนบึงเทพยา

60. โรงเรียนสุเหร่าใหม่ปากคลอง 17
61. โรงเรียนสุเหร่าแคราย
62. โรงเรียนสกุลดีประชาสรรค์
63. โรงเรียนวัดบึงน้ำรักษ์
64. โรงเรียนสุเหร่าคลอง 15
65. โรงเรียนสุเหร่าดารุณนาอิม
66. โรงเรียนสุเหร่าคลองหกวา
67. โรงเรียนสุเหร่าคลอง 14
68. โรงเรียนสิทธิสุนทรอุทิศ
69. โรงเรียนวัดบางสาย(บางสายประชาสรรค์)
70. โรงเรียนวัดตะพังคลี
71. โรงเรียนวัดนิลราชภูมิศรีธาบำรุง
72. โรงเรียนวัดญาณรังษาราม
73. โรงเรียนสะแกโคตประชาสรรค์
74. โรงเรียนวัดบางไทร
75. โรงเรียนวัดไผ่ดำ
76. โรงเรียนวัดหลวงแพ่ง
77. โรงเรียนวัดสว่างอารมณ์
78. โรงเรียนวัดคลองเจ้า
79. โรงเรียนวัดแคราย
80. โรงเรียนวัดบึงทองกลาง
81. โรงเรียนปากบึงสิงโต
82. โรงเรียนวัดโพธิ์แสงกาญจนราษฎร์
83. โรงเรียนสุเหร่าคลอง 20
84. โรงเรียนสุเหร่าคลอง 19
85. โรงเรียนวัดพุทธอุดมวิหาร
86. โรงเรียนสุเหร่าคลอง 18
87. โรงเรียนบึงสิงโต
88. โรงเรียนวัดคลอง 18
89. โรงเรียนวัดเขาดิน
90. โรงเรียนวัดบางแสม

91. โรงเรียนคลองพานทอง
92. โรงเรียนบ้านท่าข้ามตั้งตรงจิตร 10๗
93. โรงเรียนจันทร์เจริญ
94. โรงเรียนประกอบราษฎร์บำรุง
95. โรงเรียนวัดท่าสะอ้าน
96. โรงเรียนวัดลาดยาว
97. โรงเรียนวัดบางเกลือ
98. โรงเรียนวัดล่าง
99. โรงเรียนวัดบน
100. โรงเรียนพระพิมลเสนี
101. โรงเรียนพรหมานุเคราะห์
102. โรงเรียนสามัคคีราษฎร์บำรุง
103. โรงเรียนวัดบางผึ้ง
104. โรงเรียนบ้านบางข้าว
105. โรงเรียนวัดบางวัว(สายเสริมวิทย์)
106. โรงเรียนวัดบางสมัคร
107. โรงเรียนวัดพิมพาवास
108. โรงเรียนแสงขาววิทยาการ
109. โรงเรียนวัดสองคลอง
110. โรงเรียนบ้านสี่ลิ่ง
111. โรงเรียนสก๊ต 80
112. โรงเรียนคลองขวาง
113. โรงเรียนวัดสุขาราม
114. โรงเรียนสก๊ต 40
115. โรงเรียนวัดหล่อเจริญราษฎร์วาราม
116. โรงเรียนคลองตาเอี่ยม
117. โรงเรียนวัดสุคันธศีลาราม
118. โรงเรียนวัดคลองสวน
119. โรงเรียนสุเหร่าเกาะไร่
120. โรงเรียนสุเหร่าจรเข้น้อย
121. โรงเรียนวัดพนมพนาवास

122. โรงเรียนวัดราชบุรุษศรีศรัทธาธรรม
123. โรงเรียนวัดลาดบัว
124. โรงเรียนวัดใหม่ประเวศ
125. โรงเรียนวัดดอนทราย
126. โรงเรียนวัดประศาสน์โสภณ
127. โรงเรียนวัดเทพราช
128. โรงเรียนวัดกลางราชบุรีบำรุง
129. โรงเรียนวัดผาณิตาราม
130. โรงเรียนวัดสนามจันทร์
131. โรงเรียนวัดคลองบ้านโพธิ์
132. โรงเรียนวัดคลองต้นหมัน
133. โรงเรียนวัดพิพิธประสาทสุนทร
134. โรงเรียนวัดกระทุ่ม
135. โรงเรียนวัดสามกอ
136. โรงเรียนวัดประชาบำรุงกิจ
137. โรงเรียนวัดแสนภูดาษ
138. โรงเรียนวัดอินทาราม
139. โรงเรียนวัดดอนสีนนท์(พายราชบุรีบำรุง)
140. โรงเรียนวัดหนองกระสังสามัคคี
141. โรงเรียนวัดอรัญญิการาม
142. โรงเรียนวัดศรีมงคล

ภาคผนวก ค

หนังสือเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ที่ กก ๐๕๐๗/ค.๕๐๖

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ๒๐๐๐๐

๕๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการหาความเชื่อมั่น (Try-out) ของเครื่องมือวิจัย
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๓๐ ชุด

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีพิพัฒน์พงศ์ เทียงตรง นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
พลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี อยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง "เปรียบเทียบความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น
เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๖ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ฉะเชิงเทรา เขต ๑" โดยมี ผศ.ดร.เกรียงไกร รอดปัญญา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ โครงการจัดการศึกษาระดับปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา
วิทยาเขตชลบุรี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนวิชาอื่น ๆ ยกเว้นครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน ๓๐ ท่าน
เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการหาความเชื่อมั่น (Try-out) ของเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ทั้งนี้ ได้มอบหมายให้ผู้วิจัย
เป็นผู้ประสานงาน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรีชา ศรีเขียวพงษ์)
รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา
ประจำวิทยาเขตชลบุรี

โครงการจัดการศึกษาระดับปริญญาโท
คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
โทร. ๐ ๓๘๐๕ ๔๑๙๒ , ๐ ๓๘๐๕ ๔๑๙๔ ต่อ ๑๑๓
แฟกซ์. ๐ ๓๘๐๕ ๔๑๙๓

ภาคผนวก ง

หนังสือเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการในการหาค่าความเชื่อมั่น

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ที่ กก ๐๕๐๗/๑.๕๐๗

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ๒๐๐๐๐

๖๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในการตอบแบบสอบถามงานวิจัย
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีพิณพงศ์ เทียงตรง นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
พลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี อยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง "เปรียบเทียบความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น
เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๖ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ฉะเชิงเทรา เขต ๑" โดยมี ผศ.ดร.เกรียงไกร รอดปัญญา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ โครงการจัดการศึกษาระดับปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา
วิทยาเขตชลบุรี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในการตอบแบบสอบถามงานวิจัยดังกล่าว
(ตามเอกสารดั่งแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรีชา ศรีเขียวพงษ์)

รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา
ประจำวิทยาเขตชลบุรี

โครงการจัดการศึกษาระดับปริญญาโท
คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
โทร. ๐ ๓๘๐๕ ๔๑๙๒ , ๐ ๓๘๐๕ ๔๑๙๔ ต่อ ๑๑๓
แฟกซ์. ๐ ๓๘๐๕ ๔๑๙๓

ภาคผนวก จ
หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ที่ กก ๐๕๐๗/ว.๕๕๘

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ๒๐๐๐๐

๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือวิจัย
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
2. แบบประเมิน

ด้วย ว่าที่ร้อยตรี พุฒิพงศ์ เทียงตรง นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
พลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี อยู่ในระหว่าง การดำเนินการวิจัย
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “เปรียบเทียบความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้วยการสอนแบบ
กระตือรือร้น เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1” โดยมี ผศ.ดร.เกรียงไกร รอดปัญญา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
ในการนี้ จึงขอเชิญท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในการตรวจสอบ เครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ประสานในรายละเอียด
ดังต่อไปนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการจากท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์
ทางวิชาการ และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรีชา ศรีเชียวพงษ์)
รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา
ประจำวิทยาเขตชลบุรี

โครงการจัดการศึกษา ระดับปริญญาโท
คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
โทร ๐-๓๘๐๕-๔๑๘๒ ต่อ ๑๑๓
โทรสาร ๐-๓๘๐๕-๔๑๘๓

ภาคผนวก ฉ

แบบสอบถามวัดระดับความเหมาะสมของข้อคำถามจากผู้ทรงคุณวุฒิ (IOC)

แบบประเมินผู้ทรงคุณวุฒิ

เรื่อง การเปรียบเทียบความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1

แบบประเมินนี้สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อวัดระดับความเหมาะสมของข้อคำถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล ตามโครงการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตามแนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1

คำชี้แจง

เมื่อท่านได้อ่านข้อคำถามในแบบประเมินชุดนี้แล้ว ขอให้ท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณา รายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบโดยผู้วิจัยได้กำหนดคะแนนในแต่ละข้อมีรายละเอียด ดังนี้

- 1 เมื่อแน่ใจว่า รายละเอียดในหัวข้อนั้นๆไม่เหมาะสมนำไปใช้ในการวิจัย
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า รายละเอียดในหัวข้อนั้นๆสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้หรือไม่
- +1 เมื่อแน่ใจว่า รายละเอียดในหัวข้อนั้นๆเหมาะสมนำไปใช้ในการวิจัย

อนึ่ง หากผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมประการใด โปรดเขียนรายละเอียดเพิ่มเติมในช่องข้อคิดเห็นเสนอแนะเพิ่มเติมด้วย เพื่อให้การพิจารณาปรับปรุงแบบสอบถามเป็นไปได้อย่างดียิ่งขึ้น และผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ว่าที่ร้อยตรีพุดผิงค์ เทียงตรง ผู้วิจัย
นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

ส่วนที่ 1 องค์ประกอบของการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning)

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงในช่องตามระดับความเห็นของท่าน

รูปแบบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
องค์ประกอบของการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning)	(+1)	(0)	(-1)	
1. ผู้เรียนทุกคนมี ความสำคัญเท่ากัน				
2. ผู้เรียนต้องรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง				
3. ผู้เรียนมีการช่วยเหลือกัน				
4. ผู้เรียนมีเป้าหมายเดียวกัน				
5. ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม				
6. จัดกลุ่มการเรียนรู้เป็น กลุ่มเล็กๆ				
7. ผู้เรียนมีทักษะทางสังคม				
8. ผู้เรียนมีการแก้ไขปัญหา/คิดวิเคราะห์				
9. ผู้เรียน เรียนจากง่ายไปหายาก				
10. ผู้เป็นผู้จัดระเบียบขั้นตอนให้แก่ผู้เรียน				
11. ครูจัดเตรียมบทบาท แก่ผู้เรียน				
12. ครูมีการประเมินผู้เรียน				
13. ครูมีการจัดจำลองสถานการณ์ ให้แก่ผู้เรียน				
14. ครูสอนจากง่ายไปยาก				
15. ผู้เรียนมีการเคลื่อนไหวร่างกาย				
16. ผู้เรียนเกิดการรับรู้จากการลงมือทำ				
17. ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิมเพื่อสร้างประสบการณ์ใหม่				

ส่วยที่2 แบบสอบถามความคิดเห็นการสอนพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น

1.ขั้นเตรียม

ขั้นตอนการสอนพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning)		ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
		(+1)	(0)	(-1)	
1.ขั้น เตรียม	1.1 ผู้สอนควรจัดกลุ่มโดยแบ่งเป็นกลุ่มเล็ก 2-4 คน คละความสามารถ				
	1.2 แจงวัตถุประสงค์การเรียน				
	1.3 ผู้สอนทำการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจ				
	1.4 กระตุ้นให้เกิดความรู้เดิม				
	1.5 ผู้สอนสังเกตความพร้อมของผู้เรียน				
	1.6 ผู้เรียนต้องเตรียมความพร้อมทั้งด้านจิตใจ อารมณ์ ร่างกาย โดยพร้อมที่จะเคลื่อนไหวร่างกาย				
	1.7 ผู้สอนมีการนำเสนอเนื้อหาสาระ/ชี้แจงจุดประสงค์ก่อนเรียนหรือปฏิบัติ				
	1.8 ผู้สอนจัดเตรียมอุปกรณ์และสถานที่ให้เหมาะสมกับการเรียน				
	1.9 ผู้สอนจัดประสบการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับรู้ในค่านิยม				

2. ชั้นสอน/สาธิต

ขั้นตอนการสอนผลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning)		ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
		(+1)	(0)	(-1)	
2. ชั้น สอน/ สาธิต	2.1 ผู้สอนใช้วิธีการอธิบาย/ บรรยายก่อนให้ผู้เรียนลงมือ ปฏิบัติ				
	2.2 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนถาม				
	2.3 ผู้สอนอธิบาย สอน สาธิต เป็นรายกลุ่ม				
	2.4 ผู้ที่สาธิตต้องตั้งใจปฏิบัติ อย่างเต็มที่				
	2.5 ผู้สอนมีการกระตุ้นความคิด ขณะที่สอนหรือสาธิต				
	2.6 ผู้เรียนสามารถบอกขั้นตอน หลักในการปฏิบัตินั้น ๆ				
	2.7 ผู้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน การสอน / สาธิต				
	2.8 ผู้สอนแตกทักษะออกเป็น ทักษะย่อย ๆ				
	2.9 ผู้สอนให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม ขณะสาธิตไปพร้อมกัน				
	2.10 ผู้สอนและผู้เรียนมีการ สนทนากันระหว่างสอน/สาธิต				
	2.11 ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกการ สังเกตการณ์ปฏิบัติ				

3. ชั้นปฏิบัติ

ขั้นตอนการสอนพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning)		ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
		(+1)	(0)	(-1)	
3.ชั้นปฏิบัติ	3.1 ผู้สอนจัดประสบการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดคุณค่าของค่านิยม				
	3.2 ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่มย่อย				
	3.3 ผู้เรียนเป็นผู้เลือกที่จะปฏิบัติเอง				
	3.4 ระหว่างฝึก ผู้สอนคอยแนะนำผู้เรียน				
	3.5 ให้ผู้เรียนฝึกลองผิดลองถูกจนกระทำถูกต้อง				
	3.6 ผู้เรียนฝึกทักษะย่อย ก่อน				
	3.7 ผู้สอนแนะเทคนิควิธีสำหรับผู้ที่ทำได้แล้ว				
	3.8 ผู้เรียนมีการเชื่อมโยงทักษะต่าง ๆ ร่วมกันจนกลายเป็นทักษะที่สมบูรณ์				

4. ชั้นประเมิน

ขั้นตอนการสอนผลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning)		ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
		(+1)	(0)	(-1)	
4.ชั้น ประเมิน	4.1 ประเมินเป็นรายบุคคล				
	4.2 ประเมินเป็นรายกลุ่ม				
	4.3 การประเมินครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้านได้แก่ ความรู้, ทักษะ, เจตคติ โดยเน้นด้านทักษะเป็นหลัก				
	4.4 มีการประเมินก่อนเรียนระหว่างเรียน และหลังเรียน				
	4.5 มีการประเมินก่อนเรียนระหว่างเรียน และหลังเรียน				
	4.6 ผู้เรียนเป็นตัวตั้งในการประเมิน ไม่ใช่วิชาเป็นตัวตั้ง				
	4.7 ผู้สอนประเมินด้วยการสังเกต				
	4.8 ผู้สอนประเมินตามสภาพจริง ประเมินจากการปฏิบัติ				

5. ชั้นปรับปรุง

ขั้นตอนการสอนผลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning)		ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
		(+1)	(0)	(-1)	
5.ชั้น ปรับปรุง	5.1 ผู้สอนแนะนำแก่ผู้เรียนว่าต้องปรับปรุงส่วนไหน				
	5.2 สมาชิกในกลุ่มช่วยกันดูและ				

	แก้ไขข้อผิดพลาดภายในกลุ่ม				
	5.3 ผู้สอนมอบหมายภาระงาน นำกลับไปทำที่บ้าน				
	5.4 ผู้สอนมีการกระตุ้นให้มีการ ปรับปรุง โดยการเสริมแรง				

6. ขั้นนำไปใช้

ขั้นตอนการสอนผลศึกษาด้วยการสอน แบบกระตือรือร้น (Active Learning)		ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
		(+1)	(0)	(-1)	
6.ขั้น นำไปใช้	6.1 ผู้สอนจำลองสถานการณ์จริง ในการเรียน				
	6.2 ผู้เรียนจะเกิดความคิดใหม่ ๆ ในการกระทำ				
	6.3 ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิด การปฏิบัติจนเป็นนิสัย				
	6.4 ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ใน สถานการณ์ที่หลากหลาย				
	6.5 ผู้เรียนสามารถกระทำอย่าง เป็นธรรมชาติ				

7. ขั้นสรุป

ขั้นตอนการสอนผลศึกษาด้วยการสอน แบบกระตือรือร้น (Active Learning)		ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
		(+1)	(0)	(-1)	
7.ขั้น สรุป	7.1 ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียน พิจารณาถึงคุณค่าจากสิ่งที่ได้				

	เรียน				
	7.2 ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ				
	7.3 ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปความสำคัญจากเรื่องที่เรียน				

8.ชั้นประเมินความทน

ขั้นตอนการสอนพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning)		ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
		(+1)	(0)	(-1)	
8.ชั้นประเมินความทน	8.1 ผู้สอนมีที่ทดสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ				
	8.2 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะต่างได้อย่างอย่างสมบูรณ์				
	8.3 ผู้สอนมีการสอบแบบรวบยอด				
	8.4 มีการทดสอบสมรรถภาพก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบเดียวกัน				

ภาคผนวก ช

แบบสอบถามความคิดเห็น

เรื่อง การเปรียบเทียบความคิดเห็นรูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาตาม

แนวทางการสอนแบบกระตือรือร้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1

**แบบสอบถามความคิดเห็นการสอนพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning)
เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6**

คำชี้แจง แบบสอบถามความคิดเห็น ประกอบด้วย 2 ส่วน

ส่วนที่1 แบบสอบถามสถานะภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่2 แบบสอบถาม ความคิดเห็นการสอนพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น

(Active Learning) โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น

ประเด็นที่1 ลักษณะองค์ประกอบของการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning)

ประเด็นที่2 ขั้นตอนการสอนพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning)

เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย

ส่วนที่1สถานะภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงใน

- 1.เพศ ชาย หญิง
- 2.อายุ 20-40ปี 31-40ปี 41-50ปี 51ปีขึ้นไป
- 3.วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโทขึ้นไป
- 4.ประสบการณ์การทำงาน 1-15ปี 16-35ปี 36ปีขึ้นไป

ส่วนที่2 ความคิดเห็นการสอนพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning) โดยแบ่ง
ออกเป็น 2 ประเด็น

ประเด็นที่1 องค์ประกอบของการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning)

ประเด็นที่2 ขั้นตอนการสอนพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning)

เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย

คำชี้แจง โปรดอ่านและ พิจารณาข้อความแต่ละข้อ และใส่เครื่องหมาย ลงในช่องระดับความคิดเห็น
การสอนพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning) ที่ตรงความคิดเห็นของท่าน
ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ประเด็นที่1 องค์ประกอบของการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning)

องค์ประกอบของการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning)	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.ผู้เรียนทุกคนมี ความสำคัญเท่ากัน					
2.ผู้เรียนต้องรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง					
3.ผู้เรียนมีการช่วยเหลือกัน					
4.ผู้เรียนมีเป้าหมายเดียวกัน					
5.ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม					
6.จัดกลุ่มการเรียนรู้เป็น กลุ่มเล็กๆ					
7.ผู้เรียนมีทักษะทางสังคม					
8.ผู้เรียนมีการแก้ไขปัญหา/คิดวิเคราะห์					
9.ผู้เรียน เรียนจากง่ายไปหายาก					
10. ครูเป็นผู้จัดระเบียบขั้นตอนการเรียนรู้ ให้แก่ผู้เรียน					
11.ครูจัดเตรียมบทบาท แก่ผู้เรียน					
12.ครูมีการประเมินผู้เรียน					
13.ครูมีการจัดจำลองสถานการณ์ ให้แก่ ผู้เรียน					
14.ครูสอนจากง่ายไปยาก					
15.ผู้เรียนมีการเคลื่อนไหวร่างกาย					
16.ผู้เรียนเกิดการรับรู้จากการลงมือทำ					
17.ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิมเพื่อสร้าง ประสบการณ์ใหม่					

คำชี้แจง โปรดอ่านและ พิจารณาข้อความแต่ละข้อ และใส่เครื่องหมาย □ ลงในช่องระดับความคิดเห็น การสอนพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning) ที่ตรงความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ประเด็นที่ 2 ขั้นตอนการสอนพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning) เพื่อ เสริมสร้างสมรรถภาพ

ขั้นตอนการสอนพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning)	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.ขั้นเตรียม					
1.1 ผู้สอนควรจัดกลุ่มโดยแบ่งเป็นกลุ่มเล็ก 2-4 คน คละ ความสามารถ					
1.2 แจกวัสดุประสงค์การเรียนรู้					
1.3 ผู้สอนทำการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจ					
1.4 กระตุ้นให้เกิดความรู้เดิม					
1.5 ผู้สอนสังเกตความพร้อมของผู้เรียน					
1.6 ผู้เรียนต้องเตรียมความพร้อมทั้งด้านจิตใจ อารมณ์ ร่างกาย โดยพร้อมที่จะเคลื่อนไหวร่างกาย					
1.7 ผู้สอนมีการนำเสนอเนื้อหาสาระ/ชี้แจงจุดประสงค์ก่อนเรียน หรือปฏิบัติ					
ขั้นตอนการสอนพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning)	5	4	3	2	1
1.8 ผู้สอนจัดเตรียมอุปกรณ์และสถานที่ให้เหมาะสมกับการเรียน					
1.9 ผู้สอนจัดประสบการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับรู้ในค่านิยม					

2. ชั้นสอน/สาธิต	5	4	3	2	1
2.1 ผู้สอนใช้วิธีการอธิบาย/บรรยายก่อนให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ					
2.2 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนถาม					
2.3 ผู้สอนอธิบาย สอน สาธิต เป็นรายกลุ่ม					
2.4 ผู้ที่สาธิตต้องตั้งใจปฏิบัติอย่างเต็มที่					
2.5 ผู้สอนมีการกระตุ้นความคิดขณะที่สอนหรือสาธิต					
2.6 ผู้เรียนสามารถบอกขั้นตอนหลักในการปฏิบัตินั้น ๆ					
2.7 ผู้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสอน / สาธิต					
2.8 ผู้สอนแตกทักษะออกเป็นทักษะย่อย ๆ					
2.9 ผู้สอนให้ผู้เรียนปฏิบัติตามขณะสาธิตไปพร้อมกัน					
2.10 ผู้สอนและผู้เรียนมีการสนทนากันระหว่างสอน/สาธิต					
2.11 ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกการสังเกตการณ์ปฏิบัติ					
3.ชั้นปฏิบัติ	5	4	3	2	1
3.1 ผู้สอนจัดประสบการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดคุณค่าของค่านิยม					
3.2 ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่มย่อย					
ขั้นตอนการสอนพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning)	5	4	3	2	1
3.ชั้นปฏิบัติ					
3.3 ผู้เรียนเป็นผู้เลือกที่จะปฏิบัติเอง					
3.4 ระหว่างฝึก ผู้สอนคอยแนะนำผู้เรียน					
3.5 ให้ผู้เรียนฝึกลองผิดลองถูกจนกระทั่งทำถูกต้อง					
3.6 ผู้เรียนฝึกทักษะย่อย ก่อน					
3.7 ผู้สอนแนะเทคนิควิธีสำหรับผู้ที่ได้ทำแล้ว					
3.8 ผู้เรียนมีการเชื่อมโยงทักษะต่าง ๆ ร่วมกันจนกลายเป็นทักษะที่สมบูรณ์					
4.ชั้นประเมิน	5	4	3	2	1
4.1 ประเมินเป็นรายบุคคล					
4.2 ประเมินเป็นรายกลุ่ม					

4.3 การประเมินครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้านได้แก่ ความรู้, ทักษะ, เจตคติ โดยเน้นด้านทักษะเป็นหลัก					
4.4 มีการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน					
4.5 ผู้เรียนเป็นตัวตั้งในการประเมิน ไม่ใช่วิชาเป็นตัวตั้ง					
4.6 ผู้สอนประเมินด้วยการสังเกต					
4.7 ผู้สอนประเมินตามสภาพจริง ประเมินจากการปฏิบัติ					
ขั้นตอนการสอนพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning)	5	4	3	2	1
5.ขั้นปรับปรุง					
5.1 ผู้สอนแนะนำแก่ผู้เรียนว่าต้องปรับปรุงส่วนไหน					
5.2 สมาชิกในกลุ่มช่วยกันดูและแก้ไขข้อผิดพลาดภายในกลุ่ม					
5.3 ผู้สอนมอบหมายภาระงานนำกลับไปทำที่บ้าน					
5.4 ผู้สอนมีการกระตุ้นให้มีการปรับปรุง โดยการเสริมแรง					
6.ขั้นนำไปใช้	5	4	3	2	1
6.1 ผู้สอนจำลองสถานการณ์จริงในการเรียน					
6.2 ผู้เรียนจะเกิดความคิดใหม่ ๆ ในการกระทำ					
6.3 ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการปฏิบัติจนเป็นนิสัย					
6.4 ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย					
6.5 ผู้เรียนสามารถกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ					
7.ขั้นสรุป	5	4	3	2	1
7.1 ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนพิจารณาถึงคุณค่าจากสิ่งที่ได้เรียน					
7.2 ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ					
7.3 ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปความสำคัญจากเรื่องที่เรียน					
ขั้นตอนการสอนพลศึกษาด้วยการสอนแบบกระตือรือร้น (Active Learning)	5	4	3	2	1
8.ขั้นประเมินความทน					
8.1 ผู้สอนมีการสอบแบบรวบยอด					
8.2 มีการทดสอบสมรรถภาพก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบเดียวกัน					

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	พุดมพิงศ์ เทียงตรง
วัน เดือน ปีเกิด	5 กรกฎาคม 2533
สถานที่เกิด	จังหวัดฉะเชิงเทรา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	59 หมู่ 2 ตำบลดอนเกาะกา อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ครูอัตราจ้าง โรงเรียนวัดดอนทอง
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียน เซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2552 สำเร็จปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา การออกกำลังกายและกีฬาศึกษา จากมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2555